

Srajan.

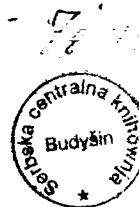
Katholska protyka
za Hornju Lužicu

na lěto

1879.

Dwanath lětník.

J. S.

w Budysinje.

Z nakładem towarzstwa ss. Cyrilla a Methoda.

W komissiji knihařnje J. E. Smolerja.

Czijchez Smoler jec knihičiſčečeńje w maczicznym domje w Budysinje.

I. Lěto 1879 ma 365 dnou a dawaja jemu
míjeno po Merkuru (♀).

II. Róčne protyčne znamjenja.

- 1) Niedzelski písmik: e.
- 2) Złota liežba: 18.
- 3) Epakt: VII.
- 4) Wobwod skónca: 12.

III. Zaćmića.

1) Skónca: Z dweju zaćmićow njeje poła nas
żane widzecz. (Přenje 22. jan. w južnej Americe,
Africu a wječzornej Afisi; druhe 19. jul. w Africu,
w južnej Europie a naranschej Indiji.)

2) Měsaczka: Měsaczek zaćmian so w tutym lěće
junu, 28. decembra; započat popolnju 4 h. 35 m.,
konec 6 h. 13 m. Zaćmicezo ($\frac{1}{6}$ měsaczka) budže poła
nas widzecz.

IV. Štyri lětne časy.

- 1) Małeczo začtuji 20. měrca w noch 12 hodž.
Džen a noc so runataj.
- 2) Lěczo začtuji 21. junija wječzor w 8 hodž.
Najdlěžschi džen a najkrótscha noc.
- 3) Mažyma započinje so 23. septembra dopoł-
dnia w 11 hodž. Džen a noc so runataj.
- 4) Zyma so započina 22. decembra rano w
5 hodž. Najkrótschi džen a najdlěžscha noc.

V. Kwatembry abo suche dny.

- 1) We poscze: 5., 7. a 8. měrca.
- 2) Po swjatkach: 4., 6. a 7. junija.
- 3) Mažymu: 17., 19. a 20. septembra.
- 4) W advencze: 17., 19. a 20. decembra.

VI. Njebjeske znamjenja zwěrjatnika.

VII. Póstne dny.

- 1) Połny póst (*): za džen jedynkróczne do-
spolne našičzenjo z wostajenjom mjaſnych jéđzow.
- 2) Wschědny póst (†): same wostajenjo mjaſ-
nych jéđzow.
- 3) Wołóżeny póst (*): za džen jedynkróczne
došpolne našičzenjo z dovolnošču mjaſnych jéđzow.

VIII. Kraje a jich wjeřchojo.

Wadenska: 278 □ mil.; 1,506,531 wob.; arc-
wójwoda Bjedrich, rodž. 9. sept. 1826. Vajerska:
1377 □ m.; 5,024,832 wob.; kral Ludwik II., rodž.
25. aug. 1845. Belgiska: 534 □ m.; 5,336,634 wob.;
kral Leopold II., rodž. 9. apr. 1835. Czrtwinski
stat: 214 □ m.; 836,704 wob.; bamž Leo XIII.
(Joachim Pecci), rodž. 2. měrca 1810, wuzwoleny
20. febr. a krónow. 3. měrca 1878. Danška: 696 (+
4104) □ m.; 1,861,000 (+ 175,074) wob.; kral
Khrystian IX., rodž. 8. apr. 1818. Francovška:
9599 (+ 15,139) □ m.; 36,102,921 (+ 9,558,940)
wob.; pschedsyda republiky marshal Maks Mahon.
Gričiska: 910 □ m.; 1,457,894 wob.; kral Jurij I.,
rodž. 24. dec. 1845. Holland (Nizozemška): 596
(+ 32,939) □ m.; 3,673,290 (+ 22,277,298) wob.;
kral Wilhelm, rodž. 18. febr. 1817. Italška: 5375
□ m.; 25,964,450 wob.; zjen. pod mocu krala Hum-
berta, rodž. 14. měrca 1844. Jendželška: 5763 (+
246,468) □ m.; 32,737,405 (+ 207,406,356) wob.;
kralowna Viktoria, rodž. 24. meje 1819. Němška:
9888 □ m.; 42,757,982 wob.; khežor Wilhelm I.,
wožierwjetny 18. januara 1871. Portugal: 1623
(+ 34,888) □ m.; 3,996,000 (+ 11,234,149) wob.;
kral Ludwik Filip, rodž. 31. ořt. 1838. Pruska:
6392 □ m.; 25,723,754 wob.; khežor-kral Wilhelm I.,
rodž. 22. měrca 1797. Rakuska: 11,306 □ mil.;
35,644,858 wob.; (16,212,167 Słowjanow); khežor
Franc Józef I., rodž. 18. aug. 1830. Rumunška:
2197 □ m.; 4,500,000 wob.; wjetřich Karla I., rodž.
28. apr. 1839. Ruska: 377,056 □ m.; 81,912,621
wob.; khežor Alessander II., rodž. 29. apr. 1818.
Sakška: 271,83 □ m.; 2,760,586 wob.; (73,349
katolikow, 52,097 Serbow). Kral Albert I., rodž.
23. apr. 1828, na trón pschischof 29. ořt. 1873, žver.
18. jun. 1853 z Karolu wot Wasa, rodž. 5. aug. 1833.
— Princepsna Hilžbjeta, rodž. 4. febr. 1830, wu-
data wójwodze Ferdinandej wot Genua. — Princeps
Jurij, rodž. 8. aug. 1832, wožen. 11. meje 1859
z Hanu Mariju, žotru portug. krala, rodž. 21. jul.
1843; její džeczi su: Mathilda, rodž. 19. měrca
1863; Bjedrich, rodž. 25. meje 1865; Marija, rodž.
31. meje 1867; Jan Jurij, rodž. 10. jul. 1869; Maks,
rodž. 17. nov. 1870; Albert, rodž. 25. febr. 1875.
Serbiška: 761 □ m.; 1,338,000 wob.; wjetřich
Milan IV., Obrenowicž, rodž. 4. aug. 1852. Špani-
ška: 9200 (+ 7762) □ m.; 16,835,000 (+ 6,363,297)
wob.; kral Alfonš XII., rodž. 28. nov. 1857, (we-
wuřaju: kral Karla VII. abo Don Karloš). Schwaj-
carška: 752 □ m.; 2,669,095 wob. Schmejdowška:
13,775 □ m.; 5,898,890 wob.; kral Oſtar II., rodž.
21. jan. 1829. Turčowska: 38,934 □ m.; 26,973,000
wob.; sultan Abdul Hamid II., rodž. 22. sept. 1842.
Würtembergška: 354 □ m.; 1,881,505 wob.; kral
Karla I., rodž. 6. měrca 1823.

Januar,

wulki róžk, ma 31 dnow.

		Slónččka	Měsacžka	
		sthadž. h. m.	thow. h. m.	sth. a th. h. m.
1	Sředu	Wobréz. Jézusa	8 5 4 2	12 5 7
2	Schtwórtk	Makaria, abta	8 5 4 3	2 6
3	Pjatł	† Genovefy, kniežny	8 5 4 4	3 17
4	Sobotu	Benedikty, martrarži	8 5 4 5	4 28

Niedzela po nowym lécze. Szcz.: Józef so z Jezušom do Nazaretha wrózci.
Mat. 2, 19—23.

5	Niedzelu	Telesfora, bamža	8 4 4 7	5 37
6	Bóndzelu	Wozj. Jéz. 3 Kral.	8 4 4 8	6 39
7	Wutoru	Luciana, martrarja	8 4 4 9	7 30
8	Sředu	Bohumila, m.; Sev. ☺	8 3 4 10	sth. w.
9	Schtwórtk	Juliana, martrarja	8 3 4 11	5 29
10	Pjatł	† Marciana, měšchnika	8 3 4 13	6 52
11	Sobotu	Hygina, martrarja	8 2 4 14	8 15

1. niedzela po s. 3 Kralach. Szcz.: Dwanaścieletní Jezus w tempelu.
Luk. 2, 42—52.

12	Niedzelu	Arkadia, martrarja	8 2 4 16	9 38
13	Bóndzelu	Veroniki, kniežny	8 1 4 17	11 1
14	Wutoru	Hilaria, b. w.; Felitsza	8 0 4 19	sth. r.
15	Sředu	Pawoła, pr. puſtn. ☺	7 5 9 4 20	12 25
16	Schtwórtk	Marcella, bamž. m.	7 5 8 4 22	1 51
17	Pjatł	† Antonia, abta	7 5 8 4 23	3 17
18	Sobotu	Stoł s. Pětra w Rómie	7 5 7 4 24	4 38

2. niedzela po s. 3 Kralach. Szcz.: Jezus na kwasu w Kanie. Jan. 2, 1—11.

19	Niedzelu	Mjena Jezušow.	7 5 6 4 26	5 50
20	Bóndzelu	Fabiana a Bożczan.	7 5 5 4 28	6 46
21	Wutoru	Hańże, knj. martr.	7 5 4 4 29	7 27
22	Sředu	Vincenc a Anafastia ☺	7 5 3 4 31	sth. w.
23	Schtwórtk	Slubj. s. Mar.; Raym.	7 5 2 4 33	5 53
24	Pjatł	† Timotheja, bisk. mart.	7 5 1 4 35	7 8
25	Sobotu	Wobrocž. s. Pawoła	7 4 9 4 36	8 21

3. niedzela po s. 3 Kralach. Szcz.: Jezus muſtrowi hejtmanowoho syna.
Mat. 8, 1—13.

26	Niedzelu	Polykarpa, bisk. martr.	7 4 8 4 38	9 31
27	Bóndzelu	Jana Chrysostoma, b.	7 4 6 4 40	10 40
28	Wutoru	Julijana, biskopa	7 4 5 4 42	11 49
29	Sředu	Otilije, kniežny	7 4 4 4 43	sth. r.
30	Schtwórtk	Martiny, kniežny ☺	7 4 3 4 45	1 0
31	Pjatł	† Pětra z Nolaſta, wuz.	7 4 2 4 47	2 10

Wopominjenja hódne dny:

1. Nowe lěto.
2. Landtag.
7. Dowolenje kwaſnych wieselov.
25. Ptacži kwas.

I. Hermanki.

- 2.—15. Lipk (nowolétna maša).
3. Ruland ſt.
7. Čoplich ſt. Grünberg ſt.
8. Mesiacažidio ſt.
20. Liebenthal ſt. ſt.
27. Kinsport ſt. Luban. Rumburg.
- NB. ſt. rěka ſtômy, ſt. kamaržti, ſt. kónski a vš. wołmowý hermant.

II. Měsačkowe přeměnjenja.

- Polný měsacz 8. jan. pschit. 12 h. 45 m.
- Posledni běrlik 15. jan. pschit. 12 hodž.
- Mlodi měsacz 22. jan. pschit. 12 h. 49 m.
- Prěni běrlik 30. jan. pschit. 12. h. 43 m.

III. Wjedro po stolétnej protocy.

Januar je zimny hacž do 15., potom zima popuſczej a je wot 15. hacž do 23. śnieh a deždzej; hacž do 30. je mješte wjedro; 31. kručižna zima zaſtupi.

IV. Cyrkwinska protyka.

- Pſchitazany swiaty džen z nyskporom.
- Do božejé wózne pivojezenjo wodý, ſele a krýdý. Zapoczatt swieczenja domow.
- Swj. 3 Kralow. Pſchitazany swiaty džen. Do božejé nýche ſo w oruch a mara swieczeni.
- W Chrócičanskej wosadze a w Róžencze lubi v pſtitu džen i ejeſci ſwj. martrarja Božczana za zwarnowanjo pſched morom a strachnej khoroszcu.
- Lubieni ſwiaty džen z nyskporom w Chrócičanskej, Riebielčanskej, Radwoſcej a Kulwoſcej wosadze, w kúſtrzcie Marijnej ſmejčicach a w Móženice — W Chrócičicach a Riebielčicach doſpolný wotpuſt bratrstwa ſwj. Božczana. — W Kulwoſie titularn ſwiedzeni bratrstwa „tſel-nikow“ z doſpolným wotpuſtom za ſobuſta-wy bratrstwa „tſel-nikow“ a „ſtapulisti“, tež ſwiedzeni towarstwa „Jézuſowoho džeczatſtrwa“ z doſpolným wotpuſtom a božej mſchu za wotemrjete ſobuſtaw.
- Chrwinti ſwiaty džen. W Chrócičicach we 8 h. boža mſcha za bratrſtwu ſwj. Božczana.

Jadrijeſhka.

Pod tuthym napisom pſchinjese „Krajan“ na kóždý mješta za dalshe rozmyšlenjo a rozpoznanju ſwiatoh abo ſtanoh. Mjenje je jadrijeſhka, dokelž w taſkich ſlowach, kaž w jadrijeſhku najbole zaſthomana leži hluboko mudroſć živjenja.

m. Blazni ſudža druhich ſudži z tym kručižno, čim mjenje ſebje ſamych znaja.

m. Pſchec je lepje, zo ſy druhdy ziebaň a njeħodnomu jaſmožnu daſch, dždi zo by ſamoħo ſebje ziebaň a ju hōđnomu wotrilej.

Franc Regis.

m. Schtóż ma drohi poſkad, džerži durje pětne žanvrene; schtóż thec počaſtim poſkad ſwuje wobſhwarz, zawri w prawym časzu ſwój hort.

S. Bernardin.

m. Dawaj khudym, zo by ſebi ſamomu dat; pſchec schtóż khudym daſch, budžes hý neħdy wobſedzeč; schtóż th khudym njeðaſch, budže druhij wobſedzeč.

S. Chryſofiomus.

Februar,

maly rózkt, ma 28 dñow.

		Słonečka	Měsaczka		
		sthadž. h. m.	thow. h. m.	Rjedž. januari h. m.	sth. a th. h. m.
1 Sobotu	Ignacia, bisk. martr.	7 40	4 48	3 19	
4. nředžela po s. 3 kralach. Scz.: Jezus stoji vichor na morju. Mat. 8, 23—27.					
2 Nředželu	Czistoszcz. s. Marije	7 39	4 50	4 24	
3 Póndželu	Blaži ja, bisk. martr.	7 37	4 52	5 20	
4 Wutoru	Handrija Korsinsk., b.	7 35	4 54	6 6	
5 Srjedu	Agathy, kniežny martr.	7 33	4 56	6 41	
6 Schtwórtk	Dorotheje, knj. martr.	7 32	4 58	7 6	
7 Pjatki	† Romualda, abta ☩	7 30	5 0	sth. w.	
8 Sobotu	Jana z Matha, wuzn.	7 28	5 1	7 17	

Nředžela Septuagesima. Scz.: Dželaczerjo do minich pôslani. Mat. 20, 1—16.

9 Nředželu	Haplony, knj. martr.	7 27	5 3	8 43	
10 Póndželu	Scholaſtiki, kniežny	7 25	5 4	10 9	
11 Wutoru	Francisza ze Sl., b. wež.	7 24	5 6	11 36	
12 Srjedu	Eulalije, kniežny	7 22	5 8	sth. r.	
13 Schtwórtk	Tita biskopa ☩	7 20	5 10	1 3	
14 Pjatki	† Valentina, martrarja	7 18	5 12	2 27	
15 Sobotu	Faustina a Jovity, m.	7 16	5 14	3 41	

Nředžela Sestagesima. Scz.: Symio na wschelakej roli. Luk. 8, 4—15.

16 Nředželu	Juliany, knj. martr.	7 14	5 16	4 42	
17 Póndželu	Anastasia, martrarja	7 12	5 18	5 27	
18 Wutoru	Simeona, bisk. martr.	7 11	5 19	5 59	
19 Srjedu	Gabina, měščn. martr.	7 9	5 21	6 23	
20 Schtwórtk	Eucharia, biskopa	7 7	5 23	6 40	
21 Pjatki	† Mafsimiana, bisk. ☩	7 5	5 24	sth. w.	
22 Sobotu	Stok s. Petra w Ant.	7 2	5 26	7 15	

Nředžela Kwintwagesima. Scz.: Jezus zahoji lepoho. Luk. 18, 31—43.

23 Nředželu	Pétra Damiana, b. w.	7 0	5 28	8 24	
24 Póndželu	Matija, japoščtoła	6 58	5 30	9 34	
25 Wutoru	Vittorina, martrarja	6 56	5 31	10 43	
26 Srjedu	* Popjelna srjeda	6 55	5 33	11 54	
27 Schtwórtk	* Leandra, biskopa	6 53	5 34	sth. r.	
28 Pjatki	* Romana, abta	6 50	5 36	1 3	

Wopomnjenja hódne dny:

1. Kraloſte dantki.
20. Wuzwoleſki dzen Joho Swiat. hamža Leonia XIII. (1878).
25. Póstniich. Skónčenje kwaſnych a toho runjecza wjeselow.

Nabožnoſcz je k wschomu dobra.

Tule wérnoſcz spózna ſam Voltaire, tamón znaty bohapréjer. Něhdy běchtaj d'Allembert a Diderot, runje tak biezbožnaj, kaž Voltaire, k tomu k wobedu psichſtloj. Za wobiedom tež hýdom počeſchtaj zjawanje wo swojich bohahanjeſtich wuczbaſch ryczeſz. To paſi jimaj bozry Voltaire zakaza prajich: „Czakataj, dónž jo moji ſlužownich něwoſala, píchetoz njecham vot nich w psichſtodnej noch zadajem bhcž.“

I. Hermanki.

3. Žarow.	Kulow ſt.
5. Rjewacžidlo ſt.	Radeberg ſt.
7. Ruland ſt.	
10. Zborjelc ſt. ū. Lutow ſt. ū. ū.	
15. Budžichir ſt.	
17. Kulow ſt. ū.	
18. Gashy ſt. ū.	
22. Kalawa ſt. ū.	
24. Wojerech ſt. ū. Kalawa ū. Woſtrowe ū.	
25. Brody ſt. ū.	
26. Bjarnacziech ſt. ū. Wulki Hajn ſt. desſi.	
27. Wulki Hajn ū.	

II. Měsačkowe přeměnjenja.

- Polný měsacz 7. febr. rano 2 h. 39 m.
Poſledni věrſl 13. febr. wjecz. 7 h. 51 m.
Mlody měsacz 21. febr. rano 5 h. 1 m.

III. Wjedro po stolētnej protycey.

Februar zapoczniſe milhown; 5. ſo wuwjedzi, potom njeļubozne wjedro hacž do 8.; dzeni poždžiſho a wosebje 10. kruta zhma hacž do 12. Zhma po puſčezhi; 13. pschińdze czopky deſčez, wulka woda hacž do 26. Potom hacž do kónca wetr a sněh.

IV. Cyrkwinska protyka.

2. Swjatty dzen. — Do božjeje mščě swječenjo ſwěčkow a wobkhad.
- Be Radworju měsaczna nředžela bratrſtwa Žejuſowſeje ſmierſtneje ſtykuſoſeje k wuproſchenju zbožneje ſmierſze.
- Pschiſp: Radworske bratrſtvo „Žejuſowſeje ſmierſtneje ſtykuſeje“ dgerži zjawnu zhromadnu cyrkwiſtu pobožniſcze:
  - a) kóždh pjatt rano,
  - b) kóždh přenju nředželu měſaca popoldnju,
  - c) kóždh nředželu po juſtich dnach popoldnju,
  - d) nředželu po wſchech dnach a pjatu nředželu poſta, na kótrymajz dnoumajz doſpolin wotpuſſit.
3. Cyrkwiſti swjatty dzen. Po božjeje mšči swječenjo ſwěčkow k czopeſi ſwj. Blaži ja a žohnowanjo ſciſijow.
24. Swjatty dzen z předowanjom.
25. Popoldnju zdali jo wſchitke wupyschenjo z woltarjow.
26. Popjelna srjeda. Cyrkwiſti swjatty dzen; do božjeje mščě swječenjo popiela a potuſiſchenjo z nim. Polný pój, t. r. za dzen jedynkroźne doſpolne naſpęzenjo z wostajenjom mjaſnych jědžow. Taſti poſt je tudiž z * woznamienjenjy. Za počzatku ſchthrczidlo wſhodnſkoho poſta, a jutrowneje ſpojebže.
27. Wolóžený poſt, t. r. za dzen jedynkroźne doſpolne naſpęzenjo z domolnoſežu mjaſnych jědžow. Taſti poſt maja z wuwazaczom nředžel wſchě dny 40dnovskoho poſta, na kótrychž poſt njeſe, dale ſoboto w juſtich dnach a vigilie píched Swjatkami, píched ſwječenjeniſi: ſwiatej Pétra a Pawla, ſwj. Marie donjeſieſwaczja a wſchěch Swjatych. Tónle poſt je tudiž z * woznamienjenjy.

Měrc,

naletník, ma 31 dnow.

			Skonečka	Měsac̄ka			I. Hermanki.
			skladž. h. m.	thow. h. m.	Ricj. namo	skh. a h. h. m.	
1	Sobotu	* Albina, biskopa	D 6 48 5 38	¶	2 9		1. Dréwko st. Leisnig tř. Trébule ř.
		1. nředžela posta (Invoikavit). Scz.: Jezus w puścinię spytowany. Mat. 4, 1–11.					3. Bištopich ř. Luboraz tř. ř. ř. Zahań ř. ř. Hród ř. ř. Kulow ř.
2	Nředželu	Simplicia, bamža	6 46 5 40	¶	3 8		4. Bart ř. Eisenberg ř. Barschew tř. ř. ř.
3	Bóndželu	* Kunigundę, kňez.	6 44 5 42	¶	3 56		8. Žem ř. Wětojchow tř. ř.
4	Wutoru	* Kazimira, wuznam.	6 41 5 44	¶	4 36		10. Nowosak ř. Frankfurt (maja). Mischno ř.
5	Sředu	†* Gerasima, pušnička	6 39 5 45	¶	5 6		11. Kaz ř. Dobrotug ř.
6	Schtwórtę	* Fridolina, abta	6 37 5 46	¶	5 29		15. Žitawa ř. Rulon ř. Lubin ř.
7	Pjatę	†* Domascha z Alwina	6 35 5 48	¶	5 48		17. Halštrich ř. ř. Žitawa tř. ř. Lubin ř. ř. Rychvald ř. ř. ř. ř. ř. ř. ř. ř.
8	Sobotu	* Jan. wot Boha, w. (¶)	6 33 5 50	¶	skh. w.		18. Krojno ř. ř. Ruland ř. 19. Wóspork ř. Wrótsław ř. ř. 22. Zbý Komorow ř. ř. 24. Bištopich ř. Stare Drezdžany. Rychbach ř. ř. 26. Staré Drezdžany ř. 29. Lubinow ř. 31. Lubij ř. ř. Poličnica ř. Mužakow ř. ř.
		2. nředžela posta (Reminiscere). Scz.: Jezus na Taborie pschebrašnieny. Mat. 17, 1–9.					
9	Nředželu	Cyrilla a Methoda	6 31 5 52	¶	7 41		D Prěni bětſk 1. měra dop. 8 h. 56 m.
10	Bóndželu	* 40 martrarjow w S.	6 29 5 54	¶	9 11		(¶) Polný měsac̄k 8. měra pop. 2 h. 7 m.
11	Wutoru	* Roziny, martrarſki	6 26 5 55	¶	10 42		Č Poslední bětſk 15. měra rano 4 h. 39 m.
12	Sředu	* Hrehorja wulkoho, b.	6 24 5 57	¶	skh. r.		(¶) Mlody měsac̄k 22. měra pop. 10 h. 2 m.
13	Schtwórtę	* Eufrasię, kniežnę	6 22 5 59	¶	12 10		D Prěni bětſk 31. měra rano 2 h. 2 m.
14	Pjatę	†* Mathildę, kralownę	6 19 6 1	¶	1 31		
15	Sobotu	* Longina, stotn. m. (¶)	6 17 6 2	¶	2 36		
		3. nředžela posta (Oktu). Scz.: Jezus wuhna złoho ducha. Luk. 11, 14–28.					
16	Nředželu	Heriberta, biskopa	6 15 6 4	¶	3 26		
17	Bóndželu	* Patricia, biskopa	6 13 6 5	¶	4 2		
18	Wutoru	* Narcissa, biskopa	6 11 6 7	¶	4 28		
19	Sředu	* Józefa, patron. cyrk.	6 9 6 9	¶	4 48		
20	Schtwórtę	* Theodosia, martr.	6 6 6 10	¶	5 3		
21	Pjatę	†* Benedikta, abta	6 4 6 12	¶	5 17		
22	Sobotu	* Oktaviana, m. diał. (¶)	6 2 6 14	¶	skh. w.		
		4. nředžela posta (Váture). Scz.: Jezus naſneži z 5 thlēbami 5000 muži. Jan. 6, 1–15.					
23	Nředželu	Viktorina a tow. mart.	5 59 6 15	¶	7 20		
24	Bóndželu	* Gabriela, arcjandžela	5 57 6 17	¶	8 30		
25	Wutoru	* Prizjewj. s. Mar.	5 54 6 19	¶	9 39		
26	Sředu	* Haſhtala, martrarja	5 52 6 21	¶	10 50		
27	Schtwórtę	* Ruperta, biskopa	5 50 6 22	¶	11 55		
28	Pjatę	†* Guntrama, krala	5 48 6 23	¶	skh. r.		
29	Sobotu	* Viktorina, martr.	5 46 6 25	¶	12 56		
		5. nředžela posta (Juditka). Scz.: Židja chedža Jezusa kamienjowac̄. Jan. 8, 46–59.					
30	Nředželu	Kwirina, martrarja	5 44 6 27	¶	1 48		
31	Bóndželu	* Balbinę, knj. m. (¶)	5 42 6 28	¶	2 31		

Wopomjenja hodne dni:

2. Narodny džen Joho Swiat. bamža Leona XIII. (1810).
20. Zapocžatk naletča. Džen a noc so runataj.
31. Kralovska renta.

II. Měsačkowe přeměnjenja.

- D Prěni bětſk 1. měra dop. 8 h. 56 m.
(¶) Polný měsac̄k 8. měra pop. 2 h. 7 m.
Č Poslední bětſk 15. měra rano 4 h. 39 m.
(¶) Mlody měsac̄k 22. měra pop. 10 h. 2 m.
D Prěni bětſk 31. měra rano 2 h. 2 m.

III. Wjedro po stolētnej protyce.

Měrc je wot zapožatka njeľubožny; žymny jěz̄ čas traje dac̄ do 21.; 22. pſejnūdze čopny deshez; 26. so wuwjedri a sejopli. 31. zaž žyma.

IV. Cyrkwinska protyka.

2. W Drezdžanach w dwórskiej cyrkwi 1/2 hodžin boža mycha z woprawjenjom a serbskim přebowanjom.
5. 7. a 8. Kwatember abo suše dni; 5. a 7. polný, 8. wołozheny póst.
9. Nředžela po sujich dniach.
19. Cyrtwinski swjaty džen.
25. Přichazam swjaty džen z myšporom.
29. Popoldniu so bože marty a swiecžata na woltariac̄ z fijałkotzej plachtu zawěštā.
30. Nředžela czerpienia. W Radworju titularny swjedžen bratrstwa „Jezusoweje smiertneje stylsnoſce“ a dospolny wotpust.

Jadřesjká.

„Počzenjo je Boh w paradizu założil. Preñju kazijnu dosta Hadam; hdy vejce jo woni počežil, njebhym my so počežil trjebali.“ S. Basilius. „Božná je dusja, totراž taſte wjefela wujtwa, so ze žnym žadlawym hrechom njevomaza.“ Swj. Damochyn.

„Smějny so, ale po kſhesčanskim waschnu.“ Salvian.

m. Njezawidzej zlym čłowiekiem jich zbožo w tutym živjenju, ale mej ſobuzelnosć z nim, haj žalosć psche nich, dofelz so woni ſami njezruža. Petr Damiani.

Komu budże něhdyn lepje? „Wbohi kſhesčjanu!“ praji něhdyn njevěritc, „raf sy tola ziebam, hejzo je nje bjo bajka!“ — „Ale“, praji kruče kſhesčzan, „wbohi njevěritc! raf sy hakle ty ziebam, hejzo hela žana bajka njeje!“

Hapryl,

jutrownik, ma 30 dnow.

		Słonečka	Męsacinka		
		sthadż. h. m.	sthow. h. m.	sth. a th. h. m.	sth. a th. h. m.
1	Wutoru	* Hugona, biskopa	5 39	6 30	4
2	Srijedu	* Francisika z Paula	5 37	6 32	3 30
3	Schtwórtk	* Richarda, biskopa	5 34	6 34	3 50
4	Pjatk	†* 7 bol. s. Mar.; Išid.	5 32	6 35	4 8
5	Sobotu	* Vincencja Ferrer, w.	5 31	6 36	4 25

6. niedzela pośta (Palmarum). Scz.: Jezujsowy sławny pucz do Jeruzalem. Mat. 21, 1—9.

6	Niedzelu	Bołmoniczka; Sif. ☺	5 28	6 38	sth. w.
7	Póndzelu	* Hermanna Józefa, w.	5 26	6 40	8 8
8	Wutoru	* Almancia, biskopa	5 24	6 41	9 41
9	Srijedu	* Marije Kleof.; Alacia	5 22	6 43	11 8
10	Schtwórtk	†* Zeleny Schtwarztk	5 19	6 45	sth. r.
11	Pjatk	† Wulki pjatk	5 17	6 47	12 23
12	Sobotu	†* Jutrowna sobota	5 15	6 48	1 21

Jutry. Scz.: Jezus je hořestany. Mat. 16, 1—7.

13	Niedzelu	Jutrownička	5 12	6 50	2 2
14	Póndzelu	Jutrowna póndz.	5 10	6 52	2 32
15	Wutoru	Jutrowna wutora	5 8	6 53	2 53
16	Srijedu	Fruktuosa, bisk. a m.	5 7	6 54	3 10
17	Schtwórtk	Aniceta, bamza, m.	5 5	6 56	3 24
18	Pjatk	† Baldina, biskopa	5 2	6 58	3 38
19	Sobotu	Timona, martrarja	5 0	6 59	3 50

1. niedzela po Jutrach: Béla niedzela abo msode Jutry (Ewangimodogeniti).

Scz.: Jezus jo Domaskej ziewi. Jan. 20, 19—31.

20	Niedzelu	Theotima, martrarja	4 58	7 1	4 5
21	Póndzelu	Anselma, bisk. wucz.	4 56	7 3	sth. w.
22	Wutoru	Sotera a Raja, b. m.	4 54	7 5	8 38
23	Srijedu	Jurija, m.; Adalberta	4 52	7 7	9 46
24	Schtwórtk	Fidele ze Sigmar., m.	4 50	7 8	10 49
25	Pjatk	† Marka, szemita	4 47	7 9	11 44
26	Sobotu	Aleta a Marcellina, m.	4 46	7 11	sth. r.

2. niedzela po Jutrach (Misericordias). Scz.: Jezus dobrý pastyr.

Jan. 10, 11—16.

27	Niedzelu	Anastasia, bamza	4 44	7 12	12 28
28	Póndzelu	Barwola wot Echija, w.	4 42	7 14	1 3
29	Wutoru	Petra, martrarja	4 40	7 16	1 30
30	Srijedu	Echyna Genesik., f.	4 38	7 17	1 53

Wopomnjenja hódne dñ:

- Dawk za wopaleństu południemu.
- Narodny dzeń J. Mitoše biskopa Franca (1811).
- Parochónski a rjemieństu dawk.
- Dovalenje kraliñych wjeselów.
- Narodny dzeń J. Majestosze krala Alberta (1828).

I. Hermanki.

- Picti tñ. st. ll.
- Wieswacjido st.
- Kamjane st. Bhorjelc st. Beslow st. ll.
- Budyschin st. ll. Kalawa tñ. st. Trébule tñ. st. ll.
- Luboraz tñ. st. ll. Kulow st. ll.
- Barfchez tñ. st. Gasyn st.
- Schérachow st.
- Džere st. ll.
- Kinsport st. Bockow st. Wóspork st. Khoczebz tñ. st. ll. Miloraz st. ll.
- Radeberg st. Barow tñ. st.
- Drewnko st.
- Lipst (jutrowna masa hacz do 15. meje). Liebenthal st. ll. Drewnko st.
- Dannia st. ll. Brod st. ll.

II. Měsačkowe přeměnjenja.

- (*) Potný měsacz 6. hapr. w noch 11 h. 22 m.
 (C) Posledni běrlik 13. hapr. pop. 3 h. 9 m.
 (M) Młody měsacz 21. hapr. pop. 2 h. 53 m.
 (D) Prěni běrlik 29. hapr. pop. 3 h. 14 m.

III. Wjedro po stolétnej protycy.

Przez čten prěnu poloju hapryla je sucha a zimne wjedro; zima je 16. a 17. najkrzczętcha. Potom so zas szopli; wot 25. czoplotu rozeže; 28. hrimanjo. Hacz do konca wostanie czoplo.

IV. Cyrkwinska protyka.

- Do božaje msche swieczenjo bołminy a wobkhad. Passion swj. Mateja.
- Passion swj. Marka.
- Passion swj. Lukascha.
- Cyrkwinisti swiaty dzeń. Boża martra z bielej plachciczkou zawěschena. Prěnie swj. wopravjenje dęczi. Po „Gloria“ zwiażanjo zwonow. Po božich službach wotkrywanjo woltarjow.
- Boża martra z czornej plachciczkou zawěschena. Ceremonije. Wotkryczo a czelczeno Jezujsowoho swj. tichiza. Prēdowanjo. Boża martha z pŕched-přežohowanym woporem. Passion swj. Jana. Wobkhad z božim Čzétem i bożomu rowej. Myjhjor.
- Do božaje msche żohnowanjo wohenja, jutrowneje swiec a tichcenjeje wody. Psihi „Gloria“ wotwiażanjo zwonow. — Wječzor bože horješča.
- Vidi aquam. Dospolny wotpustk. Procesiony „Kschiżerow“ w Chrószczech, Kulowje, Ralbiach, Riebjelczech a Wotrowje.
- Wičkazanji swiaty dzeń.
- Swiaty dzeń. Procesiony do Różanta dęcia.
- Cyrkwinisti swiaty dzeń. Próstny wobkhad. Też swiedzeni hlebiše a hozdzi Chrystusowych.

Zadrješka.

„Niezamolwiej so ženje, jelizo wažne winy sebi to niegadaja.“ Swj. Theresia.
 „Dokonjej wicze skutki tak, hafoz by Boža wopravdze pŕched jobu widział; te czi zamęscze pomaga wulce postupu w poczciwości czinić.“ Swj. Theresia.

Meja, róžownik, ma 31 dnow.

		Słónicžka	Měsacžka		
		slhabž. h. m.	thow. h. m.	Ríj. ž. anom.	slh. a th. h. m.
1	Sáhovéř	Filipa a Jakuba, j.	4 36	7 19	2 11
2	Pjatř	† Athanasia, bisk. wucž.	4 34	7 21	2 28
3	Sobotu	Nam ač. s. Iſchijza	4 32	7 22	2 45
3.	niedžela po Jutrach (Jubilate). Scz.: Jezus ryci wo swoim wotetidzenju.				
	Jan. 16, 16—22.				
4	Niedželu	Floriana, m.; Moniki	4 31	7 23	3 3
5	Póndželu	Pia V., bamža	4 29	7 25	3 23
6	Wutoru	Jana pſch. lacž. wr. ☺	4 27	7 26	st. t. slh. w.
7	Sředu	Stanislawa, bisk. m.	4 26	7 28	st. t. 9 59
8	Sáhovéř	Zjewjenja s. Michała	4 24	7 30	3 11 7
9	Pjatř	† Hrehorja z Mazianz.	4 22	7 32	3 11 53
10	Sobotu	Antonina, biskopa	4 20	7 33	st. t. slh. r.
4.	niedžela po Jutrach (Kantate). Scz.: Jezus lubi Ducha swiatoho.				
	Jan. 16, 5—14.				
11	Niedželu	Mamerta, biskopa	4 19	7 35	st. t. 12 31
12	Póndželu	Nerea; Pantracia, mm.	4 18	7 36	st. t. 12 56
13	Wutoru	Servacia, biskopa ☺	4 16	7 37	st. t. 1 15
14	Sředu	Bonifacia, martrarja	4 14	7 39	st. t. 1 31
15	Sáhovéř	Iſidora, róln.; Sofije	4 13	7 40	st. t. 1 44
16	Pjatř	† Jana z Nepom. m.,	4 11	7 42	st. t. 1 58
17	Sobotu	Paſchala Bahlon, wuz.	4 10	7 43	st. t. 2 11
5.	niedžela po Jutrach (Rogate). Scz.: Jezus napomina t modlenju.				
	Jan. 16, 23—30.				

6.	niedžela po Jutrach (Eſaudi). Scz.: Jezus ryci wo swiatym Duchu				
	tróſtariju. Jan. 15, 26—16, 4.				
25	Niedželu	Hrehorja VII., bamža	4 0	7 54	st. t. 11 33
26	Póndželu	Filipa Meria, wuzn.	3 59	7 55	st. t. 11 57
27	Wutoru	Marije Madl. w. Pažž.	3 57	7 57	st. t. r.
28	Sředu	Germana, biskopa	3 56	7 58	st. t. 12 16
29	Sáhovéř	Theodoſije, martr. ☹	3 55	7 59	st. t. 12 32
30	Pjatř	† Ferdinand III., krála	3 54	8 0	st. t. 12 48
31	Sobotu	* Angele Merici, knj.	3 53	8 2	st. t. 1 5

Wopomnjenja hōdne dny:

1. Walpora. Kralowſke dawki.
19. Křižowony tydženja.

I. Hermanki.

1. Bart ſt. ll.
3. Jh Komorow tñ. ſt. Wetoſchow tñ. ſt.
5. Rafech ſt. Ramnow ſt. ll. Stolpin ſt. Georgswalde ſt. Žahań ſt. ll. Kulow ſt. Seidenberg ſt. ll.
6. Jarow mt.
7. Křiwačidlo ſt.
8. Kroczebuš wóſt.
10. Budychin ſt. Dobrolog ſt.
12. Biskopich ſt. Eiſenberg ſt. ll. Wojerech ſt. ll. Luboraz tñ. ſt. ll. Lutow tñ. ſt. ll.
- 13.—14. Rudland ſt.
14. Poſćjatica ſt. Rumburg ſt. ll.
15. Bestow ſt. ll.
17. Bitawa tñ. ſt. Kalawa tñ. ſt.
19. Kamjenc ſt. ll. Lubij ſt. ll. Gubin tñ. ſt. ll.
21. Rukow ſt.
24. Lubin ſt. Trébule ſt. tñ.
26. Biskopich ſt. Kinsport ſt. Wóſport ſt. Glastonow tñ. ſt. ll. Hródk tñ. ſt. ll.
27. Bardečz tñ. ſt. ll. Gasyn ſt. ll.

II. Měſačkowe přeměnjenja.

- ☺ Polný měsacž 6. meje rano 7 h. 10 m.
 ☺ Posledni bértsk 13. meje rano 3 h. 33 m.
 ☺ Mlody měsacž 21. meje rano 6 h. 48 m.
 ☹ Prěni bértsk 29. meje rano 12 h. 34 m.

III. Wjedro po stolētnej protocy.

Czople wjedro traje hacž do 6. Na to je wěſtſkoſte a jere; wot 8. hacž do 18. fuchu a czoplo, woda wotebjera; wot 25.—29. zaſ czoply deſtſe a plodne wjedro hacž do tóneča.

IV. Cyrkwinska protoka.

- Pschedip: W meji je mejſki nýčpor we Budychinie, Botrowje, Marijnje, Křeždze, Křrojekach, Róženče a Kulowje.
1. Swiaty djen z předovanjom.
  3. Cyrkwinski swiaty djeni.
  6. Cyrkwinski swiaty djeni zakataſtwa chleje biskopſteje woſadny.
  - 19., 20. a 21. Woblkady křižowonoſtneho tydženja.
  22. Psichazan swiaty djen. Po ſeſenju zdalenjo horiestacza, jutrowneſe ſweczki a zavěſchenoſe křižja.
  25. We dwórſkej cyrkwi w Dreždanach serbſke předovanjo.
  30. We Botrowje rano (po 1/26 hodž.) wotkhad procesiona do Krupki.
  31. Sobota psched Swiatatami. Vigilny (woſožen) póst. Wobnowjenje duph.

Zadrjeſhka.

„Njerječ ženje derje wo ſebi ſamym, wo ſwojej wědomoſci, wo ſwojich dobrých ſtatkach, křiba zo mafch winu ſo nadzeč, zo budže to ſpomózne. Potom pak ſo ſtaní z poniznoſci.“

Swj. Theresia,
 mh. Bojisch ſo zleje ſmjerče, a tola njebojijſ
 ſo zloho živjenja.
 S. Hawiſtyn.

Junij,

Imażnič, ma 30 dnow.

Gwiaźd. Sceż.: Schtóž Boha lubuje, joho lazuje dżerži. Jan. 14, 23–31.

		Słonečka	Měsac̄ka	
		skhadž. h. m.	thow. h. m.	Rik̄znamj. h. m.
1 Niedżelu	Swjatkownička	3 528	3	1 24
2 Póndżelu	Swjatk. pónđela	3 528	4	1 48
3 Wutoru	Swjatkow. witora	3 518	5	2 17
4 Srjedu	†* Franciška Karac. ☺	3 508	6	sfh. w.
5 Schtwórtk	Bonifacia, bisk. martr.	3 508	6	9 44
6 Pjat̄k	†* Norberta, biskopa	3 498	7	10 26
7 Sobotu	* Roberta, abta	3 498	8	10 56

1. niedżela po Swjatkach.	Sceż.: Wupōslanjo japoščtovow.	Mat. 28, 18–20.
8 Niedżelu	Najswj. Trojicy	3 488
9 Póndżelu	Prima a Feliciana, m.	3 488
10 Wutoru	Marhath, królowny	3 478
11 Srjedu	Barnaby, japoščt. ☺	3 478
12 Schtwórtk	Božoho Čela	3 478
13 Pjat̄k	† Antonia z Padua	3 468
14 Sobotu	Basilia wulf., b. wuc̄z.	3 468

2. niedżela po Swjatkach (1. po S. Trojicy). Sceż.: Pschirunaniwo wulſej wjecžeri. Luf. 14, 16–24.

15 Niedżelu	Vita, martrarja	3 468	14	12 49
16 Póndżelu	Benna, biskopa	3 468	14	1 9
17 Wutoru	Montana, woj. martr.	3 468	15	1 36
18 Srjedu	Mark. a Marcellian., m.	3 468	15	2 10
19 Schtwórtk	Dołk. Bož. Ćzéla. ☺	3 468	16	sfh. w.
20 Pjat̄k	† Majs. Wutr. Jezuistw.	3 468	16	9 6
21 Sobotu	Alouisia z Gonzaga	3 468	16	9 37

3. niedżela po Swjatkach (2. po S. Trojicy). Sceż.: Pschirunaniwo zhujbenej wowc̄y. Luf. 15, 1–10.

22 Niedżelu	Paulina, biskopa	3 468	17	10 2
23 Póndżelu	Ediltrudy, knjež. král.	3 468	17	10 23
24 Wutoru	Nar. s. Jana Ćzégn.	3 478	17	10 39
25 Srjedu	Wilhelma, abta	3 478	17	10 56
26 Schtwórtk	Jana a Pawoła, mart.	3 478	17	11 11
27 Pjat̄k	† Ladislawa, krala ☺	3 488	17	11 28
28 Sobotu	* Leona II., hmž.; Fren.	3 488	17	11 49

4. niedżela po Swjatkach (3. po S. Trojicy). Sceż.: Bohat̄ popad rhybow. Luf. 5, 1–11.

29 Niedżelu	Pētra a Pawoła	3 498	17	sfh. r.
30 Póndżelu	Wopomnj. s. Pawoł.	3 498	16	12 15

Wopominjenja hódne dny:

- 21. Zapoczątk lečza. Najdlężejki dżen z najkrótszej nocu.
- 27. Sydom spancow.
- 30. Kralowska renta. Prénja polojca dochodnego dawka.

I. Hermanki.

3. Wolbramech	tl.	Kulow	sl.	tl.	Hrod.	wl.
4. Rjeśwac̄zido	sl.					
5. Kalawa wl.						
9. Khočebuz wl.						
10. Krośno tl.	sl.	Picn	tl.	sl.		
14. Lubnjan sl.						
16. Zhorjelc sl.	sl.	Wulki Hajn	sl.	Gubin	tl.	sl.
17. Radeberg sl.		Damna	sl.			
19. Khočebuz tl.	sl.					
21. Lubin sl.	Hirschfelde p.	Žitavu	sl.	tl.		
23. Halsichtow sl.	Huczina	sl.	Luban	tl.	Mužakow	sl.
24. Bart sl.	Wjeleczin	tl.	Brody	sl.		
25. Barow tl.						
26. Khočebuz tl.	sl.					
28. Kalawa tl.	sl.	Zly Komorow	tl.	sl.		
30. Nowe Dreždany sl.	Rychbach	sl.	Dřeňko	sl.	Luboraz	tl.

II. Měsačkowe přeměnjenja.

- ☺ Polný měsac̄ek 4. jun. pop. 2 h. 33 m.
- ☻ Poslední běrlik 11. jun. pop. 5 h. 54 m.
- 🕒 Mlody měsac̄ek 19. jun. vjecž. 9 h. 17 m.
- ♦ Bréni běrlik 27. jun. dop. 6 h. 54 m.

III. Wjedro po stolētnej protocy.

Junij je rjony hacž do 8.; 9. a 10. dejčejz; potom rano turjawni hacž do 13.; dale zaš dejčejz hacž do 23. Hacž do konca rjene.

IV. Cyrkwinska protoka.

2. Pschilazant swjaty džen.	
3. Swjaty džen. Procesiony do Róžanta džaja.	
4. 6. a 7. Věstí ūchých dnow abo kwaterber.	
7. Kónie jutrowneje spowiedze.	
8. Žah Asperges me.	
12. Pschilazant swjaty džen ze swjeczeniom psichez 8 dnow. Swjedženſti wobšad z wožim Čzelom i ūchymrjom wolkaskam.	
16. Swjedženſti swj. Venuna, patrona diocesey a serbskoho kraja.	
19. Černiński swjaty džen z woþthadom.	
24. Swjaty džen.	
28. Vigilu (wołozeny) pôsl.	
29. Pschilazant swjaty džen. Dospolny wotpustk dla khečežanskeje wuc̄by.	

Zadrjeſhka.

Ważne słowo za najšte časny. „Ja žadhyn wuc̄er njejszym a nimam žadhyn rožid wo waſchajnicach wuc̄zenia; jene pschewědczenjo pał dowolam sebi a to z najwjetšich dnow doßładem wuprajic̄. „Ja, jeśli so nabozniſtvo za zakład wuc̄zenia njezini, waſcha wina budže, hdyž budže pschichodnie jenož ežim wjac wuskińnych djabłow na śweſce.”

(Wellington.)

Książi jako sceptar. Hdyž hčekora wuzvoleny, pschindze do zhruba džizynu kurywjerchow, zo dnchu jomu swetu psichahali a poformosz wopokazali. Wjechojo pał jo stajachu, doſelž tam khežorki sceptar njebeše. Tu wza Rudolf město sceptaria Książi, da jón jenomu po druhim wołokhiecz prajich: „Na tónie Książi, znamjo naſteje zbožnosze, pschisahajče mi swetu.”

Julij,

pražník, ma 31 dnow.

		Słonečka		Měsacžka		
		ſchadž. h. m.	thow. h. m.	Geſt. h. m.	znamo h. m.	ſhy. a. k. h. h. m.
1	Wutoru	Theobalda, puſtnika	3 50	8 16	3	12 50
2	Srjedu	Domapht. ſ. Marije	3 51	8 16	3	1 41
3	Schtwórtk	Anatolia, biskopa	3 51	8 16	3	ſlh. w.
4	Pjatř	† Prokopa, abta	3 52	8 15	3	8 54
5	Sobotu	Michała wot Swjat. w.	3 53	8 14	3	9 20

5. njedžela po Swjatkach (4. po S. Trojich). Scž.: Sprawnoſć ſarizejow.
Mat. 5, 20—24.

6	Njedželu	Dominiki, kniežny, m.	3 54	8 14	3	9 40
7	Póndželu	Bulcherije, kniežny	3 55	8 13	3	9 55
8	Wutoru	Chiliana, b.; Hilzbjeth	3 56	8 13	3	10 10
9	Srjedu	Veroniki w. Jul., knj.	3 57	8 12	3	10 24
10	Schtwórtk	Rufiny; Felicitas; 7B.	3 57	8 12	3	10 39
11	Pjatř	† Brikcia, bisk. m.	3 58	8 11	3	10 54
12	Sobotu	Jana Gualberta, abta	3 59	8 11	3	11 13

6. njedžela po Swjatkach (5. po S. Trojich). Scž.: Ježuſ naſheži ze 7 thlēbami 4000 muži. Matk. 8, 1—9.

13	Njedželu	Marhaty, knj. martr.	4 0	8 10	3	11 36
14	Póndželu	Bonaventury, bisk.	4	1 8	9	ſlh. r.
15	Wutoru	Hendricha, krala	4	3 8	8	3
16	Srjedu	S. Marije na Karmelu	4	4 8	7	3
17	Schtwórtk	Aleksia, wuznaw.	4	5 8	6	3
18	Pjatř	† Kamilla z Lellis, w.	4	6 8	5	3
19	Sobotu	Vincencia z Paula	4	8 8	3	3

7. njedžela po Swjatkach (6. po S. Trojich). Scž.: Profetojo we wowežiſkých drastach. Mat. 7, 15—21.

20	Njedželu	Hieronyma Aemiliiana	4 9	8 2	3	8 28
21	Póndželu	Braſedy, kniežny	4 10	8 1	3	8 47
22	Wutoru	Marije Madleny	4 11	8 1	3	9 3
23	Srjedu	Apollinara, biskopa	4 12	7 59	3	9 19
24	Schtwórtk	Khryſtin, knj. martr.	4 14	7 58	3	9 35
25	Pjatř	† Tatuba starsch., jap.	4 15	7 56	3	9 54
26	Sobotu	Han y, macz. ſ. M. D	4 16	7 55	3	10 18

8. njedžela po Swjatkach (7. po S. Trojich). Scž.: Niesprawny nuknicař. Luf. 16, 1—9.

27	Njedželu	Pantaleona, lekar. mrt.	4 18	7 54	3	10 49
28	Póndželn	Mazar.; Viktor.; Innoc.	4 19	7 52	3	11 32
29	Wutoru	Marthy, kniežny	4 21	7 50	3	ſlh. r.
30	Srjedu	Abdona a Sennena, m.	4 22	7 48	3	12 29
31	Schtwórtk	Ignacia z Vojola, wuz.	4 24	7 47	3	1 42

Wopominijenja hódne dnj:

23. Zapocätz pſowych dnow.

28. Wuzwoleniſki džen budhjinhſkoho tachanta Franea (1875).

I. Hermanki.

2. Huſta ſt. II. Njeſwačidlo ſt.
3. Khoczebuž ſt. ſt.
5. Lubin ſt.
7. Bjarnacžich ſt. Viſkopich ſt. Džéže ſt. II. Frankfurt (maſa). Trébule ſt. ſt. ſt. ſt.
8. Barichęz ſt. ſt. ſt. Gaſyn ſt. ſt.
10. Khoczebuž ſt. ſt.
12. Rukow ſt.
14. Lubib ſt. ſt. Połcznica ſt.
15. Połcznica ſt.
16. Radeburg ſt.
19. Bitawa ſt. ſt.
21. Seidenberg ſt. ſt.
25. Barow ſt. ſt.
28. Nowy Gersdorf ſt. Wóſport ſt.
31. Kamjenc ſt.

II. Měſačkowe přeměnjenja.

- (1) Połny měſacž 3. jul. vječ. 10 h. 35 m.
- (2) Posledni běrlik 11. jul. dop. 9 h. 52 m.
- (3) Młody měſacž 19. jul. dop. 10 h. 4 m.
- (4) Prěni běrlik 26. jul. dop. 11 h. 33 m.

III. Wjedro po stolětnej protocy.

Čęſtota z konca junija roſeże. Tera horec
bač do 15. Tu pſčindže deſteče a traje hač do
21.; hač do konca rjenje.

IV. Cyrkwinska protyka.

2. Swjath džen. Proceſiony do Różanta džaja.
13. Lubieny swjath džen. Njeſvječanſteje woſadu z
predowaniem a z wobhadowo woſoko połow.
16. Swjedžen ſlapulira.
22. Swjath džen. Kermuſcha we Schpitalu.
25. Swjath džen.
26. Cyrkwinſki swjath džen.
28. Wuzwolný džen budhjinhſkoho tachanta Franea.
(1875.)
30. Rano w 1/2 6 hodž. woſthad proceſiona z Khró-
jeſic ſi swjatej Hanje, do Filipsdorfa a Rumburga.
31. Rano w 1/2 6 hodž. woſthad proceſiona z Budh-
jinhſina do Rumburga.

Iadrjeſhka.

„Jene jeniežke zdychnenjo: Boh budž hvaleny!
w čaſu horia, cęhnie tyſac króč wjac zdych-
nenjo: Bohu džakowanow! w čaſu zbožga.“

Zan wot Abila.
mh. Swjath Hieronymus, z cęzkej hwoſeſu
domaphtany, praji: Sym pſehejara zdvožowny, hdž
Boh moje cęrpjenja za zapoſučenjo mojich hrechow
pſciwiozmeny.

mh. Cęſežomny Veda bu ze zaduſiſtitou na-
padnjeni, tak ſi ſmierci wočakowosče. Z tím pak
njebe joho duſcha zružzena. Hdž joho hwoſeſ
trochu woſuſteči, rjeſky wón: Nam wulku rádoſež
nad tím, zo možu cęrpjez. Džakuju ſo Bohu, zo
mie doſtojiho džerži, mje w tutym živjenju mu-
čiſtejſieſ.

mh. Schtój bjez ponížnoſeže pōceſiwoſeže hro-
madži, noſy proch na wěſtſiſ. Bona.

August,

žnjenč, ma 31 dnow.

		Słonečka	Měsíacinka	
		ſchadg. h. m.	thow. h. m.	ſch. a th. h. m.
1 Pjatř	†S. Petra w rječazach	4 26	7 46	3 2
2 Sobotu	Alfonſa z Liguori, w. ☺	4 27	7 45	ſch. w.

9. njeđela po Svjatkah (8. po S. Trojich). Scz.: Žežus plaka na Jeruzalem. Luk. 19, 41—47.

3 Njeđelu	Namak, f. Schęzepana	4 28	7 43	8 1
4 Pónđelu	Dominika, wuznam.	4 29	7 41	8 16
5 Wutoru	S. Marije na sněhach	4 31	7 40	8 31
6 Srjedu	Pſchekeſtſenjenja Chryst.	4 32	7 38	8 44
7 Schtwórtk	Donata, bisk.	4 34	7 36	9 0
8 Pjatř	† Cyriaka, martr.	4 36	7 34	9 17
9 Sobotu	Chetana, wuznam.	4 37	7 32	9 39

10. njeđela po Svjatkah (9. po S. Trojich). Scz.: Farizej a elonit we templu. Luk. 18, 9—14.

10 Njeđelu	Lawrjence, m. ☺	4 39	7 30	10 7
11 Pónđelu	Sufanij, m., Filumen.	4 40	7 29	10 43
12 Wutoru	Klary, kniežnij	4 41	7 27	11 30
13 Srjedu	Hippolyta, f. Berchm.	4 43	7 25	ſch. r.
14 Schtwórtk	* Eusebia, měščnika	4 45	7 23	12 29
15 Pjatř	† Do njeb. wz. s. M.	4 46	7 21	1 38
16 Sobotu	Hyacyntha, měščnika	4 48	7 19	2 54

11. njeđela po Svjatkah (10. po S. Trojich). Scz.: Žežus wuſtrowi huchoněmožno. Mart. 7, 31—37.

17 Njeđelu	Joachima, wuzn. ☺	4 50	7 17	th. w.
18 Pónđelu	Heleny, khež. wudowy	4 51	7 15	7 10
19 Wutoru	Sebalda, w., Ludwika, b.	4 52	7 14	7 26
20 Srjedu	Bernarda, abta a wucž.	4 54	7 12	7 43
21 Schtwórtk	Johannij Francisſki	4 55	7 10	8 2
22 Pjatř	† Timothea, martr.	4 57	7 7	8 23
23 Sobotu	Filipa Benicia, wuzn.	4 59	7 5	8 52

12. njeđela po Svjatkah (11. po S. Trojich). Scz.: Miloſežiriv Samaritan. Luk. 10, 23—37.

24 Njeđelu	Bartrontja, jap. ☺	5 0	7 3	9 31
25 Pónđelu	Ludwika, krala	5	2 7	10 23
26 Wutoru	Zefyrina, bamža, m.	5	4 6	59 11 29
27 Srjedu	Józefa z Kalafanca, w.	5	5 6	57 th. r.
28 Schtwórtk	Hawſchthna, bisk., w.	5	7 6	54 12 45
29 Pjatř	† Jana, kſhežen. ſczat.	5	9 6	52 2 5
30 Sobotu	Rozh Limanskeje, knj.	5	10 6	50 3 24

13. njeđela po Svjatkah (12. po S. Trojich). Scz.: Džesaczo wuſadni mužec. Luk. 17, 11—19.

31 Njeđelu	Rajm. Nonnata, w. ☺	5 11	6 48	ſch. w.
------------	---------------------	------	------	---------

Wopominjenja hodne dnov:

1. Královſte dawki.

23. Kóne pſowych dnov.

I. Hermanki.

2. Budyschin	ſt. ll.
4. Eisenberg	ſt. ll. Kulow ſt. ll.
6. Rjeſwacziſto	ſt.
9. Lubin	ſt. Blý Komorow ſt. ſt.
11. Šinpořt	ſt. Gubin ſt. ſt. Žahau ſt. ll. Stanislow ſt. ſt.
12. Bart	ſt. Kaz ſt. ſt. Dobrotug ſt.
16. Nuland	ſt. Wętſchow ſt. ſt.
18. Zhorjelc	ſt. ſt. Połoznica ſt. ſt. Rumburg ſt. ſt.
19. Gahy	ſt. ſt.
20. Nadeberg	ſt.
21. Weſlow	ſt. ſt.
23. Lubnjan	ſt.
25. Wóſport	ſt. ſt. Halschtrow ſt. ſt. Luban ſt. Lukow ſt. ſt. Miſchow ſt. ſt. Hrodt ſt. ſt.
26. Brody	ſt. ſt.
29. Trébule	ſt. ſt.
30. Varschęj	ſt. ſt. Rutow ſt.

II. Měſačkowe přeměnjenja.

- ☺ Polný měſaček 2. aug. dop. 8 h. 10 m.
 ☺ Poslední bětſk 10. aug. rano 3 h. 6 m.
 ☺ Mlody měſaček 17. aug. vječz. 9 h. 8 m.
 ☺ Prěni bětſk 24. aug. pop. 4 h. 9 m.
 ☺ Polný měſaček 31. aug. vječz. 7 h. 56 m.

III. Wjedro po stolētnej protycey.

August je taž julijs wot zapožatka jara horcy; wot 5. je deshezowane wjedro hačž do 19.; 20. jo wuwiedri; 21. pak zaſ pſhemienjate hačž do konca.

IV. Cyrkwinska protyka.

2. W kloſtře Marijnej Hvězdže a w Rumburku	dospolny wotpuſt „Porciunkula.“
10. Svjaty džen.	
14. Vigilny (wolženny) pôst. Rano w 7 hodž.	wotkazd proceſiona z Chróſcieſcie do Wóſmsdorfa.
15. Pſchilazanu ſvjath džen. Do božjeje miche ſvjeczenijo zelom.	
17. W Radworju dospolny wotpuſt a kermuſčka.	
20. W kloſtře Mar. Hvězdže dospolny wotpuſt.	
24. Svjaty džen. W Rjeſeljeſcicach dospolny wotpuſt bratrstwa ſ. Božejana. Zež ſvjedžení naj-čiſczej wutroby ſvj. Marie.	

Iadrjeſthka.

„Spominaj, že maſč jeno jen u duſchu, že jeno ju nu wumrjeſč, že maſč jeno jene žiwenje a to krótké, že je jeno jena zbhžnoſč, kotaž wěčnije traje, a ta ty ſo wjele proždných wecow wostajich.“

Šv. Theresia.

mh. Velač, kž bě 60 let khorym ſtužil, prajesche: Tak dohlo pytam hižo tjoč člowjetom na ſweze a njemuži jich nadeneč: rjeměſtka, kž ſvoje dženo rozhym a radh džela a tola do zahubjenia pſchischtol je; kſheſzana, kž radh na predowanja wotlučha, a tola zly je; a člowjeka, kž ſo radh poſeži, a tola zahe wumrjeſč je. Taſtich tjoč hſticeje nejſtim nadechol.

mh. Boh je vichthotowany, wichém ſwoju hnadu wudželicz; tola malo čzini ſo hodných, ju dôſtač. Š. Julianus.

September,

požnjenč, ma 30 dnow.

		Slónečka	Měsac̄ka	
		střadž. h. m.	thow. h. m.	střed. h. m.
1	Pondželu	Egidia, abta	5 13 6 46	6 37
2	Wutoru	Schezepana, krála	5 14 6 44	6 51
3	Srjedu	Serapije, knj. martr.	5 16 6 42	7 6
4	Schtwórtk	Rozalije Panorm., knj.	5 18 6 39	7 22
5	Pjat̄k	† Lawrjence Justinian.	5 19 6 37	7 43
6	Sobotu	Albina, biskopa	5 21 6 35	8 8
14.	niedžela po Svjatkach (13. po S. Trojicy).	Sež.: Nichto njemože dvěmaj kniezomaj slúžic̄. Mat. 6, 24–33.		
7	Niedželu	S. Jandž. pěstonow	5 23 6 33	8 41
8	Pondželu	Narod. s. Marije	5 24 6 31	9 22
9	Wutoru	Gorgonia, martr.	5 25 6 29	10 15
10	Srjedu	Miklawšcha Tolentinst.	5 27 6 27	11 19
11	Schtwórtk	Protha, martr.	5 28 6 24	11 19
12	Pjat̄k	† Guidona, wuzn.	5 30 6 22	12 31
13	Sobotu	Matern., b.; Nothb., dž.	5 32 6 20	1 47
15.	niedžela po Svjatkach (14. po S. Trojicy).	Sež.: Morwý mlodženc we Raim. Luk. 7, 11–16.		
14	Niedželu	Pow. †. Mjena ſ. M.	5 33 6 17	3 7
15	Pondželu	Nikomeda, martr.	5 35 6 15	4 29
16	Wutoru	Kornelia a Cyprian.	5 37 6 12	fh. w.
17	Srjedu	†* Zacz. kluzn. ſ. Franc.	5 38 6 10	6 5
18	Schtwórtk	Domascha z Villanova	5 39 6 8	6 28
19	Pjat̄k	† Januaria, bisk. mart.	5 41 6 6	6 56
20	Sobotu	* Eustachia, martr.	5 42 6 4	7 31
16.	niedžela po Svjatkach (15. po S. Trojicy).	Sež.: Jezus wustrowi woduslavoho. Luk. 14, 1–11.		
21	Niedželu	Mateja, japoschit.	5 44 6 1	8 20
22	Pondželu	Mauricia, martr.	5 46 5 59	9 22
23	Wutoru	Lina; Wiktora; Thefle	5 47 5 57	10 35
24	Srjedu	S. Mar. wo wukup. jat.	5 49 5 54	11 53
25	Schtwórtk	Gerarda, biskopa	5 51 5 52	fh. r.
26	Pjat̄k	† Justiny, martr.	5 53 5 50	1 12
27	Sobotu	Kosmij a Damiana, m.	5 54 5 47	2 29
17.	niedžela po Svjatkach (16. po S. Trojicy).	Sež.: Rajwjeticha kažnja we zatonju. Mat. 22, 34–46.		
28	Niedželu	Wjacslawa, wójw. m.	5 56 5 45	3 43
29	Pondželu	Michala, arcjandžela	5 57 5 43	4 55
30	Wutoru	Hieronyma, měščn.	5 58 5 41	fh. w.

Wopomnjenja hódne dny:

- Zapocžat̄ hoňt̄w (na furwot̄).
- Zapocžat̄ nažymy. Džen a nót so na wotebjerachym puežu runataj.
30. Královſta renta.

I. Hermanki.

- Khocžebuz tñ. st. ll. Georgswalde ll. Wulki Hajn st. Ramnow st. ll. Kulow st.
- Wulki Hajn ll.
- Rejswac̄zidlo st. Damma st. ll.
- Wujakow st. ll. Khocžebuz wl.
- Zitava ll. Kalawa tñ. st. Rinspört st.
- Drewko st. Lubin st.
- Kamenc st. ll. Nowohale ll. Rychbach st. ll. Mitoraz ll. Jarow ll.
- Radeberg st.
- Wischno st.
- Bart st. ll. Bisstopich ll. Woströwe ll. Gubin tñ. st. ll. Wojerech st. ll. Pirno ll. Sankt-naw tñ. st. ll. Seidenberg st. ll. Trebule tñ. st. ll.
- Polčnica st.
- Polčnica ll. Khocžebus tñ. st.
- Lipš (Michałla moša hac̄ do 18. oktobra). Rakech ll. Wieleszín ll. Luboraz tñ. st. ll.
- Husta st. ll. Krojno tñ. st. Gajn st. ll.

II. Měsačkowe přemějenja.

- Posledni běrlik 8. sept. vjecž. 9 h. 2 m.
 • Młody měsac̄ 16. sept. rano 6 h. 54 m.
 • Prěni běrlik 22. sept. vjecž. 10 h. 17 m.
 • Potný měsac̄ 30. sept. dop. 10 h. 15 m.

III. Wjedro po stolétnej protyce.

Wot 1. septembra hac̄ do 4. je rjenje čzoplo; potom sylny deſčez; na to hrimanja a je rjenje hac̄ do 20. a tež dale hiſčeze ze zažnymi mrózami; 30. deſčez.

IV. Cyrkwinska protyka.

- Rano w $\frac{1}{2}$ wotihad procesiona z kloštra Mar. Kvézdy do Skrupki.
- Wschitazan svjatih džen. Procesionu do Ržanta džaja.
- Titularny swjedženj serbskeje cyrkwe we Budyschinie a fermuđa.
19. a 20. Póst sučich dnow.
- Swjatih džen. W Dreždjanach serbske pređowanjo.
- Swjatih džen.

Zadrjeschka.

„Swojim bližim dyrbisich pomhac̄, tak derje hac̄ možesč, woſebej tým, kotsiž ju tebi pscheſčiwni.“ Swj. Alfons z Ligouri.

mh. Schtôž ptacžti kój, pschihoťuje jim spodobnu jéž, ale syéz abo prudo ſežini po možnoſći nje-widžomne. Tak satan. Ptacžti, kíž do wyskotoscze zlečza, njemož kójer doſahnuć. Tak njedohajuje satan tých, kíž so modla a bójste wéch wopominajac.

mh. Zadyn z tých, kíž živje wérja a wo-pominajac, zo je Boh wschudzom pschitomny, wschitko widži, kyschi a wé, njebudže níhdy zlóscé čimic̄ abo jenož myſle méc̄, zo by taſje čimic̄.

(S. Basilius.)

mh. Kaž puežowač pschi ſchęzowſac̄ da a swoj puež dže, tak čiži ze zlymi wabjenjemi.

Október,

winowe, ma 31 dñow.

			Słowniežka	Měšaczežka		
			ſchadž. h. m.	ſhow. h. m.	ſchadž. h. m.	ſch. a. ſh. h. m.
1	Sředu	Kemigia, biskopa	6	0 5 39	5 30	
2	Schťwórtk	Othona, biskopa	6	2 5 36	5 48	
3	Pjatř	† Józefa z Kupertina	6	3 5 34	6 12	
4	Sobotu	Franciska z Uffissi, w.	6	5 5 32	6 42	
18.	niedżela po Swjatkach (17. po S. Trojich).	Scž.: Jezus wustroni wieżniowho. Mat. 9, 1-8.				
5	Niedżelu	Rózarija ſ. Marije	6	7 5 29	7 20	
6	Póndželu	Brunona, biskopa	6	9 5 27	8 7	
7	Wutoru	Marka, biskopa	6	10 5 25	9 6	
8	Sředu	Brigitth, wudowhy	6	12 5 23	10 12	
9	Schťwórtk	Dionyfia, biskopa	6	13 5 21	11 26	
10	Pjatř	† Francisca z Borgia	6	15 5 19	ſch. r.	
11	Sobotu	Gereona, martr.	6	16 5 17	12 42	
19.	niedżela po Swjatkach (18. po S. Trojich).	Scž.: Kwasna hoſćina krala. Mat. 22, 1-14.				
12	Niedżelu	Makſimiliana, biskopa	6	18 5 14	2 0	
13	Póndželu	Eduarda, krala	6	20 5 12	3 22	
14	Wutoru	Kallista, bamža	6	22 5 10	4 46	
15	Sředu	Theresije, knježny	6	24 5 8	ſh. w.	
16	Schťwórtk	Hawla, abta	6	25 5 5	4 55	
17	Pjatř	† Jadwigi, wudowhy	6	27 5 3	5 27	
18	Sobotu	Lukascha, ſczenika	6	28 5 2	6 13	
20.	niedżela po Swjatkach (19. po S. Trojich).	Scž.: Jezus wustroni krałowskoho syna. Jan. 4, 46-53.				
19	Niedżelu	Petrá z Alcantara, w.	6	30 5 0	7 13	
20	Póndželu	Jana z Kanta, wuz.	6	32 4 58	8 24	
21	Wutoru	Wórschule, knj. mart.	6	33 4 56	9 43	
22	Sředu	Severa, b.; Kordule	6	35 4 53	11 2	
23	Schťwórtk	Severina, biskopa	6	37 4 51	ſh. r.	
24	Pjatř	† Rafaela, arcjandžela	6	39 4 49	12 20	
25	Sobotu	Khrysantha; M. Alfa.	6	41 4 47	1 34	
21.	niedżela po Swjatkach (20. po S. Trojich).	Scž.: Mjeſmilny wotročź. Mat. 18, 23-35.				
26	Niedżelu	Evarista, bamža	6	43 4 45	2 45	
27	Póndželu	Florencia, martr.	6	44 4 43	3 55	
28	Wutoru	Šymana a Judy, jap.	6	45 4 42	5 4	
29	Sředu	Eusebije, knježny	6	47 4 40	6 14	
30	Schťwórtk	Theodorita, měšchn.	6	49 4 38	ſh. w.	
31	Pjatř	†* Wolfganga, biskopa	6	51 4 36	4 44	

Wopomnjenja hódne dñy:

1. Dawř za wopaleńku polkadrniu.
15. Paršonisti a rjemjeſniſki dawř.
29. Nastupny dñež Ž. Majestoszej krala Alberta na trón (1873).

I. Hermanki.

1. Rjeſwacziđlo ſt. Hródk ſt.
4. Leſníg ſt.
6. Bjarnacziež ſt. II. Huczina ſt. Scherachow ſt. Kulow ſt. II.
11. Lubin ſt.
13. Biſtopich ſt. Lubij ſt. II. Kinspork ſt.
14. Kinspork ſt. Barchež ſt. ſt. ſt.
15. Št. Komorow ſt. ſt.
16. Khoczebuž ſt. ſt.
17. Stolpin ſt.
20. Staré Dreždany ſt. Halschtow ſt. Wóspork ſt. Ryhvald ſt. ſt. ſt. Rumburg ſt. II. Zaháň ſt. ſt.
21. Brody ſt. ſt.
22. Radeberg ſt.
23. Radeberg ſt. Khoczebuž ſt. ſt.
25. Drewo ſt. Wětoſhov ſt. ſt.
28. Bici ſt. ſt. ſt.
30. Beskow ſt. ſt. Khoczebuž ſt. ſt.

II. Měsačkowe přeměnjenja.

- ¶ Poſledni běrk 8. oſt. pop. 2 h. 41 m.
 ☺ Młody měſacž 15. oſt. pop. 4 h. 7 m.
 ☹ Přeni běrk 22. oſt. rano 7 h. 16 m.
 ☻ Polný měſacž 30. oſt. rano 3 h. 7 m.

III. Wjedro po stolētnej protycy.

Október započiňuje z deſčezom, a je tež dale miſhove wjedro; 14. deſčez; z 15. ſo wuwiedri; 17. zaſ deſčez hacž do 24; na to rjenje; wot 29. žymne furjawy.

IV. Cyrkwinska protyka.

4. Mjenin biskopa Franca. Swjedženj tulowſteje wſadny. Psichipolnju wotkád proceſionu z Chróſcic do Kulowa.
5. W Radworju swjedženj poſwieczenja cyrkwi a termuſha. W Kulowje preni wotpuſt, ſwie-đení poſwieczenja cyrkwi a termuſha.
12. W Kulowje druhí wotpuſt.
19. We Wotrowje a w Klöſchtrje Marijnej Hwězdje termuſha.
21. Cyrkwinſti swjaty dñež.
26. W Chróſcicach swjedženj poſwieczenja cyrkwi a termuſha.
28. Swjaty dñež.
31. Vigilny póst.

Jadrjeshka.

„Doh ſzczele ſpřitovania ſi twojemu ſpomōženju. Je to ſznamo, že ſo woſeſje za tebje ſtará; to tež dyrbi wina za tebje byč, že ſo i ſi njuo do-wérish.“ Swj. Jan Chrýſtoſtomus.

mh. Nichtó njejebaſ ſebje ſamoſho, haſo by jenož

za ſebje žimy byl; pſchetož z tak mnichimi a za tak

mnichich dôſtanje kſeſežan nehdž myta, kaž mnichich

je z dobrým pſchitlalom natwarjal.

„S. Hawſchthyn.

mh. Chcesh-li lenjoho konja ſpřichnoſci pſchi-wuczež, dyrbiſh joho ze ſpělchnym pſchahacž; duž zwiež twojou duchu na kraje pſchitlady Swjathych, a tež ty pokroczíſh w dobrým.

November,

nazymník, ma 30 dnów.

		Słonečka	Měsac̄ka		
		ſthadž. h. m.	thow. h. m.	ſth. a th. h. m.	
1	Sobotu	Wſech Swjatyh	6 53	4 34	5 20
22.	niedzela po Swjatich (21. po S. Trojich).	Sež.: Wo daniskim pjenjezu. Mat. 22, 15—21.			
2	Niedzelu	Agapita, martr.	6 55	4 32	6 4
3	Póndzelu	Wſchēch lhud. duſch.	6 56	4 30	6 59
4	Wutoru	Korle Boromejskoho, b.	6 58	4 28	8 2
5	Srjedu	Zacharija a Hilzbjeth	7 04	27	9 10
6	Schtwórtk	Leonarda, abta	7 14	26	10 24
7	Pjatk	† Amaranta, martr. ☺	7 34	24	11 39
8	Sobotu	4 krónow. martrarj.	7 54	22	ſth. r.
23.	niedzela po Swjatich (22. po S. Trojich).	Ježus zbudzi Fairouw dżowku. Mat. 9, 18—26.			
9	Niedzelu	Theodora, martr.	7 74	21	12 56
10	Póndzelu	Handrija Abellina, w.	7 84	19	2 16
11	Wutoru	Měrcz iua, biskopa	7 104	18	3 39
12	Srjedu	Měrczina, bamža	7 124	16	5 6
13	Schtwórtk	Stanisław. Koſki, wuz.	7 144	14	6 36
14	Pjatk	† Livina, biskopa ☺	7 154	13	th. w.
15	Sobotu	Herty, kniežnij	7 164	12	4 55
24.	niedzela po Swjatich (23. po S. Trojich).	Sež.: Žonopowe żorno. Mat. 13, 31—35.			
16	Niedzelu	Othmara; Edmunda	7 184	11	6 5
17	Póndzelu	Hrehorja Džiwyczinj.	7 204	10	7 23
18	Wutoru	Hesichia, martr.	7 224	8	8 46
19	Srjedu	Hilzbjeth, wudowy	7 244	7	10 6
20	Schtwórtk	Felikſa z Valois, w. ☠	7 254	6	11 23
21	Pjatk	† Wopr. s. Mar.; Alb.	7 274	4	th. r.
22	Sobotu	Cecilije, knj. martr.	7 294	3	12 36
25.	a poslednja niedzela po Swjatich (24. po S. Trojich).	Sež.: Zapuſčenjo Jeruzalema. Mat. 24, 15—35.			
23	Niedzelu	Klimanta, bamža	7 304	2	1 46
24	Póndzelu	Jana wot kſchiza	7 314	2	2 56
25	Wutoru	Khathryn, knj. martr.	7 334	1	4 5
26	Srjedu	Konrada, biskopa	7 344	0	5 14
27	Schtwórtk	Nikafia, bisk. martr.	7 363	59	6 21
28	Pjatk	† Krescencia, martr. ☺	7 383	58	ſth. w.
29	Sobotu	Saturnina, martr.	7 393	57	4 1
1.	niedzela adventa.	Sež.: Znamjenja pſched ſudnym dnjom. Luk. 21, 25—33.			
30	Niedzelu	Handrija, japoſcht.	7 413	56	4 53

Wopominjenja hódne dny:

1. Královské dawki. Druha polovca dohodnoho dawka.
30. Stóneženjo kwaſnych wjefelov.

I. Hermanki.

3. Frankfurt (maſa). Hainſpach ll. Lufow ſt. ſt. Schandawa ll. Hrodk ſt. ll. Kulow ſt.
4. Bart ſt. Kaz ſt. ſt.
5. Nějswac̄zidlo ſt. Damna ſt. ll. Staré Dreždzany ſt.
6. Khoc̄ebuz ſt. ſt.
8. Budyschin ſt. ll. Trébule ſt. ſt. ſt.
10. Rybňach ſt. ll. Gubin ſt. ſt. ſt.
11. Poležnica ſt.
15. Źitava ſt. ſt. Bly Komorow ſt. ſt.
17. Źitava ſt. ſt. Bly Komorow ſt.
25. Dobrolog ſt.
29. Kalawa ſt. ſt.

II. Měsačkowe přeménjenja.

- Posledni běrlik 7. nov. rano 6 h. 53 m.
Mlody měsacz 14. nov. rano 1 h. 36 m.
Prěni běrlik 20. nov. vjedz 7. h. 53 m.
Voknu měsacz 28. nov. vjedz. 9 h. 55 m.

III. Wjedro po stolétnej protyce.

Wat 1. hač do 4. je rjenje; 5. a 6. ſylne wětr, fotrž na 2 dnaj deſčez pſchinje; potom rjenje hač 16.; wat 17. hač do 28. je mlhove a zymne wjedro; na koncu deſčez.

IV. Cyrkwinska protyka.

1. Pſchitazanij swjath dzej.
2. Cyrkwinski swjath dzej. W Radworju a Kulowie doſpolny wotpuſt „po morwych.“
3. W Njebeležicach a Bžeri (tež wotko Budyschina) fermuſcha.
11. Swjedzeň Njebeležanskeje wosadhy (z predowanjom a myſhporem).
16. W Budyschinje w tachantskej cyrkwi wopominjezo pojmjezenja cyrkwe a fermuſcha.
23. W Ralbicach wopominj. vjedz. cyrkwe a fermuſcha.
25. Swjedzeň Ralbičanskéje wosadhy (z predowanjom a myſhporem).
30. Swjath dzej. Zapoczątk adventa a nowohó cyrkwiſtogo lěta. W Dreždzanach we dwórfské cyrkwi ſerbſke bože ſlužby.

Zadrjeſtka.

„Pas so wezjpnosze we wěcach, fotrž tebje nicio ſjestaraja; njepraschej ſo ženje za nimi.“

Swj. Theresia.

mh. Njeħudžie, praji Chrystus. Njeħudž dha, a byrje woprawdžit hrech bližichoho widzal, węczehu z tutoho černja derje wonjatu róžu a wopriju mi z prawym bratrowskim ſobuc̄zepjienjom.

mh. Swjath Filip Benitius ležiše na ſjertym ſožu. Tu rjekh ſi pobjlaſtejach: Dojče mi moje trni. Won podawachu jomu paſ te paſ wone, ale žane njeħeħu jomu prawe. Dokelž won stajne na Božu martru poħladowaſte, podachu jomu tu. Wjesele ju wobijmuo praji mřejach ſwjatip: Haj to ſu moje knihi, moje najlubšje knihi, do týchle knihow ſym huſto hladal, z nimi ħċu moje žiwenjo ſkončicż.

December,

hodownik, ma 31 dnow.

Słonečka		Měsacžka		
		sthadž. h. m.	thow. h. m.	sth. a th. h. m.
1	Póndželu	Mariana, diafona	7 42	3 56
2	Wutoru	Bibiana, kniežný	7 44	3 55
3	Sråedu	Francisťa Řeaverškohó	7 45	3 54
4	Schtwórtk	Borbory, knj. martr.	7 46	3 54
5	Pjat�	† P�tra Chrysologa, b.	7 48	3 53
6	Sobotu	Miklawšcha, bisk.	7 49	3 53

2. njeđela adventa. Szcz.: Janowe poselstwo pola Jezusa. Mat. 11, 2–10.

7	Njeđelu	Ambroſia, bisk. muč.	7 50	3 53	sth. r.
8	Póndželu	N. podjeća s. Mar.	7 51	3 53	1 15
9	Wutoru	Euthymiana, bamža	7 52	3 52	2 37
10	Sråedu	Pſchenijesen. laur. domu	7 53	3 52	4 2
11	Schtwórtk	Damasa, bamža	7 54	3 52	5 30
12	Pjat�	† Epimacha, martr.	7 55	3 52	6 56
13	Sobotu	Lucije, knj. martr.	7 56	3 52	sth. w.

3. njeđela adventa. Szcz.: Janowe swđeđenjo wo Jezusu. Jan. 1, 19–28.

14	Njeđelu	Spiridiona, biskopa	7 57	3 52	4 53
15	Póndželu	Rhryſtiany, služown.	7 58	3 52	6 17
16	Wutoru	Eusebia Bercelſk., b. m.	7 59	3 52	7 43
17	Sråedu	† Lazar, biskopa	8 0	3 52	9 3
18	Schtwórtk	Czakalja s. Mar. na p.	8 1	3 53	10 20
19	Pjat�	† Nemesia, martr.	8 1	3 53	11 34
20	Sobotu	* Filagonia, bisk.	8 2	3 53	sth. r.

4. njeđela adventa. Szcz.: Jan pr duje počtu. Lut. 3, 1–6.

21	Njeđelu	Domascha, jap.	8 3	3 54	12 44
22	Póndželu	Flaviana, martr.	8 3	3 54	1 54
23	Wutoru	Vitorije, kniežný	8 4	3 55	3 3
24	Sråedu	† Delfina; Had. a Ževy	8 4	3 55	4 12
25	Schtwórtk	Boži d�. nar. J�z.	8 4	3 56	5 18
26	Pjat�	† Šćepana, martr.	8 5	3 57	6 20
27	Sobotu	Jana, japoščtoka	8 5	3 57	7 14

Njeđela po hodžoch. Szcz.: Simeon a Šana wo Jezusu rjeđitaj. Lut. 2, 33–40.

28	Njeđelu	Njewinow, džecz. ☺	8 5	3 58	sth. w.
29	Póndželu	Domascha, bisk. martr.	8 5	3 59	4 53
30	Wutoru	Rajnera, bisk.; Davida	8 5	4 0	6 4
31	Sråedu	Sylvestra, bamža.	8 5	4 1	7 16

Wopomjenja h dne dny:

22. Započiatk zjmy. Najkr tschi d en z najdl jschej nocu.
24. Patoržica.
31. Královská renta.

I. Hermanki.

1. W spork st. ll. Kulow st.
2. Krojno t . st. Gajhn st. ll.
3. Njevacžidlo st. Krojno ll.
5. Kuland st.
6. Budyschin st.
9. Brody st. ll. Seidenberg.
10. Eisenberg st. ll.
15. Luboraz t . st. ll. Lubin st. Mitoraz ll. Hr d k ll.
16. Bardej z.
17. Lubin. Kuland ll.
18. Mužakow st. ll.
20. Wojerech st. ll.
22. Kulow.

II. M esa kowe p rem jenja.

- ¶ Posledni b r l 6. dec. wjedz. 8 h. 41 m.
 ● M ody m esac l 13. dec. p s ip. 12 h. 2 m.
 ♦ Pr ni b r l 20. dec. p s ip. 12 h. 13 m.
 ☺ Poln  m esac l 28. dec. wjedz. 5 h. 13 m.

III. Wjedro po stol tnej protocy.

December je 1. d en rjany; za upi pak b r z w et ifioite, nje ubozne wjedro a h c z do 15. traje; wot 16.–20. je zjma; wot 21. po umurjene a s ne hoite; wot 29. h c z do l onca kruta zjma.

IV. Cyrkwinska protoka.

4. Cyrkwinski swjath d en.
6. Cyrkwinski swjath d en.
8. P ichita an  swjateje Marijinoho towarzstva knie nowy z do polnym wotpu tom za ho ustawu.
- 16.–24. W Radworju w sch dne po Žutnjach „Nomena“ z c esci i maczerje ho zeje.
17. 19. 20. Po t l uchich dnow.
21. Swjath d en.
24. Wigilij (poln ) v st.
- 24.–25. Bo za noc, w polnoci bo za ms cha.
25. P ichita an  swjath d en.
26. P ichita an  swjath d en. Po zohnowowanjo zitow.
27. Swjath d en. Po predowanju po zohnowowanju a wud elenjo wina swjatoho Jana.
28. Cyrkwinski swjath d en.

Jadrjeshka.

„Twoja wje olo z bud z p s ech pon zna, m eriva, potvora a natw rliva.“ Svj. Theresa.
 mh. Wo dw maj w comaj dyrb i czl owiek p s ech wiedzecz: wo krasn c i Bo zej a wo helkej czw eli. Wot preni cheje p s ic ahowanych a wot dru heje wotrascheny, stara so za swoju dus cu a zm ine so gr e ha.

mh. Cyrkej je archa na zokmach a b ez stra a j e e mij  stanami, na ktorych so hevat w schito roze azuj . Wona je skut Bo zeje w schodnomoch, wona je nje ovalny dom, dokel z je zalo ena a twarjena na stalu.

S. Chrysostomus.

mh. Cyrkej so p s ic ehanjom dla nje omij , ale powi s cia; knie owa rola p s ich so z p s ech bo hats imi zjn imi, dokel z te s ymje scha, t z po jenym padaja, st adzeja rozmno ene.

S. Leo.

I. Čas božich službow w serbskej Lužicy.

	tachantska serbska	Čas pšchestupa božich službow		Njedžele; ſ. dnj.		Dželawne dñy			
		za njedžele a ſwj. dnj.	za dželawne dñy.	w žpmie.	w řečje.	podđe dnju.	w žpmie.	náčto.	w řečje.
Budýšchin			1. hapryla, 1. oktobra.	5 a 9	2	6 a 9	5 a 9	5 a 9	6 a 9
	serbska			9	1/2 1				
Khróscjich	.	1. njedž. po Jutrah, 24. augusta.	po Jutrah, po Michale.	6 a 9	5 a 8	2	7	6	6
Njebjelčich	.	po 1. meje, po 29. ſeptembra.	???	9	8	1/2 2	1/2 8	7, 1/2 7	6
Radwoć	.	1. meje, njedž. po 29. ſeptbr.	po 1. novembru, po jutrah.	9	8	2	7	6	6
Ralbicj	.	jutry, njedž. pšched 21. ſeptembra.	???	6 a 9	5 a 8	2	1/2 8, 8	7	1/2 7, 7
Schpital	.		1. meje, 1. ottobra.	9	9	2	8	1/2 7	1/2 7
Wotrow	.		???	9	9	2	1/2 8	7	1/2 7
Marijna Hwěžda	.			1/2 7 a 1/4 10	1/2 2, 1/2 3, 3			6 a 7 a 3/4 9	
Róžant	.	jutry, 14. ſeptembra.	po 1. novembru, po jutrah.	6 a 9	5 a 9	2	7	1/4 7	1/4 7
Zdžer	.	1. meje, po 29. ſeptembra.		9	8	1/2 2			
Brunow	.				1/2 10	4			8/4 8
Kułow	.		24. febr., jutry, njedž. po 4. ſept., 1. njedž. nov.	5 a 8	2	6 a 1/2 9	1/2 6 a 1/2 9	5 a 8	1/2 6 a 1/2 9

Pſchisp.: Jutnje ſu w Khróscjicach rano w 5 hodž., w Ralbicach 6 a w Róžencze 6. — W serbskej cyrkwi w Budýšchinje na ſredach a p'atkach w poſcje we 8 rano. — W Ralbicach na p'atkach w poſcje w 6 a 8 rano. — We Wotrowje na małych ſwiatych dnach dopołdnja we 8. — W Marijnej Hwěždze na sobotach rano 6 a 7 a 8. — W Róžencze na małych ſwiatych dnach a sobotu (p'izhez cyle léto) we 8. — W Zdžeri je 12 krócz na njedželach a kaž w Delnič Sulfscach, druhdy na dželawnych dnach boža mscha. — W Lubiju ſu 12 krócz za léto nje-dželske bože služby.

II. Bože služby w němskej Lužicy.

Grunaw, Königshain, Nowy Leutersdorf, Reichenau, Scherahow, Seitendorf, Woſtrowe, Zittawa, Marijny Doł.

III. Bože služby w sakskich herbskich krajach.

1) Stajne bože služby maja: Dreždany (dwórſta cyrkwi, w pryncowym hrodže, Nowe Dreždany, Friedrichstadt, Jozefiny wuſtar, 2 schuſtej khapali), Annaberg, Cvikawa, Freiberg, Greiz (kóždu 2. njedželu), Hubertusburg, Khemnitz, Lipsk, Mischno, Pirno, Pławno, Rothschönberg, Reichenbach (kóždu 2. njedželu) a Wechslenburg.

2) Misioniske bože služby maja: Auerbach (2 krócz), Bräunsdorf (8 kr.), Döbeln (3 kr.), Frankenberg (2 kr.), Grimma (12 kr.), Großenhain (6 kr.), Hajnichen (4 kr.), Hohenel (8 kr.), Hohnstajn (8 kr.), Koldic (2 kr.), Leisnig (2 kr.), Marienberg (2 kr.), Pilnich (cyklo řečzo), Nadeberg (6 kr.), Niesa (2 kr.), Rochsburg (někotry krócz), Rossewein (2 kr.), Schneeberg (2 kr.), Schwarzenberg (4 kr.), Sonnenstein (něščto krócz), Stolberg (2 kr.), Waldheim (12 kr.), Altenburg (12 kr.).

Zapis duchownych.

(Mot novembra 1878.)

A. 3 budyski döcesy.

Joho milosz, najdostojnitschi Senjusz Franciszus Bernert, biskop w Szotus, japojskostki vikar w kralestwie sakskim, administrator ecclesiasticus w sakskiej Horniej Lužicy, tachant kapitał swi. Petra w Budyschinje, komthur kral. saksl. zašlužbnoho rjada atd., rodž. w Grafsensteinje w Čechach 4. aprylja 1811; wušwieczeny 4. augusta 1834, wuzwoleny za tachanta 28. julijsa 1875, za biskopa swieceny 19. měrca 1876.

1) W Budyschinje: a) w konfistoriu: t. Józef Hoffmann, can. cap. sen.; t. Jakub Kuczant, can. cap. cant.; t. Petr Scholka, can. cap. schol.; b) w serbskej cyrkwi: t. Michał Hórnik, farař; t. Michał Róla, kaplan; c) w tachantskej cyrkvi: t. Józef Schönberger, dopoldn. predat; t. Jurij Nowak, katecheta (sobu za Lubij); d) na wuczeńskich wustawach: t. Józ. Dienst, direktor tachant. wuczeńje; t. Hermann Blumentritt, direktor seminaru.

2) W Brunowje: t. Hermann Blathner, kaplan.

3) W Grunawje: t. Jan Horning, administrator.

4) W Chróscicach: t. Jakub Barth, can. a farař; t. Jan Nowak, kaplan; t. Jakub Scholka, kaplan.

5) W Königshainje: t. Petr Richter, farař; t. Augustin Buttke, kaplan.

6) W Marijnej Hwězdze: t. Dr. Jan Chrysostom Eisselt, probst; t. Aleksander Hirschel, kaplan; t. Tadej Natusch, kaplan; t. Wjacław Toischer, kaplan.

7) W Marijnym Dole: t. Niward Köster, probst; t. Joachim Felber, kaplan; t. Benedikt Chejnowsky, kaplan.

8) W Njebjelzcicach: t. Mikkawich Smola, farař; t. August Kuča, kaplan.

9) W Nowym Leutersdorfje: t. Ernst Kupky, farař.

10) W Radworju: t. Handrij Ducezman, farař.

11) W Ralbicach: t. Jakub Benesch, can. a farař; t. Jakub Skala, kaplan.

12) W Reichenawje: t. Pawoł Reime, farař.

13) W Różencze: t. Innoc. Jawork, administrator.

14) W Schpitalu: t. Jak. Werner, administrator.

15) W Seitendorfje: t. Karl Junge, can. a farař; t. Józef Keil, kaplan.

16) W Scherachowje: t. Jakub Žur, farař; t. Adolf Brendler, kaplan.

17) We Wostrowcu: t. Anton Müller, farař; t. Augustin Rönsch, kaplan.

18) We Wołtrowje: t. Jakub Herrmann, farař.

19) W Bitawje: t. Franc Král, farař.

20) We Worklech: t. Sparla, hrodov. kaplan.

Pischisp.: w Praž w serbskim seminaru: t. Jurij Lusčanski, präses.

B. 3 dreždanskeje döcesy.

1) W Dreždjanach: a) kralovské dworské duchown-

stwo: t. Józef Stępanek, dworski kaplan; t. Ludwig Wahls, dworski predat; t. Ludger Potthoff, dworski predat. b) W Starých Dreždjanach: t. Franc Stolle, can. a präses; t. Anton Drežner, kaplan a direktor wuczeńskej pschi „Quedbrunnen”; t. Jakub Buš, farař a konfistorialny radžicjer; t. Karl Maaz, kaplan a direktor; t. Anton Buš, kaplan a direktor hlowneje wuczeńskej; t. Józef Müller, kaplan a katecheta; t. Emil Hoffmann, kaplan; t. Oskar Mansroni, kaplan; t. Dr. Alois Schäfer, kaplan a präses kongr.; c) W Nowych Dreždjanach: t. Eduard Machaczek, farař. d) W Friedrichstadt: t. Hubert Titlbach, farař. e) W Józefinym wustawje: t. Kaspar Brieden, kralovský kaplan. f) Pola prynca Jurija: Dr. Frižen. g) Privatnaj duchownaj: Fastrzebski a Miskiewicz.

2) W Annabergu: t. Józef Plevka, farař.

3) W Cvikawje: t. Józef Fuhr, farař.

4) W Khemnich: t. Jan Neipert, farař; t. Strenski, kaplan.

5) W Freibergu: t. Heinrich Salm, farař.

6) W Hubertusburgu: t. Mikkawich Wozczerk (Schäfer), farař.

7) W Lipstu: t. Petr Will, farař; t. Richard Halm, kaplan; t. H. Schmittmann, kaplan.

8) W Mischnje: t. Józef Hillebrandt, administr.

9) W Pirnje: t. Petr Kreczmer, farař.

10) W Plavnje: t. Hüsch, kooperator.

11) We Wechselburgu: t. Biskup, hrod. kaplan.

12) W Rothschönbergu: t. A. Fuhrmans.

13) W Reichenbachu: Heinrich Mannel.

Pischisp. Na wotpočinku: t. August Arlt.

C. 3 wrótslawskieje döcesy.

W Kulowje: t. Franc Schneider, farař a duchowny radžicjer; t. Jakub Wozczerk, kaplan; t. Petr Lipicž, kaplan; t. Heinrich Ledžbor, direktor.

Zapis katolickich wuczeńsow.

1) W serbskej Lužicy: Budyschin (seminar, präparanda, tachantska škula), Czornecy, Kulow, Chróscicach, Marijna Hwězda, Njebjelzcich, Radwoř, Ralbice, Różant, Schpital, Schunow, Worklech, Wołtrow, Zdžer.

2) W němskej Lužicy: Blumberg, Grunau, Königshain, Marijny Dol, Nowy Leutersdorf, Reichenau, Rusdorf, Seitendorf, Scherachow, Schönsfeld, Wołtrow, Žitava.

3) W herbstich krajačach: Annaberg, Cvikawa, Grimma, Khemnic, Dreždany (hlowna škula, Quedbrunnen), Friedrichstadt, Nowe Dreždany, Józefinym wustaw), Freiberg, Hubertusburg, Lipsk, Mischno, Pirno.

4) W pruskej serbskej Lužicy: Kulow, Kočina, Němč, Gulsčecy.

Wiele zboża na nowe lato!

(Po Albanie Stolzu.)

„Krajan“ dyrbti trochu njedoczałanu bycž. Joho powięscze a nowinki płaczja z wjetšchego hafle wot nowoho lata; tola tak dolho won njesmě czakacž, hewak bych u wschitcy joho towarſhchojo z wótnoho a czoho kraja joho pola was wotczishcželi. (Won je z cyka trochu zrudny, dokelž do někotrychžkuſi duri hischce podarmo klapa — a tola je „Krajan“ cziscze a cyle wasch!) Dokelž dyrbti po tajkim dolho do nowoho lata po kraju hicž, budže tež joho zbożo-pſchecžo do časa. Tola, to nicžo njevaldzi, býrnje je wy prjedy dōstali. Pſchetož tele pſchecžo je kaž por nowych ſchórní; te dyrbischi najprjedy so wobucz ſpytacž, hacž ſu tebi prawe a hacž mózech derje w nich thodzicž. Tak tež tele pſchecžo něchtó pſchinjese, ſchtož dyrbischi najprjedy ſpytacž, a potom, jeli tebi prawe, wot nowoho lata kóždy džen dopjelnicž.

Duž „wiele zboża na te lube nowe lato!“ Tak jedyn druhomu praji, hdźż so nowe lato dwaj znataj zetkataj. Ludžo pač to najbole cziscze bjez myſlow praja, kaž husto tež Budž kwaleny! abo Bóh daj stroj! a t. d., jenož dokelž je to waschnjo. Byrnje pač czi tež tysacy dobrych znathch a pſcheczelow z dobrymi myſlemi a cyle z wutroby zbożowne nowe lato pſcheli, ſchto to na posledku pomha? Toho dla mózech w nowym lécze tola trjebaſi ſebi nohu złamacž, abo jétra dōſtač, a tysiher może czi do domu pſchinicž, bjez toho zo ſy jomu kaſak, a rowrzejter czi kóžo poſczele pod hołym njebjom. Majwacy ludži to prjedy doſczehnje, hacž ſu ſebi myſlili. Kóždy džen wumrje na 90 tysiac; to je za hołzinu ſkoro 4000! Toho dla budže w nowym lécze wołoło 30 abo 40 milliowow czlowiekow do węcznoſcze wotwiedzenych. A tola budže najmniejne tych, kotsiž ſu za lato 79 naſpomnjeni, to wočkowacž, zo je w pſchichodnym lécze na nich rjad. Jeni praja: „Sym hischce młody;“ druzy: „Sym w najrjeñszych latach;“ zaſ druzy: „Ja ſcheze dolho žane 90 lét njeſtym —“ najwacy ludži pač z cyka ſebi na nicžo njeſtym, haſkož by ſo ſamo rozmiaſlo, zo živi wotstanu. Alle „nie na to myſlicž“ ſmjercež njevalbara.

Njeſtym hischce ženie w zymje, hdźż prawje ſnež węſeſche, po cymie wonka był, ſnadž w njeznejtej krajinje hicž mél? Žana czer tebie njevalde, pucža žanoho njevidzis̄, z kóždej krocželu mózech do zaveteſtej

hrjebeje abo džery padnycž a na posledku ſy ſnadž ſo zaſkudzili, zo njevěſh, hdźże ſy. Hej takle je tež nam, hdźż po pucžu živjenja do węcznoſcze duch do předka hladam̄; ani krocžalki pſched ſobu z wěſtoscžu njevidzimy. Ženož tak wiele widzimy, zo ſpěchňje khwatamy po pucžu a lědma běchmy do toho pſchischi, hdźże ſmy — tu je naš čas hižo zaſ torhnył, ſchto wě hdźe.

A tola znaju njezmólny ſredk, tak móže kóždy ſam to dokonjecž, zo je nowe lato cyle wěſeſze zbožowne. Ty mózeh Bóha tak chcu prajicž nucicž, zo tebi zbožowne lato wobradži. Zaleži jenož na tym, zo ſredk trjebaſch, pódla wobſtajny wostanjesch a džen wote dnja mału prócu na ſo wozmiesh. Schtož pač z tym dobudzels, je wjac winoſte, hacž hdź by w nowym lécze wulki lós na tebie padnys, abo ty ſchwarny džel czeknjenych milliardow doſahnył.

Ta wěc ma ſo z krótka takle: Bóh nam dawa nowe lato, abo po prawym kóždy nowy džen, kaž je wotrocžej we ſw. ſeženju talent dał, mamy z nim wiłowacž a něchtó za ſwoju duſchu dobycž. Z kóždym dnjom ſy bliże i ſmjercež, i ſudej a i węcznoſeſi; kóždy džen masch ſo na tamón čas pſchihotowacž: zło wotkładowacž, dobromu ſo pſchimucžecž a zaſkužbý hromadzicž. A njeje tole cziscze w twojej ruci? abo budže ſprawny a ſwiaty Bóh runje tebi jenickomu chycž myto za to zapowieſcž?

Bóh wſchaf nječini kaž ſwét, kotrž někotrohožkuſi człowjeka najrjeñſche mocu wutrjeba a wuczeſhne a hdźż joho i ſwojim złym wjeſelam wjac khamanoho njenamaka, joho wot ſo cziſnje kaž naraženy karan. A kaž ſo někotry człowjek za ſwét prócuje! Tu chce jena na reje hicž, nie tak jara zo by rejwała, ale zo by ſo rejwakam ſpodobała: ſchto ſo na to wſchó nje-pſchihotuje! Myje ſo z wiele wodami a mydlami, zo by ſo czolo prawje ſwecžko, wloſy ſebi hladkuje, najrjeñſche rubiſhko, kotrež je jej hoſpoza z poſlednjego hermanka pſchinjeſka, ſebi z lódki wozmje — ſchto chcił wſchó to mjenowacž! A ſchto je dobytſt tajkeje prócy? Wſcha rjana draſta je ſkoncowana, zaproſchena, pſchepocžena, a wyshe toho — njecham na najhórsche wěc ſpominacž — wutroba je napjelnjenia z mjerzanjom, hněwom a zawiſeſu, zo ſu ju tak mało zańež mieli, abo tež z njeſtymy myſlemi. Ma zojtra hlowyholenjo, ſchumjenjo we wſchomaj, žolte woblicžo a czorna njeſpokojnoſeſ a wobožnoſeſ na

więcej różnych. — Młodychi bratja, sotry aby sobu-
częladniczych mają to czucie, kąż hdyż nęchtó bosy po
częropach chodźi. Pozdżischo dóstanie tajka rejwańka
trasch hiszczęce tajki dżiwny dudkawu kaſchel a pójcze
trasch krej pluwacż. — Tak widżisich na jenym pschi-
kładże, kąż swét tomu płacići, kiz so za njón tak pro-
cuje a pschi.

Cyłe hinač je to pola Woha a we pschihotowaniu
za węcznoścę. Tu wschak je wjac časa a procy, cyłe
hinascheje, trébne, zo by duscha něhdys njezashala
słowo: „Prjeeż wote mnie, zatamana, do węcznoho
wohuja“, ale zo by dóstaka druhe słowo: „Pój,
żohnowana mojoho Wótca, a wobędz kras-
lestwo!“ — We wobydlenju tohole njebjeskoho kra-
lestwa hłada so też, kąż w krónowanskim salu zem-
skiego mócnarja, na rjane, čiste a wosobne wobleczenjo.
Wěm to ze swiatoho sczenia, zo bu čłowjek, kiz
pschi kwasnej hoscinie swiatocznej kwasnej drastu
njemějesche, do zwonczętej ezymi čisnienju. Tule
drastu pak njemějesc hale w njebiesach kopicz, ale
dyrbisich ju na zemi dobycz a ju dale pschascz a
tkacz a pločacz a nošecz wschę dny hacz do kónca:
je to twoje swiatosczenjo.

Woh je tak rjec straschnje swiaty, kąż je
krasne słonco straschnje swetke za nasche wóčko, hdyż
chce do njoho pohladacż. Toho dla praji japoščtol;
„Straschnie je, do rukow žiwoho Woha padnycz;“
toho dla tež „niczo nječiste njeponidze do njebes.“
Žiwienjo tudy na zemi pak je čas, za kotryž mōžemy
to wotstronicz, schtož duschu tak nješkonečnje żadkawu
psched Wohom čini, a swoju duschu wupyschić z
pōcziwoſežu a bohulubymi skutkami. K spowiedzi
chodzicž a paczerje spewacż samo to njeđokonja, ale
drohotny čas zemskiego žiwienja dyrbi so tež wujicž,
zo hręckime natwuzenja wotpoležisich, dobromu so
pschiwuczisich a tajke syjesc, schtož tam něhdys płodny
njese. Pschetož schtož nadobniye syje, budże nadobniye
žnijecz a schtož skupje syje, budże skupje žnijecz.

Niestróž so, zo „Krajan“ na dobo tajku ważnu
a frutu ryczą ryczi. Wschak sy pscheswědczenju wo
swojej wérje a wschó za wérne dżeržisich, schtož eže
wona wuczi — pohładasch-li po tajkim hłubischo do
žiwienja dusche a do swojego swědomia, dyrbisich spó-
znacż, zo wschó jeno na tym zaleži, swoju duschu
zdżerżecz abo wumozicż. „Tym pak, kotisz Woha
lubuja, služa wschitke wěch i dobromu.“ Toho dla

też „Krajan“ za kóždy miesiąc małe jadriescika pschinjese,
zo by so z nimi z nowa zahorik a w dobrym poſylnik.

To je, schtož „Krajan“ tebi na nowe lěto pscheje,
zo by wone zawěscze zbožowne za tebje bylo. Ale
z powšichtownymi dobrymi wotmyšleniami njeje hiszczęce
nieżo dokonjane. Hdyż nęchtó, kiz żanoho palenca
czucz njiemóże, sebi krucze pschedwoznię, zo so w
nowym lěcze ženie z palencem wopicz njecha, dha
drje je też dobre pschedewzaczo mił — tola te jomu
nieżo njeponha, dokelž jow nieżo porjedzicž nima. Też prajenjo: „Niczo zło njecham činicž w nowym
lěcze“ hiszczęce wjèle njeponha: twoje wotmyšlenjo
abo pschedewzaczo dyrbi wěste, wosebite bycž, kąż je
twoja khora duscha runje trjeba. Mału zberku
tajkich pschedewzacżow, kotrež móža drje najwjac
„Krajanowych“ čitarjow tak abo hinač nałożecz, pschi-
njeſe wón tudy po pschikkadże sławnego spisacżela a zna-
mienitoho pschecżela katholskoho ludu Albana Stolza:
kóždy sebi wuzwol, schtož móže runje trjebacż.

Njech je pschec a wschudżom a we wschitkim,
schtož čzinisich abo wostajisich, twoje prěnje wot-
pohładanjo: dopjelnicž wolu Božu.

„Móžesč sebi wotmyſlicž:

1. Za cyłe lěto ženie njecham wo sebi samym
nieżo dobre a wo drugich nieżo zło prajicž, jeližo sebi
to winowatoſež nježada abo ja pschi tym dobroho
wotpohładania nimam. — Abo:

2. Budu-li rozhněwanj abo změju-li kšchiwdu
čeřpječ w nowym lěcze, schtož so zawěscze snadž
sydomkročz sydomdžesat kročz stanje, abo hdyż chedža
stare wěch zas wot morwych stawačz, a znuttka so
zažehlicž do złych myſłów, zacžuečow a pschedewzacżow,
potom chcu so dżerzecž japoščtolowoho słowa: „Njedaj
so wot złoho pschewinhež, ale pschewin zło z dobrym.“
Chcu to tak činicž a kóždy kročz Wótceje nasch wu-
spewacż za toho, na kotrohož mje djabol znuttka
schęzuwa. — Abo:

3. Chcu sebi tyzku pschihotowacż, do teje położu
kóždu njeđelu wopor za khudocho zboržnika. Schtož
w tej tyzcy je, to wjac mi njeſluscha, ale to słuscha
khudym (abo tež naszej cyrkwi, nowej cyrkwi w
Baczonju, swiatomu Wótcej, Lyonskomu towartswu
za rozscherjenjo wěch atd. — pschistaji „Krajan“).
Wocžakam potom jenož, hde mi Woh pschiležnoſcž
abo wosobu pōsczele, zo bych pjenjeſy prawje nałożil.

Je něchto spodžitwne, štotož so we 71tym psalmje wo Chrystusu praji:

„A cęscęzomne budże mieno khudych psched nim.“

— Abo:

4. Chcu w nowym lęcze dobre, štotož sym cęziniež zwuczeny, połepschiež, zo pschidam a rozmożu hōdne dōstaczo swjatych sakramentow, wopytowanjo Bożeje mſchę, wottorhowanjo zmyslojtoho wuziwanja, a zo kóždy tydzeń wjac wopytow pola khorych cęziniu a pola khudych swójbow, kotrež maja so na cęzeli a duschi zlé. — Abo:

5. Chcu prawje wjèle dobryz ze słowom z wózom zbožnoſćow: „Zbóžni ſu měrniwi, dokelž woni budža džeczi Bože rěkacz.“ Chcu za tym slědziež, hdźe je žana pschiležnoſć, zwadže a nije pschezjenieſci wobarcz, abo hdźež hízo dwaj abo množ w njemérje a w njepſcheczelſtwje ſu, jich zas zjednacz. Hdźež pał nicžo njewuziinu, tam chcu ſo prawje wjèle modlicz k Bohu pokoja, zo chęk tón wutroby zjednacz. — Abo:

6. Najlěpschi dobryk abo najwjetſha zaſlužba w nowym lęcze by to byla, hdź by jenu duschu dobył t. r. hdźež cęlowjeka, kiz je zjawne w njemérje abo smiertnym hřeſche žiwu, zas k Bohu dowjedzels. To by wjèle wjac bylo, hacž hdź by pschi wohnju abo wulkej wodze cęlowjeku žiwenjo zdžeržał. Pschi ležnoſć wſchaf je k tomu, a njeſkiczi-li ſo ſama, pytaj a cęjn ſebi pschiležnoſć. Móžesči lohkomyslnomu cęlowjeku piſma dacž cęzaciež, kiz joho zas do wery wróčza; móžesči druhoho pohnuć, zo njeduſchny cęzapoſiš wotſtroni, straschnie znajomſtwo puſhczej, kotrež do ničoho njewjedze hacž do hřeſhow; móžesči jenomu pschiryczowacz, zo zas k ſpowjedzi a na předowanjo dže. Móžesči džeczo abo młodoho cęlowjeka, kiz hízo pōčenje po złych puczach khodžicz, k ſebi do domu wzacz. — Wſchēdnje pał móžesči za wobroczenjo hřeſchnikow ſpewacz.

Pschi cyklej węch pał hřeſcze zbywa, zo węch, kajka twoja duscha je. Mjenujech Zbóžnik praji: „Njeplata tola nichto na staru ſuknju kruch z nowoho płatu.“ To ma ſo takle zrozumiež: Hdźež je duscha dobra a cęista psched Bohom, pschimowznie Bóh kóždy ſkutk miloſcze a kóždy nabozny poczink wot njeje ze ſpodobanjom, kajk rjanu róžiczu abo dobru jéž na cęifnym rjanym talerju. Seli pał duscha pschez ſmiertny hřeſch prawje nječiſta, tu wſcho, štotož Bohu

w modlitwach a dobrzych ſkutkach ſo ſkicza, wjèle mienje placzci; ſu to ſapki z lepschoho płatu na woſmyku, wjetku ſuknju naſchite. Kaf zo traſch ma ſo tež z twojej duschu tał, zo jej wſchitke dobre ſkutki do njebjes dopomhač njemóža, dokelž džen je hiſcheſe we Bożej njehnadlež abo w cęzkih hřeſche. Prjedy wſchoho dyrbi duscha ſama wuziſczena bycz. Zaſmožnu dawacz a wſchelakore ſpewacz je za wſchę pady dobre, ale ſmiertry hřeſch dyrbi prjecz pschez wérne połepschenijo a želnosćiu ſpowjedz, hewak ſy tola zhubjeny ze wſchěmi dobrymi ſkutkami. — Spominaj tohodla hukto a krucze, duch po puczu, pschi cęzichim džele, w noc, hdźež ſpacz njemóžes, a w cyrkvi na to, hacž twoja duscha njetrjeba kaj rozbith, ſchęzerczaty zwón pschelata bycz, zo by jeje modlitwa a jeje cęzinjenjo psched Bohom derje klinęſalo. Tele pschelaczo, tał rjec druha křeſczenia, stanje ſo pschez prawje derje pschekladzenu, želnosćiu ſpowjedz wot cyloho žiwenjenja. Chcesh-li na to hicz, modli ſo za hnadu k tomu a dži njebojaznje k wérnomu duschipaſtſrzej; njech cji praji, tał maſh to cęziniež. Budže cji dale pomhač.““

K tymle ſłowam wuſtojnoho pscheczela ſudu njemóž „Krajan“ ničo pschitajicz, hacž — kaj wón — ſwoim ſwernym lubym krajanam z wutroby prajicž: „Zbóžowne nowe lěto!“

,Bamž je wumrzel — budž žiwu bamž!“

I.

Wulke a wažne lěto to běſhe 1878! Źas je wiđzało „wěczne město“ Rom, tamne hľubočko wažne a hnujace ſwjatocznoscze, kotrež wotkhad a pschitkhad ſeníſkoho naměſtnika Žežuſa Chrystusa ſežehuſia. W najboſtoſniſkim podawku je zas bójſki Žalozet ſwojeje cyrkwe ſwetej dopokaz dał, zo joho bójſki ſkutk na zemi njeje twarjeny na mōc a wuſtojnoſć kažuli wuznamjenenoſci cęlowjeka, ale zo joho bójſka pravica, hacž do kónca cęza pschi ſwojej cyrkvi zwostaſwajo ju zakita pscheczivo wſchitkim napadom jeje njeſcheczelow.

Haj boſtoſny běſhe tónle dopokaz; pschetož hřeſcze psched lětom z bojoſcžu napscheczo hladachym straſchnomu woſomkjenju, zo nam horco lubowanoho njeſchirunitoho Piuſa IX. ſmierz wozmije. A tał bórzy dyrbjeſče naſ tónle woſomk pschelhwatacz! 7. februař lěta 1878 wostanje njezapomnith w ſtawiznach

našćeje cyrkwe a swęta. Pschetož na nim skonči ſo živjenjo muža, kotorož ſu ze wſchém prawom imenovali najwjetſhoho cykloho džewjatnoho lēftotetka.

A tola, boleſć, kotaž nam z powjescze tohole zrudnoho podawka wutrobu pſchewza, njebež kaž swętna boleſć, kotaž ſo w ſtyku a wuzkoſci wutroby wziewia; strach a hrózba ſmjerče naš njeje pſchewzała, hdyz zhoničmy, zo naſch Pius wjac njez žiwymi njeje. Spodžiwny mér a poſoj, tif bě na wobliczo wuſnjenohu čeļa njeboh ſwjatohu Wótca wulinjeny, kaž běſche tež cykle wo prawdze ſwiate živjenjo tohole spodžiwnohu bamža po pſchikkadze „poſornoho a wot wutroby po nižnomo” Zbóžnika zrjadowane: tónle mér a poſoj tež pſchi ſmjerče Piusa IX. wſchitke katholſke wutroby napjelni. Kaž macz w njewuprajitej, zbožnej boleſći ſylzy roni, hdyz ſwojoho syna přeni krócz njewoblaſtowanym wopor Božeje mſchě woprowac̄ widzi a joho ſlužbie Božeje we swojej wutrobie poſwjeczujo Bohu wopruje, tak tež ſtejachmy we duchu pſchi kafšeču Piusa IX. a dōſtawſhi z njoho poſoj, podac̄ do Božeje wole a zbožne wolkchwjenjo czujachmy ſo po- hnuć z wutrobu zanjesćz radostne „Tebe my Boha kħwalim!” zanjesćz ke kħwalbie wſchohomocnoho Boha, tif je swojej cyrkwi tajkoho bamža ſpožčil! Haj „drohotna pſched wobliczem toho ſenjeza je ſmjerč z joho ſwjathych.”

Hijo wot novembra 1877 wſchelake powjescze po ſwęcze ſo roznoschowachu, zo drohotne živjenjo Piusa IX. ke koncej běži; pſchecy zaſ paſ buchmy ſpo- kojeni z tróſtňnym zavěſčenjom, zo je ſo khorosz zbehnyč dała. Hſchče na Swęcę Mariju, 2. febr. 1878, džen, na kotrejž Pius IX. 75létne wopom- nječio ſwojoho přenjoho ſwj. woprawjenja ſwjeczſe, běſche zhromadžentym fararjam a duchownym zjawnu audiencu zwolik a horline ſłowa k nim ryežał, ſhotož njeſteſte tak jora w swojej moç — a hijo 7. februarja telegraf po cyklym ſwęcze roznjese powjescz, zo Pius IX. wjac njeje!

Swęcę Marije běſche ſobotu bylo. Hijo pón- dželu namaka kardinal Ledochowski ſwjatohu Wótca jara pſheměnjenohu, a hac̄ runje lekarjo žane znamio woſebitoho stracha njeſpóznachu, zaſtupi wutoru kruha khorosz a běſche noc wot ſrijdy k ſchtwórtkej jara njeměra. Běſche to Piusowa poſlednja noc byla.

Ležesče tu w swojej cyle jednorej komorcy na ſmertnym ložu, wyshe njoho na ſčenje wiſasche Boža

martra a nöcna ſwęcza bliku ſwętkoſcž rožschérjeſche. Hdyz wokoło 5 hodž. lekar ſaſtupi, praſi ſwj. Wótce joho poſtrowiſchi měrnje: „Knezež doktor, někto je dokonjane.” Moch čeļa hladajcy wotebjeraču, duch paſ ſwosta czerſtwy.

Wokoło $\frac{1}{2}$ 9 hodž. dōſta ſwj. Wótce wot ſwojoho ſpowjedniſa, biskopa Marinelli-a ſwj. ſakramenty mrě- jacych z najwjetſhzej pobožnoſcžu. Wſchitcy pſchitomni plakachu, Pius paſ wosta měrnj a ſpoſojeny, zaſ a zaſ poſhaldujo na kħiżiwanoho Zbóžnika. Hijo pocža žila ſlabje hicž, hijo ruch počeſtej džiwnje po ložu wokoło pytač — znamio bližkeje ſmjerče — tu po- ruczi kardinalvikar, zo by ſo we wſchém cyrkwiſhym pſched Božim Čjékom pobožnoſcž džeržala a bőrzi ſo napjelnicu wſchitke cyrkwe z pobožnymi.

Wſchitcy kardinalojo w Rómie kħwataču k bamżej a wokoło 1 hodž. pocža kardinal Bilio modlitwy za mrějacych, kotrež ſo Pius prócowaſche ſobu modlicz, možesche paſ jeno někotre ſłowa wuprajieč.

Hac̄ $\frac{3}{4}$ 5 hodž. počeſtej ſo wocži ſamac̄ a někto ſo zhromadžidu wſchitcy w pôdlanskich ſtwach čakac̄ pſchitomni w ſmertnej komorje, hdzež kár- dinal Bilio boleſćiw róžowc ſpěwac̄ pocža. Hac̄ k ſchtwórtej ſchtuečy: „kotrejž je za naſ kħiżiž njeſt” běchu pſchischli — tu běſche Pius IX. swoje živjenjo dokonjal. Kaž ſo tež tudy dopjelni, ſhotož běſche Pius IX. čzas ſwojoho cykloho bamžiſtwa njeſt a był „kħiżiž wot kħiżiž”. Tónle kralowski pucž kħiżiža joho domjedže do radoſcze ſwojoho ſenjeza.

Njewuprajita běſche z toho podawka boleſć kár- dinalow, města Róm, cykloho katholſkoho swęta.

Pius IX. njebeſche jeno bamž, naměſtnik Khrystuſowho na zemi, wón běſche nam wo prawdze wótc, z woſebitej luboſcžu nam pſchikhileny, a jeſli wot Boha poſokam był, zo by luboſcž a pſchitivnoſcž wſchém katholſkich kħeſečjanow k bamžiſtonnu ſtolej, k ſtolej naměſtnika Khrystuſowho na zemi, z nowa wožiwiſt a wobkručiſt: to je ſo jomu zavěſče radžilo. Z kafſej radoſcžu, z kafſej duchownym požběhnenjom a za- ho- rjenjom hlađa cykly katholſki ſwēt do Róm, na ſtoł ſwj. Pětra, na tule ſkału, na kotrejž je Zbóžnik ſwoju cyrkę twaril a na kotrejž ſu ſo wſchitke napady nje- pſcheczelow dotal rozbile. Je to ſtoł, kotrejž tež po cyle člowiečkim rožudženju najkruežiſho ſteji na cyklym ſwęcze. Druhe wěrchoſke ſtoły abo króny ſu ujenje bôle wobdate z njeſpſcheczelſkimi zbežkarſkimi mocami a

njeje to jeno jedyn jeniczki, kotromuž joho sami si synojo z powalenjom hroža. W katholskej cyrkwi pak so hromadža wschitcze ze zmužitoščju wołoko tróna, hotovi jón zakitacž a podpjeracž.

Tele zmyšlenjo, tale zmužitošč je z wołoko džela zaſlužba njeboh Piusa IX. Hdyž po wschich krajach lěta dołho pschihotowane zbezkarſtvo, kotrež wschón dotalny rjad podvycž hrožy, so pschec zwaſhniſhō zbezhečacž pocža, hdyž zabludžena wedomoſč a falschna zdželanoſč wſchitke zaſady spowróča a z tym wschomu zarjadowanju podkožk wotczahny, hdyž wopaki zrozeſmjenia ſwoboda a ſamostatnoſč wſchu poſkuſhnoſč a tež rozomne podwoleſenjo zacíſny: tu wuſtupi Pius IX. pschecziwo tak mnohim pschecziwnikam, kotsiž tež katholskej cyrkwi najwjetſchi strach pschihotowac̄hu, a zepjerajo ſo z kruhmi, jaſnymi ſłowami na wernoſč a wucžbu Božu njebojeſche ſo, to za bludy wuprajiež, ſhotož horda wedomoſč ſo pschezběhujo hako dobytk nowoho ſwobodnoho zmyšlenja wukhwawoſche. A hdyž Pius IX. we ſwojej „enchyllic“ 80 tajkich ſadow ſwobodnozmyšlenych w lěce 1864 zaſudži a zacíſny, zbehny ſo ſurowy wichor wſchich liberalnych pschecziwo njomu. Někto woni zas z nowa ſpóznachu, zo cyrkzej Khrystuſowa njeje časow pschemenjenjam ani nje-wobſtajnoſči cžlowiečzich myſlow podežiſnena, ſhotož jeje wěru a býſke zarjadowanjo naſtupa. Tónle strach, zo mohla katholska cyrkvi pschez tajke strachne zmyšlenjo wobſchodziſna bycž, je Pius IX. zbožownje wotſtronit.

Wozdžiſche čaſhy, kotrež wſchě tele podawki něhdy na dobo pschewidža, zavěſeſe jaſniſhō tež ſpóznaja wažnoſč Piusa IX. Jimi tež ſo bliže wozjewja Bože wotpohladanja, kotrež we ſpodžiwnym wjedzenju Piuso-woho živjenja wot joho młodoscje hacž na ſmertne kožo kóžde trochu ſedžliwe wóčko ſpóznawa. Abo je traſh to — zo býchmy na jedyn tajki dopokaz Božeje pschedwidžiwoſče ſpomnili — cyle pschipadne, zo runje Pius IX. mjez wjac hacž polteſeza ſta bamžemi, kotsiž psched nim na stole ſwj. Pětra ſedžachu, lěta tohole přenjoho bamža doſčahny a wo dobre ſchěſč lět pschesczahny? Zavěſeſe chycsche Bóh pschecziwo tak mnohim stracham, kotrež ſwj. cyrkvi hrožaču, móenoho njebojaznoho wjednika ſwojej cyrkvi zdžeržecž. A Pius IX. je Bože wotpohladanja ſwěru dopjelnil.

Bóh joho wobhnadži z bohatymi zjawnymi hnadam; wón doſčahny starobu 86 lět, 60 lět běſche

z měſchiniskej, pschec 50 lět z biskopſkej a 32 lět z bamžovſkej dôſtojnosc̄i debjent: a wicho to wſredž žaſtoſtnych wojowanjow, pschesczahjanow a duchownych kaž cželnych cžerjenjow. Zawérno! živjenjo, kotrež z woſebitej pomoci Božej zakitane a podpjerane njeje, běſche to njeutrało!

Pius IX. je pak tež z tymile ſpodžiwnymi da-rami we ſwojim zaſtojiſtvoje wikował. Zjawne wuprajenjo wěry do njewoblaſowanego podjecza Najzbožniſhēje Čenježny, enchylika, z kotrež bludy nowiſhich časow zaſudži, a ſwiatocžne wobkruženjo wěry wſchich katholikow, zo bamž z pomoci Ducha ſwiatoho zmyſliž njemóže, hdyž wo wěcach wěry hako naměſtnik Khrystuſowej ſwiatocžne wuprajenjo ſčini: to ſu ſti ſtukti a podawki, kotrež džen a bóle ſwoju nje-wobſahnitu wažnoſč ſpóznacž dawaja. A hdyž wylie toho ſpominam na to, ſhoto je Pius IX. cžinil za miſſiony w czuzych krajach, za zjenocženjo grichiskeje cyrkwie z katholskej, hdyž ſpominam, kaf je ſo ſtarak za kežew a rozwicžo cyrkwie po cykſej Americy, kaf je po cykſej Žendželskej a hiſhčeje pschi wjeczoru ſwojeho živjenja we Šchottlandze cyrkwiſke zarjadowanjo wobnowiſ, kaf je wjèle wjac hacž ſto nowych biskopſtrow zaſožiſ: zavěſeſe potom ſpóznajem a z džakom k Bohu wuznaſem, zo ſmy we Piusu IX. měli bamža, kij ma ſo do najwjetſchiſ mužow licžicž, kotsiž ſu hdy ſtol ſwj. Pětra debili. Džiwajo na tele znuffowne pozběhnjenjo cyrkwie tež ſpóznajem, zo je Pius IX. wo prawdže wohladał dobyčzo cyrkwie.

Někto ſy dokonjal ſwěrny wojowarjo Khrystuſowym, ſy bědžiſ dobre bědzenjo a wěru wobkhował a hdyž ſy někto doſčahnyk krónu ſprawnoſče, njeſchestaň tež tam za nas zaſturowacž pola ſprawnoho Sudnika, zo býchmy tež my po twojich zaſadach we ſtrutej ſwěrje pschecziwo cyrkwi Khrystuſowej a we ſtajnym dopjelnjenju wole Božeje ſwoj běh dokonjawschi tam pschischli, hdyž mohli z tobu wot woblicžu ſpóznaracž a khwalicž Boha wot wěcžnoſče do wěcžnoſče!

II.

„Kojeſi ludžo ſudny džen docžakaja, wě Bóh ſam, ja jenož wěm, zo budže jedyn bamž mjez nimi.“

Spodžiwnje je nje tele ſlowo, kotrež junu cžitach, hnuļo. Haj bamžiſtvo traje a wobſteji hacž do kónca,

kaž słowo Zbóżnikowe: „Ty sy Pětr a na tule ſtaſu natwarju ſwoju cyrkę a moch hele ju njepſchewinu.“ Řek jaſnje je ſo to zas dopokazało w zaſdženym ſečze! Dolhe čaſy hižo wjeselesche ſo liberalnyj ſwět na ſmjerę Piusa IX. ſo nadžijo, zo budže to tež ſmjerę mějſeſche ſwj. Pětr zas naſtupnika, katholſka cyrkę zas wjehoſchoho paſtryja we bamžu Leona XIII.

Žadny řeđk nje- běchu pſchecžiwnich cyrkwoje zakomđili, zo běchu nowowólbu bamža ſkazyli a tola ſo ſta tale nowowólba měrnje, pporadnje a ſpěſhnenje, kaž z řeđka hdy. Wjehitcy kardinalojo hacž do jenoho, kž na ſmjerę khoru pſchińc njemóžesche, běchu w Rómie zhromadženi a hižo na těcím dnju wólbneje zhromadžizny (konklave) běſche wólba dokonjana. Poslenja nadžija pſchecžiwnikow, na kotrež tak wjele twarjachu a wo kotrejž běchu tak wjele piſali, njepſchecžednoſć mjez kardinalami, bě ſo rozpuſnyła, kaž mydlany pucher.

Řek wjele běſche ſo předy piſalo wo tym, zo ſwětne knieſtiwa trjebaj njepſchispóznaja nowoho bamža, a dobri katholikojo bjez bojoſče na tule móžnoſć ſpominac̄ njemóžachu; pſchetož kajke měſchenja, kajke nowe pſchecžehi běchu z toho naſtale! A tola, hacžrunje běchu wjehitcy kardinalojo předy hacž wólbu zapocžachu, liſčim podpiſali, zo chcedža w duchu Piusa IX. ſtut-

kovac̄, njezwazi ſo nichtó placžiwoſć jich wólbny nje-pſchispóznač. Kniežerjo Němſkeje a Ruskeje, haj tež Schwajcera rada njemóžachu ſwoje liſty na Leona XIII. hinač piſac̄ hacž: „Soho Swjatoſći bamžej Leo- nej XIII.“

Zas je Bóh cyle jaſnje ſwoju cyrkę wjedl a stra- cham wutorhnyk; zas je jej, kaž z radoſtej dowěru džení a bôle ſpóznanawym, wubjer- noho bamža ſpožčil: Leona XIII.

Leo XIII. rěka- ſche předy Joachim Pecci (pr. Pecci) a narodži ſo w městacžku Carpineto, kotrež něčto hodžinow wot Róma k poſdnju leži. Soho ſtarſche běſhtaj hrabja Ludwik Pecci a Hana Proſperi; jich chla ſwójba běſche pſchec jara čeſczena. Wóſom lét starý bu Joachim do Viterbo na jeſuitku ſchulu pόſlaný. Poždži- ſcho pſchecydli ſo ſwój- ba do Róma; tam eži- njeſche a dokonja mło- dy Joachim ſwoje stu- dije w collegium Ro- manum hacž na naj- ſławniſcho a bu doktor theologije a wobęju prawow.

Měřchniſku ſwoje- cžinu dōſtawſki bu wot bamža Šrjehorja XVI. w l. 1837 do

Bamž Leo XIII.

města Benevent pόſlaný. Tam běſche tehdom poſtno rubježníkom, kotsiž wulki strach po cyklu krajinje rozhě- rjachu. Młody a zmužity hrabja Pecci běſche někt wot bamža wuzwoleny, zo by tam zas rjad ſčinił. To zavěſeſe lohke dželo njeběſche, najſtraſniſche bě za toho, kž mějſeſche je dokonjec̄. Pecci pak, drje młody,

ale wustojny a nawjedzity zastojnič, swój nadawč jara derje dokonja. Za krótki czas bě krajini mér a rjad zaś wrócił; bu toho dla tež wot wschitkich wobhulerjow hacž na najbole czesczeny a lubowaný. Kac̄ jara sebi joho wažachu, pokaza so, hdvž bě něhdyn čezech skorječ: cykly lud mějesche tehdom zjawnym próstny wobkhad, zo by jomu strowośćz zas wuprošyl.

W lécze 1840 pôska joho bamž do města Perugia (pr. Perudža) zas do swětneje statneje služby. Tow so joho kmanoſcz za zaſtačo swětnohu knieſtwa jaſnje pokaza. Měrniwy a mjehki wot natury bu tež kruhy a njezhibowaſche so, hdvž bě trjeba. Majnijacy čeſče dosta so jomu z dospołneje sprawnoſcze, z kotrejž pschečiwo wulkomu tak kaž pschečiwo małomu wustupo-waſche. Junu to dokonja, zo jaſtwa w cyklym joho zarjadnym wokrjesu prözdne ſtejachu. To tež lud sebi wjedzescze wažic̄ a czesczeny joho kaž předy beneventſki.

Tež bamž ·spózna joho woſebite dary a pomjenowawschi joho za biskopa w Damiette pôska joho do Brüssela hako bamžowoho nuncia. Belgiski kral Leopold I. z cyklym swoim dworom joho jara czesczeny a njerady puſcheči, hdvž so Pecci za tři lěta khorowatoſcze dla do Róma wróci.

To běchu ludžo w Perugia lědma zhonili a pôslachu hnydom deputaciū k bamžej, zo běchu Pecci a ſebi za biskopa wuprošli. — Hrehor XVI. dopjelni jich próſtwu a Pecci bu 19. januarja 1846 biskop w Perugia. 32 lét doho je tule biskopsku woſadu zaſtaral a — jaſny pschiklak za wschitkich — jeje kežew ze ſłowom a ſtukom ſpečhowat. Cyrkwinske živjenjo ſo tam wobnowi, woſebje tež, dokelž biskop Pecci rozemjesche ſebi duchownych wocžahnyč, kотiž do najlepších a najwuczeniſtchich cykleje Italijske ſluſchachu.

Pius IX. pomjenowa joho 19. decembra 1853 za kardinala a 21. septembra 1877 za kamerengo (komornika) romské cyrkwy. Hako komornik mějesche winowatoſcz, po ſmierci Piusa IX. hacž do nowowólby druhoho bamža cyrkę wjeseč. Wón je tele wjedzenjo zdžerzał, pschetož 20. februarja 1878 bu wot zhromadzených kardinalow za bamža wuwoleň.

Bóh nam joho zdžerž doſhe lěta! Móžemyň ſo toho po člowejſkim wocžakowanju nadzec̄. Pschetož bamž Leo je drje hižo 68 lét, je pač hiſhceže mlódny

a cyle ſtrowy. Joho poſtawa je wysoča a ſchwížna, rjana mužka hlowa ſwedeči wo zmužitoſczi, a wótre bjezwocži wo kruſoſczi pschečiwo ſebi ſamomu. Taſinj je joho hłos, majestotne a tola zas dowěru wubudzace cykle joho waſchnjo. Wulka wědomoſcz, zdželanoſcz a nawjedzitoſcz je pycha joho mlódnoho duha, hluvoka nabognoſcz woſebith poſkad joho wutroby. Pschec a wſchudzom ſo za tym pröcowasche, wolu Božu dopjelnic̄, a hdvž wólbu kardinalow pschiwza, je najwjetschi dopokaz toho dał. Pschetož w tuthych ejezích cžasach derje wjedzescze, kajke ſtrachne zastojuſtwo naſtupi; tola wón zaſtycha hłos Boži a praji: „Hlej tu ſhm, twój ſlužownik, Anjeze!“

Džakapołne ſwoje wóczko toho dla k Bohu pozběhujemy, kotrejž je ſwoju cyrkę tak ſpodzivnje wjedł, z nowa je wožiwjena naſcha nadžija na Boži zafit. Kaž pschečiwo Piusej IX., tak tež ſu pschečiwo Leonej XIII. połne luboſcze, poſornoſcze a ſwěry naſche wutroby.

Bóh žohnuj, zdžerž a zakitaj naſhoho Swjatoho Wótca, bamža Leona XIII.!

Swjeczeny pjenječ.

Powiedanečlo z njedawnych cžasow.

1. Woſozna ſwójba.

„Kaž pač tón woſch Miklawſch rjenje k woſtarjej ſtuži“, praſeſche Brózdzina Sněžkec macžeri, hdvž njedželu hromadže wote mſche džeschtej. „To ſo kóždy na nim zwjefeli. Druhe hólcžata hladaja tam woſko ſo a ſměja ſo jedyn na druhoho, kaž běchu njewjedžaſe, zo ſu w cyrkwi. Waſch to ženje nječini . . .“

„Nječhwäl joho, nječhwäl!““ woſmoſki Sněžcyna — „„naſch wſchaf by tam tak derje tež ſwoje tryski hnał, njebyli nan tak kruhy na tole był. A ja jomu tež pschech ryczu: Miklawſcho, pomysl ſebi, tak rjenje a kažka czescz to je, za hólcžka byč. Maſch ſlužbu porno jandželam. Budž tola, pač jomu rjeknu, pola woſtarja pschec prawje pschistojny a njedawaj ludžoni poſorschka.““

„To njewěrju“, praji zaſy Brózdzina, „zo by woſch žane tajke tryski dokonjal, kajkež tam družy cžinja. Bě džen pschech bóle z cžicha, a mějesche móliczki žno jara rjane waſchnjo. Wěm ſo dopomnic̄, kaž wón, hdvž hiſhceže w ſukniečych kħodžesche, žno

kóždomu prawje rjenje „Budź khwaleń” prajesche. Sym tež ślyšała, zo kniez joho w schuli husto po-khwali. To změjetaj z nanom zařeſče hischčeje prawje wjèle wjefela na nim.”

„To Bóh daj!”“ džesche Sněžchna. „Wschelakť wschak so čzini a nichčó njewě, schto na swojich džeczoch doczaka.”“

Takle sej powiedajo pschiindžeschtaj Sněžchyna a Brózdžina do Hrvezdžic (tač hčemý jeju wjes mje-nowac). Tu skónc wsh Brózdžic twarjenja přenje stejachu; duž sej kemschercy Božemje daschtej, Brózdžina zaridže do dwora nuts, Sněžchyna pak w swojich myslach po wsh dale džesche a njemóžesche sej wumyslicz, czjohodla Brózdžina jich Miklawšcha tak jara wuzběhuje. Ponizna macz njewjedžesche wschak sebi wjèle na dobre poczinki swojich džeczi. My pak dyrbimy wuznacz, zo smědžesche so małomu Miklawšcej wopravdze khwalba pschistojnoho hólczeca a Sněžkem czechcz pobožneje swójby pschicpewac. Na bójške woni jara běchu. To kóždy spóznamasche, byrnjež jeno nimo nich schol. Psched dworom pschi puczu mějachu rjany swjath hschiz stejo z napísmom: A wjeteschcji czechci Božej a za dobrý pschikkad tym, kij po nami budža, stajit Michał Sněžk. Tónle hschiz bě hido sam na sebi jara rjany, ale zdasche so hischčeje rjenschi bycz, dokelž w róžowej zahrody stejesch, hdzejz slonczne róże a czrijki a schězki, tež czernjowe róże wschelakich barbow kczějachu a wonjate drjewiczko rosczesche. Skónc rjadkow bě něčto pjenkow smjertnoho zela sadžených — na druhiim kóncu pak so po domskim horje ćopjenate wino pleczesche a dosahasche wjsche hornich wóknov hacz bliże k ewislam. — Sněžtec domske bě na dwěmaj schošomaj; z napšcęza stejeschcje bróžnja z hródžu, po boku pak travjerſt z drjewjeicom a na pucz do wsh wulke wrota. Wschitke twarjenja běchu stare, ze šlomu kryte, schtož jeno jstwica nic, kij bě njedawno z boka zahrodki domskomu pschitwarjena: jeje wókna džechu do wulkeje sadoveje zahrody, a tam na schtomach schłórcy w kłukaczach hospodowachu a sej wjesele hwiždachu. Na zahrodze bě tež pod hałzatej piežoku studnja, hdzejz wot słonca kužoł khłodnu dobru wodu dawasche. — Ze zahrodu so małe kerczki hromadu džeržachu, a pschez nje społojnije sej kłukotajo ręczka mała běžesche. A nimo kerczkom džesche zeleny puczki z dworom won na pola.

Tajki běſche Sněžkec statok z wonka. Schikowanje bě pak pola nich tež nutska. Byrnjež z wulka nje-byli, běchu sebi tola jstwu po katholickim waschnju rjenje wudebili. Na wschěch sczénach za schleńcu swjeczatka wiſachu, schtož jeno pschi durjach nie, hdzejz z jenoho boka polcy, z druhooho boka khachle stejachu. Pschi polcah wiſasche pak krjepjeńčka. W kucze běle klonowe blido stejesch, wjsche njoho bě Woža martra a za njej swjeczena bołminowa halžka. W druhiim kucze mějachu Sněžkcy mały wołtarł — wodžety z bělzym sanktym rubiežkom, wudebieny z banczikami, dželonymi róžiczkami, tež swjeczatkami a paczerkami. Ma nim stejesch w malym khamorčku swjata Marija, kaž w cyrkwi, druga zhotowana, a z boka njeje dwaj jandželskaj, kotrejuž bě macz z Krupti sobu pschinieſka. Wjsche wołtarłka wiſasche pak schěszcž wudhypanych čerwienych jeſkow, kotrež běchu Sněžkec tsi džeczi lětsa k zelenomu schtwörtkej dóstale.

Pschetoz Miklawšch mějeschcje hischčeje dwě fotſiczej: Márku, kij druhe léto do schule khodžesche — wón sam khodžesche schtworte — a Khatku, kij bě halke w tseczim lécze. Hischčeje jenoho bratřika bě Khatka poměla, drobnuszhkohu Michalka — tón pak tu wjac njeběſche, a hdyzkuli so maleje Khatki nečtò praschesche, hdze Michalka ma, wona swěru wotmołwi: „Swjateje Márchyne huschki pase, z jabłuszkom kula.“ — Khatka bě jara mudra holežka, a nan a macz mějeshchtaj na njej swoje wjefelo. Hdzejz wjeteschcji džeczji rano a wjeczor psched wołtarłkom klečzo swoje paczerje wótse spěwaschcje — a na tole jej macz džeržesche, zo byschtej paczerje njerodnie njeſpěwałoj — stupi so mała Khatka jezadu njeju a stylowasche tak nutrniye swojej malej ruczych a prajesche słowęzko po słowęzku za nimaj. O rjenje so na tute džeczji hladasche, hdzejz tu takle hromadze spěwachu, že swojimi njewinomathymi wózkkami pohladujo k maczéri Božej na wołtaruku. Běchu rjane do woczow, czjicze na so spodobne a mějachu strowe czerwienje liczka. Rozomnaj starschaj wschak staraschtaj so za czělnu a duchownu strowotu nadobo. Czělnu njekazeschtañ ani z khłoschčezenkami ani z tym, zo byschtej w zymje njetrjebawſchi wjèle czopekje drafty na nje wěſhałoj, schtož džen džeczji kypre a zmjerzke czini. Hischčeje wjèle bóle pak hajeſchtaj duchownu strowotu a duchowne zbožo. Za schulu Miklawšch abo Marija ženje wostacž njemědžeschtaj a dyrbieschtaj tež doma pilnje wulnycz, schtož bě naw-

anje
nje-
nyju
nici
džeg
chu.
běle
tra
him
y z
mi,
mi.
ija,
waj
sta.
jed-
šta
ch:
vón
alle
itka
acy
che,
teje
itka
na
a
ótsé
zo
so
nje
žku
hdž
omi
čtu.
e a
čhei
otu
imi
jele
pre
taj
ulu
i a
aw-

date, woſobniſe katechiſmuſ. Pschetoz „ſchtož ſej cžlo-
wjef za mlode ſéta na wukne“, prajesche husto Sněžkec
nan, „to ma za cyle živjenjo.“ Tón cžas pak, kž
wyſche woſta, njedachťaj nan a macz džesčomaj
próznamoj po wšy hanjež, ale dyrbjeſtaj ſobu dže-
lacž, woſobniſe na synach a wožnje, hdžez móžeshtej
žno najwach pomhačž. Nan bě na te waſhno ſruth
a prajesche z krótká, ſchtož chyſche dželane měcz. A
tola běchu jomu wſchě tſi džecži dobre. Wón tež to
jim z města něhdžkuli něchtco rjane ſobu pſchinjeſe,
abó poſhwali je, a to dawaſche jim nowy lóſcht a
ſpeč do džela.

Wſchitko ſo w Sněžkec domje hibaſche a proco-
waſche. Sama mała Khatka mjeſeſche žno ſwoju
ſtaroſć. Nan bě ji z hermanka koſteſtatu wovctu
pſchinjeſt: tu dyrbjeſche wona někt wokoło wožycž. A wjeczor ju do maczeńeje ſchiteje težy hajku
kladjeſche. — Ale tež za živu ſkót ſo Khatka starasche.
Dawaſche kurom ze ſchlicžki wowaſa. Rjenje to běſche,
hdž ſchikwana hoſežicžka woſrjež čzródkí khopikatych
fur ſtejeſche, kž proſho ſwoju chrobu ſej pominachu.
Nimo měrh chyjath bě nohaty honacž, kž jara z
bokom hlađasche, hdž dyrbjeſche dolho cžakacž.
Druhdý z wótrhem pyſtom za Khatku halaſche —
wona pak ſo njebojeſche. Tež micka ſo pſchipoſdnju
a wjeczor rady dobra k njej cžinjeſche, dokelž wje-
djeſche, zo mała dobrocérka ze ſchlicžtu k maczeri
do hróžje poſehnje woſlajo: „Macži, macži, mich
mloko!“ — Taſle starasche ſo Khatka za kóžku a
za kury a njeſcherjeſche a njehonjeſche je ženje, kaž
džije lózyske džecži cžinja. Taſke džecži ſu tež wo-
roſczenie jara njeuſtate na ſkót. A ſchtož je na ſkót
njeuſtaty, tón ſo tež nad ſwojim bližſhim njeſmeli;
proſcherjam nadawa wudmow a honi jich z dwora.
Pola Sněžkec to tak njebeſche. „Schtož khudomu
dam, mi we wložicž zaſ naroscze“, prajesche husto
Sněžkec nan. Tohodla dóſta kóždy proſher ſwój
kruch khleba, kóždy dyrbjeſche jomu Khatka won do-
njeſč, zo by mała ručka žno z čaſom darmiwa
byzej na wukla. Husto Sněžkec macz ſwoje džecži na-
pominaſche, zo dyrbja z darmiwoſču, poſluſhnoſču
a pilnoſču kóždy džen a kóžde woſkomknjenjo Bohu
tomu řenjezej poſwjeczicž, a jomu woprowacž kóždy
ſtuk, byrnje mjeiſchi był.

Hdž pak njeđela pſchinidže, kž je k zjawnomu
a zhromadnomu cžesčowanju Boha luboho řenjeza

poſtajena, potom ſo pola Sněžkec wſcho ke mſchi ho-
towaſche. Nan a macz po rjадu na wilke khodžeſtaj, ſtarſhej džeſezi pak kóždžicžku njeđelu. „Khwatajej“,
jimaj macz husto ryežesche, „žo byſchtej tam do
zwonjenja byloj. Wſchak matej khvile a ſemſhi
ženje zahe njeſchinidžetej.“ — Po Božej mſchi Sněžk
njekhodžeſche, ale powjedaſche za wobjedom abó po
wobjedže, ſchtož bě kniez předowal. Popoſdnju po
nyschporje pak dyrbjeſtaj džeſezi powjedacž, ſchtož
běſchtej na wucžbje na wukloj. Wulke bě wjefelo,
hdž běſchtej khwalbu dóſtaſkoj abó hdž ſej rjane
ſwječatko ſobu domoj pſchinjeſeſchej. Potom ſmě-
djeſtej ſebi tež k druhim džecžom dobežecž a z nimi
ſo na wšy zwjeſelicž. Srijedž wšy ſtejeſche wypoſa
lipa, a wokoło njeje ſo njeđelu popoſdnju wjeſne
džecži wjefele wjerežachu, druhe pódla pſat měrjachu
abó wódnoho muža cžinjachu. Wſcho to dawaſche
jim wjefela.

Sněžk njeđelu z rědka do korcžmy džeſche a
wunđje ſej rađſcho won na pola, zo by hlađaſ, kajke
Bože žita ſteja. Mała Khatka, kž bě pſchecy jara
nanowa, běſeſche ſobu a ſchězipasche ſej koſtrjanc a
kukel, a ſchtož bě ſej byla nahromadžila, dyrbjeſche
jej nan pomhač domoj njeſč. Doma pak Khatka
Marku prjedy na poſoju njeuſtaji, doniž ji njebe
wſchitke róžicžki do wěncow zwila. Wěncžki buchu
potom na woſtarke zwěſhanie a tam přenje dny tý-
dzenja woſtajene. Pſchi poſledních dnach pak ſo Khatka
zas na druhu njeđelu wjefeleſche, hdžez móžeshtej z nan-
kom nowe kwětki ſchězipacž hicž. Wſchak ju wón rady
ſobu na pola bjerjeſche. Zeno to ji prawje njebe, zo
ju njechachu tež ſemſhi ſobn měcz. Spokoji pak ſo,
hdž ji macz ryežesche, zo, hdž wulki pſat budže, z
njej k Božomu rowežkej pónđze a zo k tomu nowu
ſuſnicžtu a nowe rjane rubiſhko dóſtanje. A Marka
Khatcy powjedaſche, kaž rjenje pola Božoho rowežka
je a kaž wjefela ſo tam cžerwjenych a módrých lampkow
ſwěci. Lědma móžeshtej někt Khatka jutrownoho cžasa
dočžakaž. Bě pak halle ſečjo a dyrbjaču prjedy
róžicžki w zahrodce pſchekęſež a z jich ſymjeſhkol
naleto mlode róžicžki zefhadezecž a hýſhče wjefela, wjefela
njeđelkow a ſwiatych dnow ſo minjež.

Tež ſwiate dny, a byrnjez pſchikazane njebyše,
Sněžkec džeržachu. „Małe ſwiate dny ſu ſo pola naſ
za nana a za džeda pſchecy ſwječile“, prajesche Sněžkec
nan, „a cži, kž ſwiate dny dželachu, wſchak tež ženje

prjedy nas hotovi njebečku. Tajki dženj so tola nadžde, a Bóh tón Šenjez jón ze swojim žohnowanjom zaš zaruna."

A wopravdže mějachu Sněžkec Bože žohnowanjo nadobnje. Pola dawachu bohate žně a w hródzi stejche rjany skót. Běsche wo wýsí tajke prajenjo: Hdyž Sněžk truwu na hermanek pschicžeri, du kúpcy na nju, kaž sněh a deshežit. Několci, pola kotrychž tak k zbožu njenidžesche, zamidžachu wschak Sněžkem dofcž jara, a wona dyrbješche něshkožkuli na kemšhachych schéježkach pschieslyschecž. Sněžkyna po* ludžom wěrnoſcž do wozjow prajesche: „Nam wschak tež z njebies njeſpada, a dyrbimoſ so z Michałom prawje schwarnje dręcz a procowacž. Komuž dyrbja pola plody nosycž, tón dyrbi ſej je wobbdželacž. A ſchtóž hce wot ſkotu ſhoto měcz, njeſmě jomu wotdželacž. Zbožo paſ ſej čłowięſ pſchec sam dącz njeſmě — te dawa Bóh tón Šenjez.“

2. Škhižik.

Łěto je ſo minylo. Ludžo maja runje žně. Cyližki dženj ſu w hweždžicach bohate Bože žohnowanjo do brózniow khowali; pſchetoz na wótrym ſkóneu a ſuſchatym wěſiku bě wſchitko rjenje wuſhnylo, zo bě wulki čas z nim domoj. Tohodla ſu khwatali wozyč. Něk paſ je po ſwiatoku, a cžicha noc, kiz wotpocžink wobradža mucžnym, je ſo po zemi roglehnyka. Na njebieſach ſo hwežki blyſkotaja, a pola ranja rjenje měſacz ſwěcži a ſezele swoje miſe ſwětlo na lěſ a wjes. Čzmoný je lěſ, wo wýsí paſ běla ſo twarjeua a pucž, kiz nimo nich dže. We wſchech domach je cžma, jeno pola Sněžkem ſchěze ſo ſwěcži wo jſtwje a w jſtwicy. Z khwilemi ludžo z dworom won a nutř khodža. Wjele njeponjedaj; pſchetoz je tam dženja puſty wjecžor: jich Mařka leži na marach. Do jſtwich ſu kaſhcz ſtajili, a pſchi nim klečza z macžerjemi ſobuſchulerki a ſpěwaja nutrniye pacžerje. Kóžda je ſwjecžatko na Mařka połožila, mały dar ſobu do rowčka. Wo jſtwje paſ placze Sněžkem macž a njeſmě ſo změrowacž. Ma poſčenji ſedži Miklawš, njepraji ſlowežko, a ſylzy ronja ſo jomu zo ſicomaj. Tež nan ma wuplakanej wocži. Mała Khatka paſ, kiz hiſhče njeſwiedžesche, ſhoto ma wſchak zrudoba na ſebi, khodži ſmějkoſtajo ze jſtwicy do jſtwicy a powjeda: „Mařka nejkana — Mařka ſpinka.“ Wopravdže: rjana tu wona ležesche, to wſchitcy ludžo prajachu, kiz běchu na puſty wjecžor pſchischi. A ſpominachu na nju ſebi powjedajo, tak pěkna a po-

ſluſhna holčka je wona byla. „Haj, podwólna wona běſche,“ džesche nan. „Ženje ju z macžerju njeſmoji ſwarjecž trjebaſoſ. Wſchitko namaj ſčzini, ſchtóž jei kaſachmoj, a hiſhče wjele wjac njeſkazana. To bě tež ſobu wina na jeje ſmijercži. Wcžera tydženj bjeſzechu na nowinje z hromadkow žito domoj. Mařka dyrbjeſche powrjetka klasz. Z tym paſ ſo njeſpoſkoji: hrabny ſerp a pocža pódla tež naſkadowacž. Tola z eježkimi hromadkami ſo khětru zapocži, dokež je tam jara za ežichim. A pſchinižde wſchak pſchepocžena domoj a napi ſo ze ſtudnje zymneje wody. A nazajtra žno wjac stanjež njeſmě ſche. Wóſſachym po lekarja: wón pſchinižde, tola tu žno žana rada wjac njeſe. Wona hladajch ſlabnjeſche, njeſeſche paſ ſwoje boloſče ſčžerpny a njebojeſche ſo ſmijercž, hdyž bě ſwjate woliſowanjo dostała. Mój z macžerju plakachmoj, Miklawš hihče njeſwjerjeſche, zo wumreje. Wona paſ namaj prajesche wutoru na ſměrkach: „„Nano, macži, njerudžtaj ſo pſche mnje. Wſchak ſtaj mi pſchec powjedaloj, zo je njeboh Michał něk Boži jandžel w njebieſach. Wón hce tam někoho ſwojoho měcz a hce ſej tohodla po mnje pſchinižc . . . .“ Dale nan powjedacž njeſmě ſche, ſylzy ſo jomu pſchedrēchu. Wſchitcy joho a Sněžkem macž a Miklawšcha tróſhtowachu, tola podarmo. Po čzafu ſo ze ſtruchlej wutrobu rozeňdžechu.

Nazajtra paſ wěncžkate hólcžatka mlode cželko k rowej njeſehu. Wulka ſyla ludu pſchewodžesche. Sněžkem macž wóſce plakach, hdyž kaſhcz do rowa pufchczachu a mali noscherjo ſwoje mědne wěncžki nutř mjetachu. Wſchém ludžom na plakanjo džesche, tež staromu wučerzej, kiz bě jenu ſwojich najlepſich ſchulerkow zhubil. — A na rowje wjetſhi módry kſhiz ſtajichu, a k njomu khětru ežródku mjeňſich ſchijžkow, kotrež ſchulerki a ſchulerjo dachu. Wſchak wſchitke Mařku lubowachu, a husto duch ze ſchule na jeje rowčku pacžerje ſpěwacž khodžachu.

Cžezke domapytanjo bě Bóh na Sněžkem wóſſak, a wulka bě jich zrudoba. Najprěni ſo nan zaš zhraba a poda ſo do Božej wole, dokež mějehče krutu dowěru, zo Bóh wſchitko k dobromu wodži. Dlěje macž ſylzy ronjeſche, woſobniye jedyn wjecžor, hdyž mała njewinowata Khatka k njej pſchiběža a ſo jeje ſwěru wopraſcha: Macži, njeſchinižde dha Mařka ſkoru zaš domoj? — „Ně, moje džecžo, ta ženje wjac dom njeſchinižde“, macž wotmołwi a da ſo z

wona do płakania. Khatka pał so żenje wjac nje-prasťesche.

Po czašu so tež macz zmęrowa. Jenicžki Miklawšči pał hšicze bjez lóščta a bjez tróščta khodžesche. Z drugimi džecžimi wjele towarzstwa wjac njemějescze. Husto popłaka. Wosobniye pschi raničich a wjeczornych pacžerjach, hdvž psched wołtaricom klecžesche, jomu sylzy běžachu, dokelž tu Mařka wjac njeběšche. K wopominječu bě jomu mały swjecženy pjeuježk zavostajila: na jenym boku bě swjata Mařka z Ježus-džecžatkom, na drugim boku kschijowaný Ježus. Tutón pjeuježk Mařka na schiji nosčesche, a da jón, prjedy hacž wumrje, Miklawščej, a jomu krucze pschikaza, zo dyrbí jón pschedy na sebi nosyč. A to wón czinjesche, a husto jara, jara pschi tym płakasche, hdvž jón rano a wjeczor wołoschowasche. Wjele njedželi so miny, prjedy hacž joho zrudoba wopschesta.

3. Dřeždžanach.

Ale tež Miklawšči dyrbjesche z domu starščiskoho, a czahnyč drje nic ze swěta, ale won do swěta. Pschetož dawno bě sej Sněžk wotmyślił, zo chec Miklawščej w Němcach schulu dacž wukhodžicž. Tam najkharmańšcho němſki naukuňje, a sej dobrych wědomoſćow nahromadži, kotrež móže samón burſti człowjef derje wutriebacž: tak sej Sněžk tu wěc myſlesche. Lejko žno jomu žiwnoſć wunosčesche, zo mózesche hółca na něščto lět do němſkeje šchule dacž. Tež bě so w měscze z mužom zeznał, tón Moran rěkaſche a mějesche w Dřeždžanach wulke zahrodnistwo abo gartnárnju. A zas pschinidže do města a zas so z nim trjechi. Wschelako sej powjedaſhtaj, tež na to Sněžk spomni, zo ma myſle, Miklawšča ſkerje a ſepje něhdže dacž. „Wěscze wj schto“, rječniy Moran, „dajcze joho psched ke mni do Dřeždžan. W dřeždžanſkej schuli wjac naukuňje, hacž hdže druhdže. Trjebam runje zahrodnoho hółca; toho móže mi Miklawšč czinieč, so wě po schuli. Je-li zo by to chyči, bych joho za tuni pjenjez wzal.“ Ta rada so Sněžkej spodobasche. A duch z města bě wón hžon krucze na tym, zo Miklawšča po hodžoch do Dřeždžan i Moranej da. Doma macz jara ſtol njestajesche; wſchak wjedžesche, zo je wſchitko, ſchtož nan czinjesche, rozmone, a zo sej lóhcy z niežim njepſchekwata. Duž bu draſta načupjena a wſchitko, ſchtož bě trěbne a nuzne, wobstarane. A po nowym řečze so Mi-

kawšč z nanom do Dřeždžan wjezesche. Jara hlađasche a so dživovasche, hdvž po ſchěročich hſach ſtupeſhtaj, hdžez so jena wysoka khěža džeržesche druheje. Wſcho so z ludžimi měrvojescze, a nimo ludži wožy wrjeſtotach: bě holk a hara, kajkaž doma w czichej wjesce za dživ hdvž. A hdvž i Moranecom pschinidžeschtaj, buschtaj tam jara witanaj. Wona bě pschecželna žona. Džecži njemějachu, ſchtož jeno mału holcu, Marhatu, kiz bě něščto mlódšcha dyžli Miklawšč. Wola tutých ludži Sněžk swoje džecžo wostaji a khwatasche domoj.

Z wopredka so Miklawščej po domje ſtyfkaſche. Bózhy pał na ſtyfkanjo zabu; mějescze myſle na druhe wěcy; wſchak bě jomu wſchitko nowe, ſchtož widžesche a ſkyſhesche. W ſchuli dyrbjesche pilnje wuknycz; po ſchuli pał w zahrodze lóhke džělo zaſtaracž. W wulkej tepjeſti z wysokimi wołknami běchu roſtliny a róže z czuzych krajow, kotrež bě Miklawšč hšicze čas živjenja njewidžał. Moran jomu powjedaſche, kaf rěkaſa, kajke keſeja, kaf dohho roſtu a wjele czoploty trjebaja, zo bychu njezahinyk. Ale tež znate kwti tu běchu, kotrež w czoplym wutepjenym twarjenju rjenje kczjachu, najebacži toho, zo wonka sněh ſajesche a zyma ſurowje zaſhadžesche. Na róžicžki so mjerzinenjo dobyčž njemóžesche.

Spěščinje so dnu a njedžele minyču, a po kruje zymje pschinidže rjane naſečžo a potom horce ſečžo, hdžez so tež wonka na rjadkach wſcho z róžicžkami piſanjesche. Miklawšč dyrbjesche je křepicž a něščtožkuli džělacž, z czimž zahrodnistwo dale bôle zezna.

Njezabywasche pał tež na dobre wucžby nanowe a macžerne. Ale kóždy wjeczor spěwaſche w swojej kromocy mjelečjo Moranečow — kotsiž njeběchu katholſen — swoje rózarije, kaf bě joho serbska macz wucžka. Z nikim na czuſje serbski powjedacž njemóžesche, jeno z Bohom; a serbski pacžer jomu bôle wutrobu hrějescze, dyžli czuž.

4. Bacpěta macjerina rada.

Minyču so tsi lěta a Miklawšč mějescze schulu wukhodženu. Doma w Hwěždžicach bě so za tón čas wjele pschemeniło. Pschetož hžom lěto prjedy bě sprawny, ſwerny nan wumrjeſ. Macžeri bě dak zapisacž a džecži dostaſtej nanowoho bratra za zaſtaracžera abo fórmindu.

Hdžez bě nětk Miklawšč ze ſchule, chyčiſe so zas do Serbow wróćiž a doma džělacž pomhačž. Tola

Moran jomu wotradžesche prajich: „Wostaní pola mje. Móžesč tu zahrodnistwo dowuknycz. Cheu eže darmo zdžeržecz a czi po času něšto mždy dawacz a kózde lěto něšto pschipołkožecz, zo czi zawěscze žana nuza njebudže. To změjesč so pola mje wjèle lépje, dyžli doma.“ Tak jomu Moran leſnje ryczesche a mějesche njenazhonjenoho hólčeca bórzy na swój bol. To wschaſk wón derje wjedžesche, zo je Miklawſch jara schwartu do džela a zo ſej ſpróčniwiſchoho hólca niždy naděńč njemóže. Někoho pak pſchec h wſvojim zahrodnistwo trjebasche. Duž Miklawſchej wjèle ſubjesche, a tón so da naryczecz. „Pſchecžo dyrbjaſ so doma drčez?“ ſej z horda myſliz pocža. „To ſym woprawdze lépſchi, zo pola Moranau wostanu.“ — Prjedy pak chyſche ſo ſwojoho zaſtaracžera wopraschecz, hacž do toho zwoli. Duž jědžesche domoj a zjewi jomu ſwoje myſle, zo chee pola Moranau zahrodnistwo dowuknycz, a pozdžiſho ſam na ſwoju ruku něšto zapocžecz: pſchetož tež tolé žno jomu ſhlnje w hlowje khodžesche. A jara wón powjedaſche, wjèle zahrodnistwo we wulkich měſtach njeſe. „Cžlowjek rjekl njeby“, prajesche, „kaž to pola Moranau k pjeniezam dže. Stojinje a wchědnie khodža ludžo, woſobnje hdyž dyrbi wulki pohrjeb bycz, zo bychu zemrjetomu na kaſčez wěncow a paſmowych halzow naſkupowali. Za wſcho to woni wjèle pjeniez zaplačza. A hdyž změju ja niždy tajku zahrobu, kaſkuž Moran ma, budu traž tež w prawym čazu zamozžit muž. Potom budže wscheje staroscze kónc, a změju z lóžſhim swój khleb, dyžli žadyn bur abo živnoscze na wſach.“ Takle Miklawſch ryczesche a ſej wſcho jara ſlodek cžinjesche.

A zaſtaracžet, kiž poſ tajki nječe, kaž joho njeboh bratr a kotromuž ſo tež husto wo tym džiſeſche, zo traž možlo druhdže lépje bycz, dyžli doma w Serbach na poſkuble, — rady lubje ſwoju dovolnosč k tomu da, zo ſuň ſo Miklawſch zas do Drezdjan k Moranej wróćicž. Pſchecz njoho bu hólc haſle tak prawje zaſjerczany.

Macž pak pſchec h dobromu radžesche a prajesche: „Miklawſcho, možlo ſo tola doma tež prawje derje žiwicž a by tu zawěſcze ſpokojniſchi byl, dyžli na cužbie. Wobčežnosč a staroscž wschaſk eže tež tam njezminje. A byrnjež tam wſchewěcy z lóžſhim khleb měk, možlo tola wostacž w ſwojich ludžoch a ſo tu wjèle bóle na bojske měcz, dyžli druhdžom. Jeno naſcheje ſwiateje wěry dla eže proſchu: wostaní doma w Serbach. Tak doſho hacž ſy w Drezdjanach do ſchule khodžil, ſu eže

dobri wucžerjo ke ſemſham a k wſchomu dobromu naſjedowali. Něk pak bychu eže ludžo woſkolo tebje ſkerje wot Božich ſlužbow wotdžeržowali a twoju wěru kaſyli. Potom móž traž woſiwlkyč a napoſledku cžiſče na Boha zabycz. A to by tola jara, jara zrudnje bylo. Duž poſluchaj moju radu a wostaní radſcho doma.“ Tak rozomna macž ryczesche — ale podarmo, podarmo.

5. Měſhane mandžeschtvo.

Zas bě Miklawſch do Drezdjanu zacžahuyk a domiacy wjèle wjac wo nim njeſkyſchachu. W Drezdjanach wón zahrodnistwo dowukny a pucžowaſche tež ze ſwojim knjezom, zo by czužoho kraja naſjedžaſ. Husto wonaj do czužich měſtow po nowe roſtliny jědžeschtaj. Doma mějeschtaj wodnjo w zahrodze nuzne, wjeczor pak do wjeholych towarſtow a woſobnych korečnow khodžeschtaj. Tak jene lěto po druhim zaúdže.

Hdyž bě Miklawſch na džesate lěto pola Moranau, dosta liſt, zo je macž po krótcej khorosči wumrjela. Wón tohodla domoj jědžesche, jej na pſchewodženjo. Wjèle wón tehdom ſylzow ronjeſche; tola zrudoba ſo bórzy miny, dokelž bě wjeholci džel herbſtwa joho. Pſchetož ſotra ſehata džesche do knježnow, a jeje kloſchtr ſej jeno mało ze živnoscze žadaſche.

Živnoscž pak cuži ludžo kupiču, a ze ſwojimi pjeniezami ſo Miklawſch zas do Drezdjan wrocži. Něšto čaza hiſhče ſej w Hwěždžicach wo nim powjedachu, zo z nitim njeje ſerbſki ryczaſ, zo je tež „Budž khvaleny“ zabyl — kaž džen z wjeholci wſchitch, kiž ſo za Serbſtwo haſbuja, tež do wěry wjèle wjac nježerža. A tak bě to tež pola Miklawſcha. Za poſlenje džesacz lět bě ſo wón jara pſheměniſ. Waschnja dla a ludžom k woſčam drje wón hiſhče ke mſchi a druhdy tež k ſpojedži khodžesche, tola kruhyč korenjenow joho wěra wjac njeſeſche. Wón bě počkaſ jara z lóhka bycz a měnjeſche, zo wschaſk cžlowjek na bojske tak kruhy bycz njetrieba, kaž doma ſerbia ſu.

Bu pak hiſhče hórje z nim, hdyž ſej herbowane pjeniez ſobu do Drezdjan pſchinjeſe. Něk mějesche w prawym čazu myſle na žentwu — wojacy běchu joho puſchczili. A njewjestu ſej bórzy namaka: Moranec Miarhata bě rjana holca, a tež bohata, dokelž běſche ſama herbina. Katholſka wschaſk njebeſche, tola

to bychnadž. „Budžemoj kóždy to swoje džeržecž“, sej Miklawšch a Marhata prajesčtaj.

Starý Moran rády do ženitwy zwoli. Wona bě psched dwémaj létomaj wumrjela, a wón bě tež posledni čas stajnie khorowaty. Derje wón wjedžesche, zo joho zahrodnistwo do dobrých rukow pschiundže, dokelž bě Miklawšch swoju wěc naukuňyl. Z cytej wěrnoſežu prajicž, bě sej starý Moran tule ženitwu dawno mjeſczo sam pschi ſebi pſchal, a bě to hodoſta tež Miklawſchej prawje wýfoku mzdu dawał, zo jeno njebh wot njoho czaahnyl. Něk so joho žadoscž nadobo dopjeli, hdyz chyſe ſej Miklawšch holcu bracž. Moran da Marhacze zapisač, a bu ſlub a kwas. — Dokho pak Moran swoju radoſež nje- wuživoſe, pſchetož dwě njedželi po kwasu wón wumrje.

Széhovki měchanohho mandželſtwa ſo bórzy na Miklawſchu pokaſowachu. Bonina wéra mějeſche knjeſtvo, k swojej wérje pak ſo wón z niežim wjac njeznaſe. Prjedy bě hiſčeze ke miſchi a k ſpo- wjedži khodžil, byrnjež tež jeno waſchnja dla; něk, hdyz bě ſo woženik, to wſchitko na boł wosta, dokelž mějeſche žona naſche kemsche a naſchu ſpowiędž za ſměch. Swjat̄ a pjatk wón w swojej zahrodze dželaſche, na swoju njeſmíertnu duſchu pak ſej wjac njeſmyſleſche. Čaſne kubla wón hromadžesche a za te wěczne ſo njeſtarasche.

Za lěto mlodej mandželſkej džowcžicžku dōſtaſtej. Ta bu po katholſku kſhežena, dokelž ſo njebe na ſudniſtwe do předka hinač wucžiniko; mějeſche pak jeno jenu kmótru katholſku, druhu kmótru a hiſchče dweju kmótrów macžeri k woli njeſkatholſkich. Hilža ji rěkachu. Ju macž kaž popku hotowaſche, hdyz bě něchtu wjetſcha. A lědma bě macžeriu rycž trochu powiedacz poczała, dyrbjeſche žno cuze rycze wuknycž, kaž je w wulſich měſtach we wosobnych ſwójbach waſchnjo. Wo swojej ſwiatej wérje pak džecžo nicžo njezhoni. Hdyz bě pječ lět, njeſwedžesche hiſchče nicžo wo macžeri Bozej a wo druhich ſwiatych, njeſwedžesche ani, kaž ſo ſwiaty kſhijz cžini.

Pozdjiſho naukuň drje maſka Hilža w ſchuli wſchitko, ſchtož bě doma zakomđene. Symjeſchko kſhesčanskeje katholſkeje wucžby, do mlodeje wutroby woshyte, ſchadžesche, roſcžesche a rjenje kſejeſche — tola plodow za žiwiſenjo njenjeſeſche. Pſchetož hdyz bě ſchulu wužhodžene, ſkazy macž lubozne kſejeſčko a

wutupi džesčjowu wěru. Žara jomu rycžesche, zo dyrbí ſo něk ze ſvetom zeſnacž. A holca pocža po rejach a po druhich wjeselach běhacž. Kemschi bjerjeſe ju macž druhdý do swojeje cyrkwe ſobu. — Man ničo do toho njeprajesche. Doho jenicžka staroſč bě, zahrodnistwo w dobrým rjedże zdžeržecž, kotrež jomu jara wjele njeſeſche, tač ſo možachu Moranecy derje wužiwacž a hiſchče pſchi tym pjenježi khopicž. Moran mjeſeſche wſchoho doſč — bě pač, dokelž mało lepje ničo njevěrjeſe, khudſchi dyžli najkhudſchi khežlat doma Serbach, kiz pſchi wſchej nužy to swoje džerži a wěru ſej wýſche wſchoho waži. Schtož je wěru zhubił, tón je wſchitko zhubił.

6. Nakazanjo.

Wětr wujesche a howrjeſe po Drežđanach. Wodnjo bě duł a wječor njevopscheſtał a dale bôle torhaſche, kaž by cyte wulſe město z wotmachom chyž wuzběhnyč. A z nim towarſchesche ſo deſhčž a prafkaſche na kamjenje, zo ſo tač pluſterje wožachu. Ani jeneje hwězdžicki njebe na njebeſach — na haſach pak miſchkorjaču ſo latarnje a plomjeſchka ſo z wichorom hibotachu. Čmowa njeveſoła noc! . . .

Po jenej bôle zanjeſenej haſy čžlowjek khwata, do wojeſtſkohu mantla zababeny. Krucze džerži, ſchtož ma ſpody mantla ſkhowane. „Njeſměm ſej deſhčžikej ſwoje brěmjo namoňycž dacž“, tač ſebi powjeda. „Wjele je mi macžerka ſobu nadawała. Budž Božemje, a Boh dał, zo bychmý ſo ſtroni zaſ wiđeli; nje- zabudž na naſ a na Boha — to běhu jeje poſlenje ſłowa, hdyz mi brěmjeſčko dawasche. Ach na tu wojeſtſku kwalu tola! Kaž mije ta cžiſhceži! Nihdy na nihdy ſo mi ze Serbow njehaſe. Doma, doma je najrijeňſcho.“

Ahwiku mjeſczeſche a zaſy pocža: „Hiſchče nikožo zetykał njeſym. Nô, njeje mi džens mjeſčanow dži. W tajkimle wjedrje wſchak ſo nichčo wonka njeponkaſa, ſchtož njeſtrjeba. Derje tola, zo budu tež ſkoro pod ſuſe. Hdyz bych . . . Tola ſchto to? ſchto tola tule leži?“ A ſo ſchiliwſchi pocža: „Mój Božičko! krawy čžlowjek — ſo njehiba — cžejzen ſtona — ſchto ſo to nječzini?“ Tón pak, kiz tu ležesche, jomu derje rozemjeſche a ſchepťajc prajesche: „Domoj, domoj!“ — „Božo pomhaj! Serb! Ale, lubſchi pſchecželo mój, hdže dha maſch ſwój dom?“ — A lědma bě to žhonił, dha na dobre zbožo wóz nimo jědžesche,

Kiž za pjenježy ludži wožy. Vě runje prózny. Wojał na poħonečja zawała: tón pozasta a skocži dele. Zběhnyščtaj ranjenoho na wóz; wojał sydže so pschi poħonečju, a dale čjérjeſche wóz.

Tón pał, kiž bě tu do njezboža pschiščoł, bě tónsamón, kotoruž neħdy Sněžkec Miklawšč rěkach. Do korežmy husto wjecžor khodžesche. Tam pał bě sej próznič zaſakleje wutroby, kajtichž je w wulskich městach doſč a nadoſč, wotpaſł, zo ma Sněžek pschech wjele pjenjež pschi ſebi. Wschelake džije myſle žno běchu tohodla na njoho khodžile; džensa fo jich wjac njewobrō. „Dži, kafaj na njoho — njebudž wowca — a zmjejeſch pjenjež doſč . . .“ A na czož žly duch wabjeſche, to zloſtnik wuwendunge. Lakaſche na haſh na Sněžka, napadže joho njewjadcy, zakkó nož jomu k wutrobie, wza ſej pjenježy a čjeſky. Nichtó we nichoroſtej deſchicžoſtej noch tole pytnyk njeběſche. Njeběli wojał pschiščoł, bě traſch so Sněžek tam na haſh ležo wukravil.

Nětk pał bě žno domoj dowjezeny a do ſoža położeny. Žałosčjo ſtejeſchtej pschi ſožu žona z Hilžu. Wojał bě joho wuſtekał a trochu z krewje wumył. Tež ſekař žno tu bě a kedažliwje ranu wobhladowasche. Tola tu žno žana rada wjac njebě. „Tutſiſhoho ranja móže hřečeje docžakač“, tał ſekař na poſledku praſeſche. — Wysche ramy mały pjenježl ležesche. Vě widžecž, zo je nož wot njoho wotſkočił — herwał bě, kaž ſekař ſam wuzna, Sněžek nahle ſmjerč wohladal. Pjenježl pał bě tónsamón ſwiecžený pjenježl, kotoruž bě bratrej neħdy mrějaca ſotſicžka dała. Lěta dołho bě jón wón na ſebi nosył, ale wjac kedažbu njeměl. A nětk bě jomu tutoho pjenježka dla žiwenjejo podleſchene . . .

A wón tu ležesche, a tał džiwnje, džiwnje na pjenježl hlađaſche. Dopomini ſo zaſy na ſwoju ſotru Matku, kiž bě młoduſčka wumrjela, a na ſhatku, kiž bě ſo ſama ſwěta wotrjekka, tał je neħdy z nimaj doma psched wotſarkom nutrňe pacžerje ſpěwał, a na macž a nana, kiž veſtchetej joho wſchitko dobre wucžiloj, a na ſwoj rjany ſerbſki dom a kraj, hdžez bě najrjeniſche lěta, te lěta džecžaceje njewinowatoſeſe, wubyl.

A ſwědomijo pocža joho hrjebacž, zo njeje wotſak w tutym Božim raju, zo je jón wopuſtečił čjaſnoho wužitka dla, a zacžahnył do czubhy, kiž je jomu wěru wzala z wutroby. Wjele, wjele lět bě žiwy był, kaž by rjekł, zo njeje ſmjerč a wěčnoſć.

A žly jandžel stupi k njomu a ſcheptaſche: „Bóh tebi njewoda a mi ty niħdy na niħdy njecžeknjeſch.“ — Ale jandžel pěſton joho tróſchtowasche praſiech: „Njebjeſki wótc je miłoſčiwy a wobawa rožkatej wutrobie. A strachujeſch-li ſo Boha, dha wołaj ſo k macžeri Bożej. Hlej, wona je wucžek hřeſčnikow w ſmjerthnym běženju. Wona tež tebe njewopuſteči a czi wodacžo pola Boha wuproſy.“

A ſylzy ſtipičku Sněžkej do wocžow, a nutriňcho wón na ſwoj ſwiecžený pjenježl hlađaſche, hubicžkowasche na nim macž Božu. Potom poħlada wołoko ſo: hiżon bě ſekař wotſkočoł a tež wojał čytesche wotencž, dokelž měnjeſche, zo tu ničo wjac cžinicž njemože. Ale khorj jomu ſiwaſche a praſeſche: „Pſchecželo, wulku luboſč ſy mi wopokazał, byrnjež ſo ženje prjedy njewidžaloj. Ale hřečeze wo jenu dobrotu cže proſchu, tu poſlednju: dži mi po ſrijeza. Čguju, zo dołho wjac njebudu.“ A wojał džesche po ſrijeza. Hodžinu poždžiſho pał bě Sněžek ze ſwojim Bohom wujednanym a z khlebom jandželow naſyčenym. Měr a pokoj pſchemza zaſy joho dufchu.

A wón ſwoje poſlenje cželne moch hromadu zebrauſhi ſo zaſy k wojałej wobroczi, wza joho za ruku a taſle k njomu ryczeſche: „Serbiſki bratſe, Bóh tón ſrijez zaplač eži wſchitko to, ſchtož ſy že ſerbſkej luboſčju a woporniwoſćju ua mni cžinił. Ach, ja ani hódmu njeběch tajſeje luboſče. Hlej, ja ſym tež ſerbſte džecžo roženym, njechach pał doma na žiwnoſći ſerbſti khleb warbowacž a jěſz, ale do czubhy ſym cžahnył a ſej tu čjaſne kubla hromadžił, na ſwoju duſchu pał zabyl. Dwacyži lět běch bjez kemiſchi a bjez ſwiatych ſakramentow. Hřožba mje wobehuje, hdžy ſej nětk na to pomyslu. Wjele, wjele ſym hřeſčiſi, a moja počuta njeje móhla Bohu wſchitko zarunacž. O tał buđu wobſtač móć pſched trónom Božim, ſchto budže mje tam zamolwjeſč?“ — „To buđ bjez stracha!“ tróſchtowasche wojał. „Ta macž Boža budže za tebe proſhej.“ — „Haj na nju ſo ja ſpuſtečam“, džesche Sněžek. „Proſch pał tež ty za mnje — twój ſerbſki pacžer w njebjeſach wjele zamóži.“

Potom khorj khwilku mjeſčeſche. Vě žno tał ſlaby, zo dýrbjeſche trochu wotpocžnycž, prjedy hacž zaſy počza. „Zwotkelžuli ſy“, wón hřečeze wojałej praſeſche, „dži tola, hdžy zaſ do Serbow pschińdžesch, do Hwězdžic, praschej ſo, hacž ničo wjac njewiedža

wo Sněžec Miklawšchu, rjetní jím, zo je cježců zhréščil a hake na smiertnym ťožu so nakažal. Njeh mi wodadža wschitón pohóřčk, kotrež ſym jím dawał. — O zo bych ja tola tón posledni byl z tých, kij ſu časne ſubla pytajo a na te węczne njedžiwaſo ze Serbow cjahnili a na czubje woliwli a wěru zhubili. Zo bychu tola wschitcy, wschitcy w serbskim kraju wostali, a tam to swoje džerželi a na czubu ſej njemyſli. Cuzba Serbej wěru kažy." — To běchu joho poſlenje ſłowa. Hdyž džen ſwitasche, ve Sněžce žno njeboh.

Za tſi dñi joho na ſerchow domjezechu. Zona jara psche njoho njeplakasche, a ſo bórzy zaſ woženi. Wojakej chycsche pjeniežne myto dacz, wón paſ žanoho njehieriesche. Tež Hilža na nana zabu, dokelž ve pschech bóle na macžeri wiſala. Po času je zjawnje wěru pschestupila. Žu ſudžicž njecham — taſ ſo ſo Bóh tón ſenjez ze ſwojej njeſtónčnej miloſću tež nad njej ſmeli a ju něhdý zaſ na prawy pucz do-wjedže — ale k wutrobje chcem ſej wzacž ſłowa mrežacoho počutnika: Cuzba Serbej wěru kažy. Haj, Bóh daj, zo bychu je wschitcy prawje wopominali, hdyžkuli małych njeſpokojnoſćow dla ſej na to myſlīcž pocžinaja, zo traſch by druhdžom ſlepje bylo. Druhdžom wschak tež ſlepje njeje, a byrijež tam ſchtó wschě-węcy wjacy bohatſtowow nahromadžicž móhł — ſchtó by to cžlowieku pomhalo, hdy by cžly ſwět dobył, ale ſchodus měl na ſwojej dusci? Duž wostanym w ſwojim serbskim kraju, kij džen wschitlich ſwojich wobylterjow žiwi, a wobkhovajmy ſej herbſtwo ſwojich předowni-kow: frutu wěru a dobre serbske katolske pocžinki! Potom naš tež Bóh luby ſenjez njeopusheži. A ta macž Boža, kotrejež ſwérne džecž ſtajnje bycž chcem, budže naš zakitač, zo Serbia wostanem, a zo budže ſo za leſtotetki hiſcjeze w naſtich domach Božich serbski jeje khwalba wopowiedowacž a jeje imeno cjeſečicž.

-i-

Žjewjenja Najzbóžniſcheje ſenježny Marije w Zetschwaldze (Dittrichswalde).

(hl. „Krajan“ 1878.)

Wo ſpodžiwnych zjewjeniach ſwj. Marije w Zetschwaldze je loňſchi „Krajan“ někotre powjescze pſchinjeſt. Lětſa podawa ſwojim lubym cžitarjam wobraž Macjerje

Božje ſetschwaldſteje. Widžiſh tu njebjeſku poſtanu Najzbóžniſcheje ſenježny z ſežuſdžecžatkom, kaž je ſo pohnadžentym woſobam na jaworje poſazowała (pſchi-runaj loňſche wopisanjo).

Skónc lěta 1877 je nětko tež wobſcherna rozprawa wo tamnych ſpodžiwnych podawkaſ wuſchka, kotrež je z dowolnoſću Warminſkoho biskopa, Dr.-a Filipa Šremenža cžiſczežana.*). Z tuteje rozprawy njeh ſo tudy najzajimawsche węch zdžela.

Zly njeſpſherzel.

Je ſtare praſenjo: „Hdžez Bóh cyrkſi twari, tam ſtaji djabol ſkapaku pódla. Z cyka ſo prouje zly duch wſcho po Bohu cžinič; kaž wopica po cžlowieku. To ſo tež w Zetschwaldze bórzy pokaza. Pſchetoz wschitke ſchtyri woſoby, kotrež běchu wſchědnie zjewjenja Najzbóžniſcheje ſenježny widžale, mějachu wot 10.augusta jena po druhzej cyle ſtrachne a dotal njezname widženja. Bórzy ve wschitkých pſchewědeženjo, zo te njeſpſhruvu wot ſwj. Macjerje Božje, ale kaž ta to w poždžiſtich zjewjeniach ſama wupraji „wot zloho.“ Wſchitke ſchtyri woſoby pſchindžechu do toho, kaž ſu tajke djabolſke leženja ſame zawiňk: džecži pſchez ſnadnu njepoſluſhnoſć, wudowa pſchez mału hordosć, dokelž ve ſebi pomyslika, zo ſwoju węc ſlepje cžini džzli tſi druhe, a kniežna Wječorkec pſchez pſchewulku bojoſć. Ale kaž něhdý ſwj. japoſchtolej Pawołej, taž tež tudy „jandžel diabolka“ k tomu dopomhač pomhaſche, zo jich „wysokoſć zjewjeniow njeſpſhezbehny.“

Pozdžiſho, džen Klaroda ſwj. Marije, phtasche djabol ſobožnoſć zhromadženych ſtažycz. Věſče ſo na 50,000 woſobow w Zetschwaldze zhromadžilo, a z kajkej nutrnoſću běchu wschitcy rano a pſchipoſdnju róžowc ſpěwali a widženjo ſchtyroch woſobow wobledžbowali, je loňſchi Krajan powjedał (na str. 28 a 29). Wječor 1/29 hodž. pocža ſo po ſwježenju ſtudnicži (hl. loňſchi Krajan) róžowc ſpěwacž, w druhzej ſchtuežych klonjachu ſo te ſchtyri woſobu na dobo, widženjo ſo zapocža, w tſežcej ſchtuežen ſo poſchizowachu, dokelž Najzbóžniſche ſenježna tehdom wschěch žohnowawsche. Tu ſo na dobo wschěch pſchitomnych pocža ſpodžiwny njemér a ſtyſkoſć rozſcherječ. Bojazny njemér ſo njeſtaji hacž do kónca

* Objawienia Matki Bozkiej w Gietrzwałdzie w Brunsberdze 1878. Biskupska dowolnoſć wupraja, „zo ſu podawoti, w tymle ſpiſu zdželene, cžerpane z hamitskich pſchepytowanjow, kotrež ſo ſpiſaczelej wužieſ ſachu.“

róžowca, wóchęt wutroby buchu skladżene, a wóchudżom so praſchachu, ſchtó je wina była tajkoho njeméra. Tu ſebi dopowiedachu. Jedyn běſche ſylny wichor ſlyſchał, kaž hdyz čjrjóda kurwotow zleczi a pschi tym tſchepotanjo w kolenomaj zaczuk, druhı ruczo, hórsche hacz lawa, kotrohož bě něhdys ſlyſchał był, zaſ druzý běchu wſchelake widženja měli, kaž žadławoho ptaka, žehliweje kule, kiž do zemje zajedźe, tež běku poſtawu w powětſe a t. d. „Węſte je,” praji tamna rozprawa, „zo je ſo traſace njewozakane kaženjo ſkončaceje po božnoſcze 8. ſeptembra ſtało, a běchu zawiſcze ſpodiwiwne zacíſcie, z kotrymž ſo njewobſahnite mnohosće ludži, kiž běchu ſo tudy na narodny džen̄ ſwj. Marije zechli, poſtału rozeńdzechu a dom podachu. A pozběhovachym zwijeselachym wopominjeczam dnja bě straschna wažniwoſez wjeczora pſchitupiła, a kóždy mjenje abo bóle jaſnje czujesche: Njepſcheczelske moch chychu ze ſtrachym ſtróženjom radoſtne ſwědečenjo wéry a pobožnoſez zhromadzenoſo ludu zniczicž, haj tež ſtiwienju pſchitomnych ſtrach pſchihotowacž. Pſchetož, hdz by tajke změſchenjo abo naſtaty rokot wina čekanja a pſchez to padanja mnohich był, běſche ſo w tajkeſle žałostnej mnohosći ludži lohej wulfie njezbožo ſtać mohlo. Mjez tym pał njebeſche z pomocu mócnego ſenježny mjez telko týſacami za cykly džen̄ a wjeczor ſo ani najmjeſtſche njezbožo ſtało. Běſche to zawiſcze ſylne předowanjo: „Bratſja, budžeſte ſedžbni a modlicze ſo, dokelž waſk pſcheczimnik, djabok, khodži woſko ſažrujacy law pytajo, koho by požrjet” (1. Pětr. 5, 8.).

Hiszczeſte druhi ſpodiwiwy podawſ. Swj. Marije Naroda bě sobotu było. Srjedž noch wot ſoboth ſo njedželi wotkama ſo nahle jena z dweju hłowneju hažow jawora z wulkim wrjeskotom a běſche z mocu na nowu kapalku panyka. Haža, na wotkamanym měſtneje na poł koheža tolſta, běſche cyle ſtrowa a zdaſche ſo nic wotkamana ale rozdrena bycz; na żanych pödlanskich ſchtomach njebe niežo wobſchodziſene, ani ſucha hažka wotkamana. Žadyn pſchitomny njewedžesche wulkascz, kaž je ſo to ſtało, Bože zwarnowanjo pał bě, zo to njebe 3 abo 4 hodž. prjedy było, hdyz bě pod jaworam hiszczeſte połno ludži było.

Dallſhe zjewienja Njazbóžniſcheje ſenježny.

Po předawſich wuprajenach mějeſche zjewienjo na dnju 8. ſeptembra wjeczor, na kotrymž bě ſo tamne ſtrachne ſtróženjo ſtało, pſcheczaz. We Warmiji pał

ſo Naroda ſwiateje Marije njedželu po ſwiedženju ſwjeczji. Tež na tymle dnju widžachu ſchtyri woſoby Macz Božu. Kaž lónſchi „Krajan“ ſpomni, dōſtachu zajimawu powjescz, zo ſo ſwj. Marija tež dale zjewi na ſwiedženjach Poſciunkula, Donjebeſwazacza a Naroda ſwj. Marije a na tamnych dnach, na kotrychž budže ſo ſwjeczo ſwj. Marije ſtajecz.

Bě ſo po tajkim nowy rjad zjewienjow zapoczątk. Schtož bě ſlubjene, ſo tež dopjelni. 12. ſeptembra pſchinidze krasne ſwjeczo Njewoblakowanego Podjedža wot Mayerowoho wuſtawa z Mnichowa. Wſchity běchu z radoſcju napjeljeni nad pſchekraſnym ſwječeczom — jenož džesceji daſchtej ſo do płakania, dokelž je ſwjeczo porno Njazbóžniſchej ſenježny, kotruž běſchtej widžaloj, tał hubjene. Kedmę bě tu ſwjeczo a zaſ mějachu ſchtyri woſoby widženja; tał ſo tež zhoni, zo ma kapalka „njedželu“ ſwjeczena bycz, a to „po połdnju w tſjoch hodžinach; duchowni dyrbja pödla bycz a róžowc ma ſo ſpewacž.“

Tamnu njedželu 16. sept. ſwječesche ſo runje ſwiaty džen̄ Mjena ſwj. Marije. Je to ſwiedžen ſo wopominjecz na ſpodiwiwne wumóženjo města Win-a. Turkijo wjedženi wot wulkoſo wezira Kara Muſtafa woblechachu Win; město zdaſche ſo zhubjene bycz; tu we najmjeſtſche nuzy wazachu wobydlerjo pod hrabju Rüdigerom ze Staremburka ſwój wuczel ſo ſwj. Mariji, ſo jeje mjenu ſo wołajo. A hlej! tu pſchiczeſte pomocne wójsko. Pobožny kral Jan Sobieski ze ſwojimi Polakami wali ſo z heſlom „Marija“ na Turkow a zbi jich doſpołnje.

Tež w Zetſhwaldze běchu ſo Polakojo a Němeç na tymle dnju zhubjili, na 15,000 pobožnych tu bě, ſpodiwiwne ſpěchňe bě za tał krótki čas ſo powjescz wo nowych zjewienjach roznjeſſa. — Spewajo „Budž powitania, Králowona“ pſchewodžachu ſwjeczo, ſotrež ſchtyrjo duchowni njeſechu, z farą do cyrkwie, hdzej bu ſwjeczene. Potom ſwiatoczny pröceſſion džesche do kapalki, ſotrež bu tež woſwyczena, a psalm Miserere ſo modlo ſtajichu ſwjeczo na ſwoje měſtno, na čož ſo hiszczeſte „Pod twój zaſit“ a, „Tebie my Boha khwalimy“ wuspewa. Pſchi róžowcu na to ſpewanym widžachu pſchitomni wot druheje hacz do pytajeſte ſchtyrki na ſchtyrjoch woſobach znamjenja, zo je ſo zjewienjo počało, ſylniſcho zaczijſhczane, dyžli herwał. Wſchę ſchtyri prajachu, zo je ſwj. ſenježna kapalku a ſwjeczo, woſadu a fararja, pſchitomnych a wóchę ſcheczanskie ſawy z

Zjewjenjo Najzbóžnišeje Knježny w Jetřwałdže.

pożběhnjenej prawicu żochnowała. Dwé starszej wosobie běshtie hišcze napominanjo skyschalój: „Modlicže so pilnje róžowc!” Tak so skonečti tónle rjad zjewjenjow (160), kotrež běchu wot 27. junija pschez 80 dnom so stałe.

Pscheptytowanjo cyrkwienskeje wyschnoscze a rozsud lekarjow.

Warmiński biskop Filip dosta přenju powiescz wo tyčle podawkach z časopisow. Na to wot Zetschwaldskoho fararja rozprawu požadawski a dōstawiši, pomjenowa dweju wyschczeju duchowneju hako swojeju zapóslancow, kotrež tež schyri dny wsho swěru pscheptytowaschtaj.

Dokelž bychmy z kaſimžkuli wuczáhom tejesameje hižo znate wěch dyrbjeli wospjetowacž, jeno na to spomniny, zo je tale rozprawa we wszech waznych kruchach wěrnoſć toho wobkrucžka, schtož je dotal powiedane, wosebje schtož nastupa ſtrowoſć, ſprawnoſć a wěrnoſciwoſć widžachych wosobow, a ſpomožne ſkutkowanjo zdželenych podawkow na cyly wěriwy lud. „Be wszech pſcheptytowanjow” — praji rozprawa — „smój so pſchechwědcžloj, zo maja zjewjenja w Zetschwaldze woprawdžity zakład.”

Wysche toho su tjo lekarjo tamne wosoby pſcheptytowali a cyle ſtrowe namakali, w času widženja pač w mnohim nastupanju pſcheměnjene.

Někotre myſſicžki wo tudy podawkach.

. Je so w Zetschwaldze wo prawdže swj. Marija zjewila? To tudy cyrkwińska wyschnoscž hišcze rozſudžila njeje, jenož to je wobkrucžka, zo su powiedane podawki woprawdžite a žane jebanjo. Doniž može na hornje prashenjo z wěstoſeju wotmołwicž, k tomu ſluſcheja hľubšche pſcheptytowanja a dopofazma hacž pola žanohu ſudniſtkuho abo prawizniſtkuho rozſuda. Paž je cyrkwińska wyschnoscž w podobnych wěcach kóždy čas hacž nanakedžbniſho ſkutkowała, tak to zavěſče tež tudy budže.

Zo je tajke zjewjenjo móžne (pſchirunaj loňſki Krajan str. 23), zo z chla pſcheznaturſke podawki we cyrkwi āhryſtuſowej so we wszech časach ſtawachu, namakaſch hižo w japoſchtoſtſkich ſtawiznach a w ſtawiznach cyrkwi hacž na dženſniſchi džen' njelicžomne dopofazzy.

Zaſady pač, z kotrejmiž cyrkji tajke podawki hako wosebje poſazy Božeje wshohomoc̄ ſpóznacž pyta,

su hižo wopſchijate we džiwach, kotrež nam japoſchtoſte ſtawiznų powiedaja, a we liſtach swj. Pawoła. We přenim liſceže Korinthſkim praji wón, zo su wěste dary džiwow w cyrkwi za wobroczenjo njewěriwych poſtajene, wosebje ſłowo mudroſeže a wědomoſeže, wěra, dar khorych wuſtrowjecž, džiwý čzinicž, duchow rozeznawacž, w jazykach ryczecž. Prawidla, po kotrejž maja so tele dary rozſudžecž, su we tſjoch ſtawach tohole liſta wopisane a su tež zakład za dalsche cyrkwienske poſtajenia. — Toho dla njech nicto so njeboji, hakož by cyrkje lohkomylsne wo tajſich wěcach ſudžila.

Najbóle hižo „hlós ludu”, kotrež ma w tymle nastupanju z wjetſcha ſtrowe čjuczo, cyrkwienskomu rozſudej dawno a daloko do předka dže. So rozem, zo ma tajſe myſlenjo ludu hakle potom cyle prawje, hdyž je cyrkje ryczała.

Schtož wosebje wuſtrowjenjo khorych naſtupa, je po žadanju cyrkwienskeje žromadžizny w Triencze a bamža Hórbana VIII. zaſazane, tajke wuſtrowjenja w ežiſcežach hako džiwý wudawacž, předy hacž je so cyrkwienska wyschnoscž wuprajila, byrnje na nim wsho ſpodiwne so zdało. Tež w Zetschwaldze je so na 16 wuſtrowjenjow na cyle wurdadne waschnjo ſtało, wo kotrejž su so mjenje bóle hamitske powiescze warmińſkej biskopskej wyschnosczi dostałe. Spomnena rozprawa je wobſhernje powjeda. Budža ze zaſtađom za dalsche pſcheptytowanja.

Dale praji Benedikt XIV., wucžený bamž: „Stanje-li ſo, zo z powiescze wo widženjach a zjewienjach družy rožswětlenjo ducha abo polěpſchenje žiwenja abo nahon k pobožnoſći a bohabojoſeži dōſtanu, a to nic jeno někotſi ale wuſka mnohoscž wosobow a dolhi čas, je to jara swěrny dopofaz za to, zo tajke widženja wot Boha pſchitnu.” A někto poſladajmy na Zetschwald! Licži ſo na poł miliona wopſtowarjow hacž do konca lěta 1877. Wſchitcy tam pſchitkadžachu, zo bychu we wſchelakej nužy, wosebje w khoroſežach a duchownych nužach pomoc a tróſt ptali; niždže žadyn njeporjad, žana zwada, žana njeponěroſć, žane paduſtſtwo, wſchitcy běchu połni žadnoſe ſebje zapřež, wobčežnoſeže a tradanja (ſchto tajka wjeska za 50,000!) ſejerpnje znejſez; wosobne zemjanske ſwójbý běchu ſpoſojom z najhubjeñſzej hospodu, najwjaſh pucžowarjow ježdžeſe na železnicę w ſchtrórej klasę, zo bychu čim wjac wobčežnoſežow

za swoju pokutniwość dobyli. Bě tu duch pokuty, duch křeszczański luboście, w którym są najbohatši a najkudłaci hako bratřja a sotry mjez sobu měnjenachu, bě tu horliwość we dřstavanju svj. sakramentow, zo dyrebi so cykly podarok spóznacj a wuprajc hako wulkotne duchowne wobnowjenjo. „Marija, niewoblałowana podjata” běsche a je jasuj pschikkad, kij swojich czeſcęzwarjow czechnie, zo bych u hako džeczi teje, na kotrej rjebu proška namakanohu, so pręcowali, jej pscheć podobniſchi bycz.

Bóh ma wschitke ředki w ruch a zda so, zo na wuryadne waschnjo swojim pschescéhanym džeczom k pomoc pschindže, kotrej su wschedne, rjadue ředki polepschenja a duchownuho wobnowjenja wzate.

Po tajkim nic čjaſny wuzitk běsche wina thckle spodžiwnych podawkow a pucžowanjom (wobydlerjo Zetschwalda najbóle nicžo njebjerejchu za hospodowanjo a swoje wułozki), nic wotpohladanjo, narodne zmyslenijo Polakow z nowa wubudzic, kaj su někotsi bali, nic horđoscj abo druhe wotpohladanja widżachy wosobow (mjejach z toho jeno wobčežnoſće, pschikłodženja, sudženja a wščě možne pruhowanja wutracj); tež nic te abo tamne wotpohladanjo duchownych (kotisž nicžo pschi tym njebohchu hacž žałostne dželo, čjaſnu schlodu, a někto z wjetſcha wschitk jaſtwa abo khósty, dokelž su tam wupomhalí), tež nic wulkotne powjesce z katholſkeje strony (Warmińskie nowiny su hale poždże počala wo tym rozprawy dawacj a z mnogich warmińskich kléktow je so pschecžiwo pucžowanju do Zetschwalda předowało!) — wschě dotal wopisane podarki jaſnje pschecžiwo tajkim a podobnym winam rycza: — poslednja a hlowna pschicžina wulkotnoho pucžowanja do Zetschwalda běsche synowska luboſć k njewoblałowanej Maczteri, nadžija, zo pod jeje zakitonami čjistoſć wutroby a bjezhréšnoſć doſczahnn. Schtóž nicžo njewě wo pschitwiſnoſći, czeſcęzomnoſci a dorěrje, z kotrej wutroby katholſkich křeszcjanow pytaja Mariju, Maczter Syna Božoho, kotrej je tola w njebjiesach zařeſcze runje tak blízko bójské Wutrobie Jezusowej, zo mohkla naſche próſtwy podpjeracj, kaj něhdý na kwasu we Kana w Galilejskej: tomu budža a wostanu processiony a pucžowanja na hnadowne městna Maczterje Božej hudancžko, kotrehož klicz pardamo pyta.

Najmožniſche pak na wschitkých zjewjenjach je zařeſcze přenje a poslednje ſłowo, kotrež widżace wosoby

najswj. Čnežnu prajicž skyschachu: „Chcu, zo so wſchēdne róžowe modlicže! Modlicže so horliwe róžowc!”

Je to něcht spodžiwnie róžowe a joho móć. Bnate je, kaj je naſtał, zo w čjaſach najsurowischiſch strachow za křeszcjanſku cyrkę, w 13. lětstothku, hdyz bludowěriwi Albigensijo cyrkę kažachu a swětne čnejſtwa spowrózachu, Najzbóžniſcha Čnežna ſama ſvj. Dominik je zjewi a joho róžowc naruci hako „ſredk pschecžiwo tak mnogim stracham.” Bnate je, zo pscheć tónle paczter so dokonja, schtož mječe a wójska, schtož najmózniſche předowanja zamozile njebechu: wjac hacž sto tysac duchow so pscheć tule pobožnoſć węczęzej zahubje wutorhny. A tamne wulkotne dobycza křeszcjanſkich wójskow nad Turkami we 16., 17. a 18. lětstothku buchu runje pscheć to zmóžnijene, zo tehdom runje bratrſtwa ſvj. róžowca ſwoje pobožnoſće a processiony za křeszcjanſke brónje wukonjachu. — Njeſtu tež naſche čjaſny czeſke a strachne? Njetrjabam tež my wosebitý ſredk pomoc ſožeje? Njecha po tajkim Bóh pscheć wobnowjenjo horliwoſće za ſvj. róžowc tež nam ſredk do rukow dacž „pschecžiwo tak mnogim stracham?”

Toho dla zahótny so tež my z nowa za róžowe. Haj, kaj to junu serbski předař praji, róžowc, tónle použinj, njenahladny husto zacpěty paczter njech je a wostanje znamjo a wobraz poniznoho, njenahladnoho a tež tak husto zacpětoho (a tola duchownje mócnoho, jeli wérinoho) serbskoho ludu, a hdyz na Zetschwald myſlimy, njech je to, zo so z nowa zahorimy za wotmyſlenjo:

„Modlimy so horliwe róžowc!”

Schto ma ſo pola plahowanja neplow (bernow) wobledžbowacj?

Neple ſu dženſniſchi džen z wjetſcha jědž khudých ſwójbow, a hdyz ſo neplace žne njeradža, nastanie runje mjez khudymi wulka nuza. Je toho dla wajna węc, zo by ſo pschi plahowanju tohole tak nuznoho žiwienſkoho ſredka na to džiwało, kaj mohklo ſo najlepſche radženjo wulkotkowacj, kaj wjèle wot cžlowiecžoho přecwania wotwiſuje. Pschetož to nichčo přecz njemóže, zo mohk hiscze nechtózkuſi, kij neple ſadža, lepsche a nadobniſche plody cžahnyč, hdyz by ſemju prawje wobdzelaſ a hnojil, hdyz by pola ſadženja, wotwladanja a zberanja neplow wschě ſredki trjebaſ, kotrež ſu k tomu pomocne. Toho dla ſežehuſia tudy

někotre poklony za plahowanjo neplow, kotrež wustojny muž podawa, kiž je w ratařstwje rozwuczeny sam wjele pospytow cžinił.

1. Schtož rolu nastupa, je znate, zo neple na kózdej, tež pěškowej roli rostu; tola lubuje nepl tež rolu, kotaž je hľuboko worana, a to hýzo na zymu. Haj, za nepl wosebje dyrbi so hľuboko woracž, pschetož potom jeno moža neplace korusčki so prawje rozmnožicž a swoju cyrobu tež z hľubšej zemje bracž. Hľuboko worana zemja džerži sferje vlohu, dyžli jeno zwjerschnje wobdželana. Za neple na zymu woracž pak je toho dla wužitne, dokelž atmosferski powětr (loft) w zymje a w zahim nalečzu wutki abo cyroby, k rosczenju trébne, rozestaja a pschihotuje a zymiskej mokrocže pomha zemju prawje pschecžahnycž.

2. Druha potrjebnosć za neplacu rolu je dobre hnjenjo. Druhe plodn, kaž žito, wows, čahnu wjele wjach cyroby z powětra, dyžli neple; dyrbi so za nje tohodla wjele a dobroho hnja trjebacž. Majlepšchi hnój je hródziny, njesmě pak dolho njepschifryty wonka ležecž, hewak so wjele wuczechňie. Toho dla su hnójne (kompostne) hromady, kaž je našchi kublerjo cžinja, jara wužitne, hdžez so na dworje kladžidlo abo woschta hnoja ze zemju pschifryje a zas so hnój naškadije a na njón zemja pschindže, kotaž so z juchu poliwa a namocža. Tež móže so hnój z wotkhadow sobu do hromady wožecž, tež popiel. Tajte hromady pak móhli tež zahrodnich a khéštarjo dželacž. — Majlepšchi čas za hnjenjo neplaceje role je nazyma.

3. K tsežomu wotwišuje radženjo neplow wot sadženja a wothladanja jich rosczenja. Kaž je znate, je jara wjele (na 1300) wšchelakich družinow neplow. Tohodla ma so ta družina wubracž a sadžecž, kotaž najwjach a najrjeńsche plody njeſe. Za horath kraj je družina saſskich cyblowych neplow wuwokana. Wazne tež je, zo so druhdy nowe symjo kupy.

Kajte dyrbia neple bycž, hdž so sadžeja? Majlepšche su, kotrež w pincaх njeſu roſtke. Koždy nepl ma tsi wózka. Majmónišche woło njeſe najmónišchu roſilinu, dwě druhej wózcy wuwijatej so a roſczejet pozdžiſho a tak mócenej njeſtej. Tež so radži, zo so psched sadženjom neple trochu wuſuſha, schtož so dokonja, hdž je na ſuchim měſeče, na hunje, we jſtwje a t. d. rožkladžesč a khwilu ležo wostajisč. Dyrbia so tež wubjeracž a jeno ſtrowe, wuroſczené so sadžecž; njeſe po tajkim derje, male, njewuroſczené neplki sadžecž abo je rožkrawacž, schtož móže jenož pola wulkich bycž. Potom pak dyrbi so — kaž je

znate — rožkraný nepl tak do zemje počožicž, zo nařenjena kroma spody leži. — Hľubokoscž, do kotrejež maja so klasčž, wotwišuje wot role: do lohkeje role ſadžeja so 4 abo 5, do cžejkeje 3 abo 2½ palcow hľuboko. Spody so žadaja neple hifchje někotre palch mijehkeje zemje. Tež to, kaž daloko ma so jedyn wot druhoho ſadžecž, wotwišuje wot role a wot ſadžanoho symjenja: w khudſchej zemi a vrobnischi symjo njech so hufčiſchi ſadža. Powſchitkownje dyrbi so prajecž, njech su 10—12" rózno.

Hdy je najlepje neple ſadžecž? Nic pschez měru zahe, tež nic pschejara pozdže; meja je najpschihodniſchi čas.

Wosadžane neple dyrbia so hufčiſchi wołopowacž, pschetož z tym so nic jeno pjančka wotſtri, ale zemja pichinoſchuje tež ſferje we ſebi wotpočzowacy hnój neplam k rosczenju.

Smě so zelene neplace ſelo wotřzowacž?

Ně! Pschetož ze wšchelakimi pospytami je dopočzane, zo pschez tajke zažne wotřzowanjo zeliſččza neplace žně 20 haj 30 procentow mjenje wunjeſu. Schtož mohl na pschift 100 měchow nepli ryč — hdy by zeliſččzo zahe nježněl byl — ma ſnadž tak jeno 80 abo 70 měchow. Tajku ſchłodu načini zažne žněčzo zeliſččza. Jenož tehdom smě ſo zeliſččzo wotžnewacž, hdž neplaca khoroſč ſo počzina na ūelu počzowacž a hdž zažne neple nječadža w prawym času zrawicž.

Hdy maja so neple ryč a zberacž? Jenož w rjazym wjedrje, hewak ſo lohcy khoroſč ſola neplow w pincaх a hnicž počaza. Tež maja so hýzo pschi zberanju te wubjeracž, kotrež budža w pschihodnym lěče ſadženju trébne. Tajte k symjenju wubjerane neple dyrbia ſo na ūuchim khlodnym měſeče khowacž, do ſotrohož ma powětr pschistup; pschetož tak ſo zadžewa ſchłodnomu rosczenju. Hdžez tajka pinca pobrachuje, móža ſo tež na polu abo w zahrodze do zemje zahrebačž. To ſo na tele wafčnjo stanje: hdž ſu zezberane neple wuſuſhene, zwoža ſo na hromadu, kotaž ſo najprjedy ſe ſlomu zavodžeje. Pschindže-li wjetſcha zyma, zavodžeje ſo ſloma ſe zemju a to ſo we kružiſčee zymje wjac kročz woſjetuje, tak ſo ſlomu zavodžeje ſe ſlomu zavodžeje. Dyrbiſch pak, hdž tajku hromadu cžinisch, najprjedy džeru wostajicž, kotaž pschec wuzhru cžinisch a, hdž wjerznyč počznie, zacžniſch. W zymje ma ſo na to hladacž, zo njeby tam a ſem zemja z hromady ſo zwježla, tajka džera dyrbi ſo zas ſe zemju wujelnicž. Na lěžo ſo zemja pomaku zas woschkrabje, doňž ſo cyka hromada njevotewri.

P. T.

Započiatí	Čas v užívání.				Psiči sponzenja.
	konje:	kravu:	woweh, kozy:	šwinje:	
	48 týdž. 4 d. abó 340 dnov (330—349).	40 týdž. 5 d. abó 285 dnov (240—321).	22 týdž. abó 154 dnov (146—158).	17 týdž. 1 d. abó 120 dnov (109—133).	
	1. januara	6. decbr.	12. oktbr.	3. junija	30. hapr.
	6. —	11. —	17. —	8. —	4. meje
11. —	16. —	22. —	13. —	10. —	
16. —	21. —	27. —	18. —	15. —	
21. —	26. —	1. nov.	23. —	20. —	
26. —	31. —	6. —	28. —	25. —	
31. —	5. jan.	11. —	3. julija	30. —	
5. februara	10. jan.	16. nov.	8. julija	4. junija	
10. —	15. —	21. —	13. —	9. —	
15. —	20. —	26. —	18. —	14. —	
20. —	25. —	1. decbr.	23. —	19. —	
25. —	30. —	6. —	28. —	24. —	
2. měrca	4. febr.	11. decbr.	2. aug.	29. junija	
7. —	9. —	16. —	7. —	4. julija	
12. —	14. —	21. —	12. —	9. —	
17. —	19. —	26. —	17. —	14. —	
22. —	24. —	31. —	22. —	19. —	
27. —	1. měrca	5. jan.	27. —	24. —	
1. haprila	6. měrca	10. jan.	1. sept.	29. julija	
6. —	11. —	15. —	6. —	3. aug.	
11. —	16. —	20. —	11. —	8. —	
16. —	21. —	25. —	16. —	13. —	
21. —	26. —	30. —	21. —	18. —	
26. —	31. —	4. febr.	26. —	23. —	
1. meje	5. hapr.	9. febr.	1. oktbr.	28. aug.	
6. —	10. —	14. —	6. —	2. sept.	
11. —	15. —	19. —	11. —	7. —	
16. —	20. —	24. —	16. —	12. —	
21. —	25. —	1. měrca	21. —	17. —	
26. —	30. —	6. —	26. —	22. —	
31. —	5. meje	11. —	31. —	27. —	
5. junija	10. meje	16. měrca	5. nov.	2. oktbr.	
10. —	15. —	21. —	10. —	7. —	
15. —	20. —	26. —	15. —	12. —	
20. —	25. —	31. —	20. —	17. —	
25. —	30. —	5. hapr.	25. —	22. —	
30. —	4. junija	10. —	30. —	27. —	

Započatí.	Čas vydže.				Psiči spomnjenja.
	konje:	kravu:	wówey, kozý:	swinje:	
48 týdž. 4 d. abo 340 dnów (330—349).	40 týdž. 5 d. abo 285 dnów (240—321).	22 týdž. abo 154 dnów (146—158).	17 týdž. 1 d. abo 120 dnów (109—133).		
5. julijsa	9. junija	15. hapr.	5. decbr.	1. nov.	
10. —	14. —	20. —	10. —	6. —	
15. —	19. —	25. —	15. —	11. —	
20. —	24. —	30. —	20. —	16. —	
25. —	29. —	5. meje	25. —	21. —	
30. —	4. julijsa	10. —	30. —	26. —	
4. augusta	9. julijsa	15. meje	4. jan.	1. decbr.	
9. —	14. —	20. —	9. —	6. —	
14. —	19. —	25. —	14. —	11. —	
19. —	24. —	30. —	19. —	16. —	
24. —	29. —	4. junija	24. —	21. —	
29. —	3. aug.	9. —	29. —	26. —	
3. septbr.	8. aug.	14. junija	3. febr.	31. decbr.	
8. —	13. —	19. —	8. —	5. jan.	
13. —	18. —	24. —	13. —	10. —	
18. —	23. —	29. —	18. —	15. —	
23. —	28. —	4. julijsa	23. —	20. —	
28. —	2. sept.	9. —	28. —	25. —	
3. oktobra	7. sept.	14. julijsa	5. měrca	30. jan.	
8. —	12. —	19. —	10. —	4. febr.	
13. —	17. —	24. —	15. —	9. —	
18. —	22. —	29. —	20. —	14. —	
23. —	27. —	3. aug.	25. —	19. —	
28. —	2. oktbr.	8. —	30. —	24. —	
2. novbr.	7. oktbr.	13. aug.	4. hapr.	1. měrca	
7. —	12. —	18. —	9. —	6. —	
12. —	17. —	23. —	14. —	11. —	
17. —	22. —	28. —	19. —	16. —	
22. —	27. —	2. sept.	24. —	21. —	
27. —	1. nov.	7. —	29. —	26. —	
2. decbr.	6. nov.	12. sept.	4. meje	31. měrca	
7. —	11. —	17. —	9. —	5. hapr.	
12. —	16. —	22. —	14. —	10. —	
17. —	21. —	27. —	19. —	15. —	
22. —	26. —	2. oktbr.	24. —	20. —	
27. —	1. decbr.	7. —	29. —	25. —	
31. —	5. —	11. —	2. junija	29. —	

Někotre lékařské počívky za snađnišče chorošče.

Svjeršbenjo na čežele ma so zahanjecž z česanjom chlóho čežela, potom z čopkym myčžom a potom z mydłom. Je-li svjeršbenjo na jenym stavje abo na někotrych jara sylne, schudruja so stavy z čerstwym bomjelom; to pač na te waščnjo, zo cyła koža so najprjedy z volijom womacža a potom po schudrwanju zašy wusłhnie.

Zedmjenja na koži, trupiki njesmědža so drapacž, hewak nastanje pozdžischo abo bórzy druha khorosz: huſčiſche myčžo z lívkej wodu je naſlepšchi ſredk.

Krwawe pučerki na čežele (Blutschwäre) so za- hoja, hdvž so w hubje rozkusany khleb na nje połoži abo wopječene jabłuko na nje ſežiſcheži. — Pſchinidu-li pučerki zaš, pôzrjesci někotre krjeplki arnika a to huſčiſche, doníž njezažija.

Zedma na porštach so z tym hoja, zo na nje běly khleb połožiſch, kž je so přjedy we warjachym mloku namocžil. Su-li bolesče jara wulke, woźmiesc̄ ſyre jejo, naſlepniesc̄ je na tolštym kóncu, týkniesc̄ poršt do njoho a tam tak dolho džeržiſch, doníž bolesč njeponuſcheži.

Wozabjency, kule, kotrež w zymje woſobnje na nohach nastamu a tež na ſežo a na zymu hiſcheže ſwjeršbja, bola a pala, so hoja z tyſcherſkim klijom, kž so čopkym namaza. Tež móže so klij na tolstu papjeru pomazacž a bolace z njej wobwicž. Su-li kule cjeſtwjene a bola jara, pomha rybjac̄ tuk (tufojna, Fiſchthran) abo schmale, we kótrymž je so jedyn jerzej wuſhckel. Ma-li něchtó wozabjene blaki na rukomaj, nohomaj, bjez wocži, wudželaj ſej tucžnu žalbu: wurezaj ſebi kruch dobroho tucžnoho, kaž ſwecžku, zapal jón a džerž jón kſhiwje, zo krjepte deſe kapaja; ſpody džerž kruch lodu, na kotrež krjepte daſch padacž, a z toho nastanje žalba. Zelizo ſu tajke blaki bóle we koſčach a žlach, napołoži ſo ſocžkowa žalba.

Hdvy nohež do mjasa roſtu, móže žadlaue jedmjenja naſtačž. Zo by ſo tajkomu do mjasa roſčenju zadžewalo, dyrbi ſo nohež prawje husto wotrézowacž. Tele wotrézowanjo pač dyrbi ſo tak ſtačž, zo ſo nohežowa kroma jenož ſriedža najhlubſcho wotréza, na woběmaj kóncomaj pač, hdvež nohež do mjasa roſče, nic kufka. Tak dôstanje nohež móć k roſčenju do ſriedža a njerofcze wjac na kóncach. Husto njech

ſo pſchi tym nozy kūpatnej w lívkej wodže. Bolenjo a palenjo pač zacžeris̄h, hdvž ſtubane nitki z arnika (z wodu měšchanym) mjez nohcž a mjaſo połožiſch.

Bolenjo wocžow, njeje-li wulke a straſhne, wotſtri ničežo z čiſtej zymnej wodu. Zymna čiſta woda ſo tež trjeba za rozmokanjo běloho khleba, kž ſo potom na wocži połoži. Schtóž pač zymnu wodu njemóže zmjeſčž, abo ſchtóž ma khétre palenjo we wocžomaj, njech woźmje lívku wodu k rozmokanju khleba, kž ſo potom napołoži w bělej lapej. Stejli wocži jara ſuhej a ſu-li mikacžki z kózku hromadu ſežehnjene, dha je čerſtwy bomjel jara dobry.

Zecžne zorno we wocžomaj (ſlónčných kózkač wocžow) zacžeri ſo, hdvž wokoło wjecžora khleb z mlokom změſchec̄ a tole w bělym platoſnym rubiſhku na wocži połožiſch a pſčez noc na wocžomaj ležo wostojoſch.

P. T.

Směſchi a wſchelkizny.

Prawy rjad njezabudž!

W Barlinje mějeſche w jenym džiwadle znaty wuwołaný ſeklet hracž. Wjecžor čiſtežacu ſo wſchitec̄ woſkoło džiwadloweje kaſy, zo býchu zastupne liſty a ſežne měſtna dobyli. Běſche tu tež tolſta rěznikowa, kž ſtveru kročačku bliże ſtupasche na to ſedžbujo, zo ſo nichčo do předka njeſunje. Jeje ſuſod, twarožkač, chce to tola ſpytacž — ale tu joho knjeni miſčitýrka hižo do boka ſtorčji prajicy: „Né, knjež Pimpus, tak to njeidže, to by rjany rjad był, najprjedy pſchinidže pječenj a potom halke butra a twarožk.”

Plščecy jenaki.

W Londonje buchu tſjo Židža jebanja a kranjenja dla na ſhibjencu wotſudzeni. Njezbožowni ſtejachu hižo pod ſhibjencu — tu pſchinidže kralowſki poſoł, zo je najmlódschi z nich pohnadženy. Tele wjeſole powjeftwo zhoňiwschi wosta tola hiſcheže pſchi rěblu ſtejo. „Né, čožo dla dha prječž njeidžej?” prascha ſo zaſtojniki. — „Ja chcu jeno docžakacž”, wotmokwi Žid, „dónž taj druhej wobwěſhenaj njeſtaj a potom chcu hladacž, hacž ſo z katom (dracžom) njeby žadyn handl wo jeju draſtu ſežinicz hodžat.”

Prawy ptacžk.

Rólnik Bróžda mějeſche ſkóřbu ze ſwojim ſuſodom a trjebasche radu prawizniča (advokata); radžachu

jomu, zo by do bližšeho města schoł a tam za rycznikom Wrónu so praschał. Ducej po puczu zabu na jmeno a praschesche so w měscze za prawiznikom Hawronom. „To tu žadyn tak njerěka“ jomu tam wotmowlivichu; „ale rycznik Wróna tu bydli. „Tón drje to budže“, rjekný Wrózda, „tak wjele tola wjedžach, zo dyrbí někajki tajki ptaczk býcž.“

Wschodarmino.

Hospodař: „Jano, wschał sym czi porucžil, zo dyrbisich kniezej měsczanoseče pilnje naliwacz, ale tu džen joho schklenicza prózdna steji.“

Jan: „To wschał nicžo njepomha, wón ju kóždy raz zasy wupije.“

Też wina.

A. „Tamle najstarschi muž cyłoho naschoho města, wuhnjer Čornak dže, a tón je wot małosče hacž do 80. lěta wuhnje mijet.“

B. „Žadyn džiw! Suschene miaſo so dołho džerži.“

Raki w liscze.

Kubler S. měschesche w swojej rēcy wosebje rjane raki a chyshche swojemu pscheczelj w měscze, professorej K., z najrjetšchimi k njedželi wjeselo sczinicz. Pošla tohodla swojoho wolacoho z połnym korbom rakow do města. Pucz bě khetrje dolhi, wolach pak bě so chyly tydženj mucžny nadželal. Žadyn džiw, zo so na zeleny wuhon sym a wusny. Korb pôdla njoho ležesche. Käk pak so nach wolach stróži, hdijž wotcucži! Raki běchu so mjez tym wudobyle a do pôdla běžaceje hrriebje pucz namakaše. Z wulkim strachom měschesche něk list hiez rakow k professorej. Tón wza list, czitasche a czitasche a skonečnje praji k wolacomu: „Alle, mój pscheczelo, jow džen su raki w liscze!“ — „Nó, to je mi tola lubo“, praji wolach, „zo su w liscze. Z korbą běchu mi na puczu wschē wulézke.“

Pomiacz dyrbisich sebi wjedžecz.

Hantvarski: „Knejz hosczencař! Hladajcze, nětke mam jeno hishcze 45 nowych w zamoženju; schto dha placzji pola was pschenocowanjo?“ — Korežmat: „Haj to placzji 50 nowych!“ — H.: „Hm, to je zla wěc. Käk dolho dha so spi za 50 nowych?“ — K.: „Nó hacž do ranja wosymich.“ — H.: „Wěcze schto, dha zawałcze mje za 5 nowych předy.“

Kajkež žiwjenjo, tajka husto smjercz.

Skupý čłowiek ležesche na smjercz khory a żandasche sebi poslednie woliowanjo. Młeschnik pschińdze a chce sakrament wudželecz, tu pak njemoža prawu ruku namakacz. „Hdże je prawa ruka?“ so prascha. „Ležu na njej“, wotmowlwi skupc, a hdijž ju wuzahnu — džerži w njej klucz do pjenježnoho kašczeja!

Lutuj słowa!

We Francózskej njeje wašchnjo hoňtwu pschenajimacz, ale móže tam kóždy honicz a tsłecz, schtóž sebi hoňtski list kupi. Dwaj žandarmaj blízko pola města Valenciennes po polach khodžo skonečnje muža z třebu wuhladschtaj. Tu jimaj myslisčka napadnię, zo snadž tón tajkoho lista nima. A wopravdże! hdijž na njoho džetaj, zda so, zo psched nimač czeła. Za 10 minutow staj joho dośćzahnyloj a chcetaj joho pschimycz; w tym wokominkenju zaledze muž spěšchnie na schtom. „Pójče dele!“ wokataj na njoho — tola wón njewotmowlwi; hrozytaj jomu, zo z blaka njeponídzetaj, dónž dele njepschinidže — tola wón nicžo z toho, wuzahnuje swoju swacžinu z kapsh a pôčzneje jescz. To běše tola wjac hacž móže žandarm zniejcz, a jedyn z njeju leže na schtom, czomuž muž horjeka njewobara. Hijo joho džerži za nohu a z mócnym hlosom porucži: „We mjenje zakonja, wasch hoňtski list!“ Čyle měrnje pschepoda jón muž. „Tón džen je prawy“ praji žandarm. „Psche czo dha tak běžeschcze?“ — „Sym wam kaſał, zo dyrbieje za mnú běžecz?“ — „Psche czo scze na schtom zaledz?“ — „Ja jow wschedźne swacžu a wam njejsym kaſał, zo dyrbieje horje pschimycz.“ — „Alle psche czo dha to wscho předy njeprajicze?“ „Nimam wašchnjo, předy wotmowljecz, hacž sym praschanj.“

Tole běſche!

Někoho so praschachu, czohodla do toho njewéri, zo je hela? „Hdy bych do toho wěril“, wotmowlwi, „bych sam do njeje dyrbiaſ, a tohodla to njewerju.“ Taſkich je wjac, kiz so podobne tróſchtuju.

Wuziba je njetrébna.

Kónickec malý Boſčij si smjercz radý po schlahach suwa. Tu na dobo pschińdze nan na njoho z kijom: „Czakaj njepleko, chci cze wuzicž takle kholowý torhacž!“ Boſčij: „Ach nanko njecžep mje, to žno móžu.“

„Bóh hłada na wutrobu.“

Žonje bě muž wumrjel. Běshtaj pač wobaj čas swojoho živjenja na so byloj, kaž pshí a kóczka. Žona tohodla tež pshí smjerczí swojoho muža wjac wjesela hacž zrudoby połazowasche, a za něchto nje-dzeli hžgo bě wożarowala. Tu ju zetka pshipadnje farar, kž so wjesolej žonje dživa a so prascha, czoho-dla je tak bórzy czornu draſtu prjecz czíšnyka? na czož žona spěchne wotmołwi: „Kneže, Bóh djen jenož na wutrobu hłada, hdvž jeno je wutroba czorna!“ „Haj záwescze“, praji farar, „pola tebie so to trjechi.“

Wosok bycz je zbožo,

to dopokaza P. Abraham a Sankta Klara z malym pshikkadom. — Staromu kucharzej, kž bě milan-skemu wójwodźe dolho swěrnje skuzil, bě so wostudzilo pshech waricž a pjec, a proszecze tohodla junu swojoho knyeza, kž bě runje prawje dobrý, wo jenu hnadu. „Kajku hnadu?“ woprascha so wójwoda. „Szčinęcze mje wósla“, wotmołwi kuchar. „Dživne požadanjo!“ so smějo wójwoda praji, „pshé czo dha chcesch wosok bycz?“ — „Wy scze“, wotmołwi kuchar, „dotal jenož samych wóslów na dobre městna pozběhnyli; duž vych ja tež rady tajki był.“

Cžasy su nětk nowe — waſchnjo je něhdžezkuli stare wostało.

Stari schulerjo.

W jenej schuli so cykle biblijse stawizny za dwě lécze wuczachu, a to jene lěto starý, druhé lěto nowy zakon. Dutry kózde lěto nowi schulerjo z nižscheje rjadownje do tejsej wyschczeje zaſtupowachu, a sta so druhdy, zo tajch nowi na praschenja z předawšich časow wotmołwicž njemóžchu. Tak wosta junu hólezec, hdvž bě praschaný, změrom. Wucžer so joho prascha: „Sak dolho wukniesh bibliſte stawizny?“ — „Wot Chrystusowoho naroda“, wotmołwi hólc. — „Po tajkim nie wot stworjenja swěta?“ — „Né, ale Mlónik, kž pshí mni sedži, je tu tak dolho.“

Druhi kusk z wuczernje.

Petr cžita njerodnje z biblijskich stawiznow: „Mischtrje, de—derje je nam tu—tu—dy bycz; ch—chce—chcesch-li, scži—scžinimy tu tsi sta—stan—“

Wucžer: „Petrje, fedžbuj, heraw ksyda kij!“

Petr (cžita dale): Tebi jedyn, Móžesej jedyn a Eliaszej jedyn.

Ty bě wina!

Hans bě z pola pshicholo a dóndže sebi do pincy po hornic mloka. Hornic wupiwschi widži, zo na dnje něchto leži. Pomaha za tym a wuczehnje — morwu mysch. „Tak tak, ty njepleko! — praji — ty sy wot mloka pša; zdasche so mi tež hnýdom tak mało mloka bjež.“

Kusk pshidawka!

W Prahy pshiběhnje mały schewski w ſoku k pshelkupcej do klamow: „Ach, knyeze, njemóžcze mi prajicž, kaf na cžasu je?“ — „Hnýdom budže $\frac{1}{2}7$ hodžin, moj syno.“ — „Ach, slyšcze, njedóſtanu por rózynkom pshidawka?“

Čomuž zwuknjesch, to sohcy njepuschcijisj.

Na kypje Jamaika běsche sebi Europjan kublo kupil a hładasche husto zadžiwany na to, kaf joho mórojo wsho, tež najčežsche wěch, na hlowje noscha. To schlodži, myſlesche sebi a da z Newyorka ſto karow pshinęcž. Zódz z karami pshijedże a wón pôšla swojich ludži po nje. Dolho njetrajesche, pshinézchju joho mórojo a njesetu kózdy swoju karu na hlowje.

Zacpěte wino.

Hans Wódka, paſtyr w Rěžicach, bě knyezej fararzej liſt pshinieſſ, na kotrež chycsche farar zas hnýdom wotmołwicž. Tak dolho hacž pifasche, dyrbjesche Hans cžakacž a dôsta schlenicžku wina. Kuchárka pač bě so pshehrabnyka a z khamora bleschu wolijs, kž pódla wina stejesche, wzała. Dokelž bě hžgo cžmicžka, njepřtny to tež, hdvž Hansej z njeje schlenicžku nala. Hans junu scžaze ze schlenicžli; dokelž pač jomu ta wěc njesłodžesche, wostaſi ju ſtejo. Farar to pytnywski praji: „Na, njechaj dha moje wino ſphyacž?“ — „Né“, wotmołwi Hans kshiu hubu sebi trějo, „wone je mi pshejara tuczne.“

Dužitk pshirodospyta.

W Mudrocžicach běsche schulſte pruhowanjo a mały Petr bu praschaný, kaf cžoplota a zyma ſkutkujetej. Kaž je wucžený był, praji: „Zyma scžahuje, cžoplota rozežahuje“ a pshistaji — Petrje je mudry — „tohodla ſu tež w zymje dny kufše a w lécze dolše.“

„Schto je muž pshipołdnju jědł?“ prascha ſo ſekar žonu. „Hovjaze mijaſo“, wotmołwi žona. — „A z appetitom?“ — „Né, z krénom.“